

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

Νο 1745, 27 Οκτώβρη 2026 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
30
ΟΚΤΩΒΡΗ**

**ΔΕΝ
ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ**

**ΔΙΕΘΝΗΣ
ΑΠΕΡΓΙΑ
Πειραιάς 10πμ
Δημοτικό Θέατρο**

ΔΟΥΛΕΙΕΣ, ΑΥΞΗΣΕΙΣ
ΟΧΙ ΒΟΜΒΕΣ & ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ
ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΛΟΚΗ ΣΤΟΝ
ΠΟΛΕΜΟ ΤΡΑΜΠ-ΝΕΤΑΝΙΑΧΟΥ

**SOLDI ALLA SCUOLA NON ALLA GUERRA!
STUDENTI UNITI CONTRO IL GOVERNO
30 OTTOBRE SCIOPERO GENERALE**

**Συμμαχία
ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ**

**ΑΠΕΡΓΙΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ**

**30
ΟΚΤΩΒΡΗ**

24ωρη Απεργία του ΕΚΠ
Στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ
**10πμ Πλ. Δημοτικού
Θεάτρου Πειραιά**

**ΔΟΥΛΕΙΕΣ-ΑΥΞΗΣΕΙΣ
ΟΧΙ ΒΟΜΒΕΣ**

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΟΧΙ ΣΤΟΝ “ΑΞΟΝΑ” ΜΕ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Γυρίστε
στις σελίδες
4, 5

6/2, Αντιπολεμική απεργία στον Πειραιά. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

**ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ
περίοδος
ΠΟΛΕΜΩΝ και
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΝ**

Μια μέρα με συζητήσεις
**8 ΝΟΕΜΒΡΗ
ΠΑΝΤΕΙΟ**

**END THE
OCCUPATION
NOW!**

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Αντίσταση στο
σύστημα του πολέμου
και του κέρδους

σελ. 10, 11

Γαλλία, Ιταλία, Σερβία,
Αλβανία, Βραζιλία

σελ. 2, 3, 18, 19

Η μάχη της κατοικίας

σελ. 6, 7

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
παρουσιάζει στο Πάντειο Πανεπιστήμιο
το βιβλίο

**Μαρτυρίες
από την Αντίσταση.
τον Εμφύλιο,
την Υπερορία,
τον Επαναστατισμό**

Εκδόσεις: Αθήνα, Εποχιστική επιμέλεια:
Τζ. Βαρνάβα-Σκούρα, Νο. Παπαϊωάννης

**29/10
6.30μμ
ΠΑΝΤΕΙΟ
Αίθουσα Α1
Γυάλινο κτίριο
1ος όροφος**

ΘΑ ΜΗΛΗΣΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΨΕΛΙΟ

- Προκόπης Παπαστράτης, ιστορικός, ομότιμος καθηγητής Παντείου
- Τζέλα Βαρνάβα-Σκούρα, ομότιμη καθηγήτρια ΕΚΠΑ
- Μαρία Στύλλου, περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα Κάτω»

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Θεόφιλου 16-18 Αθήνα, near στα Ιωάννη Ρούτ - Τ. 210 5247504 • www.marxistbookshop.gr

Βιβλιοπαρουσίαση

σελ. 20

Το περασμένο Σάββατο 24/10, μετά από ένα μήνα διαδηλώσεων, το γαλλικό κράτος έβαλε τα δυνατά του για να καταστείλει το κίνημα στους δρόμους. Ο πρόεδρος Μακρόν και ο πρωθυπουργός Λεκορνύ κινητοποιήσαν πάνω από 70.000 αστυνομικούς, την παραστρατιωτική μονάδα GBGM με τα θωρακισμένα οχήματά της, καθώς και τις «αντιτρομοκρατικές» μονάδες RAID και GIGN και τους έστειλαν εναντίον των διαδηλωτών με δακρυγόνα, κρότου λάμψης, πλαστικές σφαίρες, υδροβόλα. Συνέλαβαν συνολικά πάνω από 1300 άτομα.

Αλλά απέτυχαν παταγωδώς να τρομοκρατήσουν το κίνημα. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι ξεχύθηκαν στους δρόμους σε όλη τη Γαλλία -ακόμη και σε μικρές κομοπόλεις έγιναν διαδηλώσεις χιλιάδων ανθρώπων- αψηφώντας την απαγόρευση των διαδηλώσεων και της κυκλοφορίας που επέβαλλε το κράτος. Αυτή τη φορά η μαζικότητα δεν αφορούσε μόνο τη νεολαία αλλά και τον εργατόκοσμο. Σε όλα τα συλλαλητήρια υπήρχαν μαζικά μπλοκ συνδικάτων.

Ταυτόχρονα το κίνημα υψώνει τείχος ενάντια στον ρατσισμό της κυβέρνησης Μακρόν και τον φασισμό. Πάνω από 30 χιλιάδες αντιφασίστες/ριες διαδήλωσαν το Σάββατο στην Ορλεάνη όπου γινόταν το συνέδριο της RN του κόμματος της Λεπέν και του Μπαρντελά, σε ένα από τα μεγαλύτερα συλλαλητήρια -που θα μπορούσε να είναι πολύ μεγαλύτερο αν δεν συνέπεφτε με τα καλέσματα για να σπάσουν οι απαγορεύσεις στις άλλες πόλεις.

Η μεγάλη κινητοποίηση μετακίνησε το ενδιαφέρον από το ίδιο το συνέδριο στο αντιφασιστικό κίνημα. Ήταν μια άμεση απάντηση στις φασιστικές συμμορίες που το Σάββατο έκαναν την εμφάνισή τους κρυμμένες πίσω από τα CRS για να βοηθήσουν την γαλλική αστυνομία να επιβάλει την τάξη. Αλλά και στη δολοφονική φασιστική επίθεση στην Τραπ στα περίχωρα του Παρισιού όταν ένας φασίστας βγήκε στο δρόμο για να σκορπίσει τον θάνατο σε γειτονιά μεταναστών, πυροβολώντας και δολοφονώντας έναν μαύρο άνδρα γαλλικής υπηκοότητας, τον Πενγκό Μποσιό Ουανγκί 26 ετών και τραυματίζοντας σοβαρά πέντε ακόμη ανάμεσά τους και ένα παιδί.

Το χέρι του φασίστα το όπλισαν ο Μακρόν, οι Συντηρητικοί, η Λεπέν και τα παπαγαλάκια τους στα MME που ένα μήνα τώρα στοχοποιούν την εξεγερμένη νεολαία των φτωχών, μεταναστευτικών προαστίων του Παρισιού και των μεγάλων πόλεων. Διαδηλώσεις έχουν καλεστεί σε όλη τη Γαλλία ξανά το επόμενο Σάββατο 31/10 με επόμενο μεγάλο σταθμό τη γενική απεργία που έχουν καλέσει τα συνδικάτα στις 5 Νοέμβρη.

Δυναμική κλιμάκωση ενάντια σε Μακρόν και Λεπέν

Η διαδήλωση στο Παρίσι στις 24/10 ήταν η μεγαλύτερη που έχει γίνει στη διάρκεια των φετινών κινητοποιήσεων. Είχε εκατοντάδες χιλιάδες κόσμο και μήκος 4 χιλιόμετρα. Δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν στη Μασσαλία όπου συγκρούστηκαν με την αστυνομία που επιτέθηκε στη διαδήλωση.

Είκοσι χιλιάδες διαδήλωσαν στη Λυών αντιμέτωποι με θωρακισμένα οχήματα «Centaur» - όπου έλαβαν χώρα σουρεαλιστικές σκηνές, με μπάντες πνευστών να εντάσσονται στην πορεία την ώρα που άλλοι διαδηλωτές μοίραζαν δωρεάν καφέ και γλυκά, ενώ η αστυνομία εκτόξευε ομοβροντίες δακρυγόνων. Δέκα χιλιάδες διαδήλωσαν υπό δυνατή βροχή στο Μπορντό σπάζοντας την απαγόρευση. Στο τέλος της διαδήλωσης στη Νίκαια, η αστυνομία χρησιμοποίησε δακρυγόνα και υδροβόλα ενώ οι διαδηλωτές φώναζαν το σύνθημα «όλοι μισούν την αστυνομία».

Τουλάχιστον 30.000 άνθρωποι διαδήλωσαν στην Ορλεάνη σε μια πανεθνική κινητοποίηση ενάντια στο φασιστικό Εθνικό Συνασπισμό (RN), που πραγματοποιούσε στην πόλη το ετήσιο συνέδριό του.

Η διαδήλωση στην Ορλεάνη οργανώθηκε από τους ντοπιους αντιφασίστες/ριες και τα συνδικάτα αλλά υποστηρίχθηκε από διαδηλωτές που έφταναν με λεωφορεία από όλη τη Γαλλία - ακόμη και από μακρινές περιοχές όπως η Βρετάνη, η Μασσαλία και η Τουλούζη. Περίπου 20 λεωφορεία γεμάτα κόσμο κατέφθασαν από το Παρίσι. Υπήρχαν οργανωμένα μπλοκ από πολλές από τις μεγάλες συνδικαλιστικές ομοσπονδίες, μεγάλα μπλοκ νεολαίας και μεταναστευτικές-αντιρατσιστικές οργανώσεις ανάμεσά τους και η Marche des Solidarites (MDS).

«Ήταν τεράστια επιτυχία -ήμασαν τουλάχιστον 30.000. Όλα τα μέσα ενημέρωσης μιλούν για την Ορλεάνη, αλλά όχι με τον τρόπο που ήθελε το RN. Ήθελαν να επικεντρωθεί η προσοχή αποκλειστικά σε αυτούς και στο συνέδριό τους. Αντ' αυτού, όμως, μιλούν για τις διαδηλώσεις. Αν το πετύχαμε στην Ορλεάνη που δεν τη λες και προπύργιο της Αριστεράς το ίδιο μπορεί να γίνει παντού» δήλωσε ο Μαρτίε από την MDS στην ανταποκρίτρια του Socialist Worker στη Γαλλία, Camilla Royle.

Η αστυνομία εμπόδισε μια αντιπροσωπεία των sans-papiers (χωρίς χαρτιά) να φτάσει στην πόλη και να συμμετάσχει στη διαδήλωση. Η Χωροφυλακή σταμάτησε τρία λεωφορεία και δεν άφηνε τους μετανάστες να περάσουν αν δεν δείξουν ταυτότητα. Τότε 200 άτομα κατέλαβαν τμήμα του αυτοκινητόδρομου, πραγματοποιώντας μια αυθόρμητη διαμαρτυρία με τραγούδια και μουσική.

«Ο φασισμός είναι ένας ιός», είπε ο Αμπντελκαρίμ. «Μολύνει την κοινωνία όταν επικρατεί κακή οικονομική κατάσταση, διαιρώντας τους ανθρώπους και καθιστώντας αδύνατη την οικοδόμηση ενότητας». Η Ναυσικά και η Μανόν ανέφεραν επίσης ότι η Γαλλία γίνεται όλο και πιο πολωμένη. Υπάρχει η αίσθηση ότι δύο στρατόπεδα αντιμάχονται μεταξύ τους.

Οι μαθητές και οι φοιτητές ξεκίνησαν τις κινητοποιήσεις κλείνοντας τα σχολεία τους λόγω έλλειψης καθηγητών και χρηματοδότησης. Αλλά οι μαζικές διαδηλώσεις των νέων είναι γεμάτες αντιφασιστικά συνθήματα και αυτοσχέδια πλακάτ κατά της RN. Η Μαρίν Λε Πεν έχει πάρει την πιο εχθρική θέση απέναντι στο κίνημα και κατηγορεί την άκρα Αριστερά, τους αναρχικούς και τους μετανάστες ότι προκαλούν ταραχές, υποσχόμενη «τάξη και ασφάλεια» αν εκλεγεί τον Απρίλιο του 2027.

Μετωπική σύγκρουση

Το μεγαλύτερο ψέμα που χρησιμοποιεί η κυβέρνηση Μακρόν και η Δεξιά -και αναπαράγεται και από τα πιο συντηρητικά κομμάτια της Αριστεράς και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας- είναι ότι οι κινητοποιήσεις της νεολαίας «στρώνουν τον δρόμο στη Λεπέν και τον Μπαρντελά» που πουλάνε «νόμο και τάξη». Πρόκειται για αντιστροφή της πραγματικότητας. Αν υπάρχει μια ελπίδα να μπει φρένο στους φασίστες της RN που είναι πρώτοι στις δημοσκοπήσεις, αυτή είναι η μετωπική σύγκρουση και με τους ίδιους και με το σύστημα που τους ανοίγει τον δρόμο.

«Κάποιοι λένε ότι τα γεγονότα θα ενισχύσουν την ακροδεξιά λόγω της κρατικής προπαγάνδας», δήλωσε ο Όσκαρ στο Socialist Worker. «Ωστόσο, το κίνημα στους δρόμους δίνει επίσης ελπίδα στους αντιρατσιστές, καθώς ενώνει τους ανθρώπους με έναν τρόπο που δεν έχει ξαναγίνει». Ο Σεμπασιάν μίλησε

για την ανάγκη να καταπολεμηθεί ο ρατσισμός από τους πολιτικούς του κυρίαρχου ρεύματος: «Πρέπει να συνεχίσουμε τις διαδηλώσεις, να διώξουμε τον Μακρόν και να κάνουμε τα MME να λογοδοτήσουν για όσα λένε», δήλωσε στο Socialist Worker. «Υπάρχει πολλή ρατσιστική ρητορική. Είναι έτσι εδώ και χρόνια».

Η άνοδος του RN τροφοδοτείται από τον ρατσισμό του Μακρόν και της Δεξιάς. Ο Μπρουνό Ρεταγιό, υποψήφιος για την προεδρία του συντηρητικού κόμματος πρόσφατα έκανε δηλώσεις μιλώντας για «βαρβαρική εισβολή». Τη μέρα των συλλαλητηρίων στην Τραπ, ένας οπαδός του Χίτλερ πήρε ένα αυτόματο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και αποφάσισε να σταματήσει μόνος του την «εισβολή» πυροβολώντας όποιον Αφρικανό και Άραβα έβλεπε μπροστά του. Ο πρόεδρος του RN, Μπαρντέλα, χαρακτήρισε την επίθεση στην Τραπ «βαρβαρική πράξη άνευ σοβαρότητας». Αλλά ο ίδιος στο παρελθόν παρουσίαζε την Τραπ ως «μια ισλαμική δημοκρατία σε μικρογραφία, μια ευρωπαϊκή πρωτεύουσα της τζιχάντ».

«Η ρατσιστική επίθεση στην Τραπ δεν θα είναι η τελευταία», προειδοποίησε ο Μπάιλι Μπαγκαγιόκο, δήμαρχος του Saint-Denis (με το LFI του Μελανσόν) ο οποίος αποτελεί στόχο ρατσιστικής εκστρατείας μετά από τη νίκη του στις δημοτικές εκλογές του Μαρτίου. «Είναι δική σας ευθύνη», πρόσθεσε, απευθυνόμενος στον Μακρόν. Ήδη αντιρατσιστικές-αντιφασιστικές διαδηλώσεις καταγγελίας για την επίθεση στην Τραπ είχαν καλεστεί σε πολλές πόλεις, την Δευτέρα και την Τρίτη.

Σε μια απόπειρα εκτόνωσης της κατάστασης ο Λεκορνύ την περασμένη εβδομάδα κάλεσε τους ηγέτες των συνδικάτων σε «πραγματεύσεις» με στόχο προσφέροντας λιγοστές συμβολικές «παραχωρήσεις» να διασπάσει το κίνημα απομονώνοντας την εξέγερση της νεολαίας. Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες πήγαν -κακώς- στο «διάλογο» και μάλιστα χωρίς τους εκπροσώπους των μαθητών και των φοιτητών. (Η κυβέρνηση κάλεσε σε διάλογο και τους εκπροσώπους των φοιτητών την Δευτέρα 26/10).

Συνέχεια στη σελ. 15

Προχωράμε ασταμάτητα!

Η δύναμη των από κάτω όταν βγαίνουν στους δρόμους φέρνει νίκες. Μας το φώναξαν δυνατά οι μάζες της Βραζιλίας που ανάτρεψαν τα προγνωστικά, έδωσαν τη νίκη στον Λούλα και ένα βροντερό χαστούκι στους φασίστες του Μπολσονάρο και στον Τραμπ. Το ίδιο φωνάζει η νεολαία που οδήγησε το κίνημα των Τεμπών της Σερβίας στη νίκη στις εκλογές παίρνοντας έμπνευση στην τελική ευθεία από τη Γαλλία

Το μήνυμα της Γαλλίας βγήκε στους δρόμους και εδώ. Τα απεργιακά συλλαλητήρια και η συμμετοχή της νεολαίας την Τετάρτη 21 Οκτώβρη ήταν τεράστια σπάζοντας την εκστρατεία κινδυνολογίας που είχαν εξαπολύσει τα κυβερνητικά φερέφωνα.

Τώρα, παίρνουμε νέα ορμή, ξανά από τη Γαλλία, καθώς η εκστρατεία του Μακρόν για να τρομοκρατήσει το κίνημα έσπασε τα μούτρα της το Σάββατο 24 Οκτώβρη με νέα ρεκόρ διαδηλωτών στους δρό-

μους. Στην Ορλεάνη, δεκάδες χιλιάδες πολιόρκησαν τους φασίστες της Λεπέν.

Εδώ, το Σάββατο, αντιφασίστες διαδήλωναν στο Μεταξουργείο ενώ την ίδια ώρα γινόταν συλλαλητήριο ενάντια στους πλειστηριασμούς κατοικιών στο Σύνταγμα. Και το βράδυ του Σαββάτου, αντιφασιστική συγκέντρωση και στο Νέο Ηράκλειο.

Μπροστά μας έχουμε την κλιμάκωση των αγώνων παντού! Στις 30 του Οκτώβρη η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη κλείνει τα λιμάνια σε διεθνή κλίμακα. Στον Πειραιά, το Εργατικό Κέντρο καλεί απεργία και η ΑΔΕΔΥ παναπτική στάση εργασίας στο πλευρό των λιμενεργατών. Στην Ιταλία, οι λιμενεργάτες ξεσηκώνουν Γενική Απεργία και η νεολαία είναι δυναμικά μαζί τους.

Τη σκυτάλη της Γενικής Απεργίας παίρνει η Γαλλία στις 5 Νοέμβρη και ακολουθεί η Ισπανία στις 11 Νοέμβρη. Μαζί με τους απεργούς της Ισπανίας διαδηλώνουμε εδώ με την Πρωτοβουλία Αγώνα για Κατοικία για Όλους σε ένα συλλαλητήριο που ενώνει την Κυψέλη με τα Προσφυγικά και την αντίσταση στους πλειστηριασμούς με τα συνδικάτα. Μεγάλος σταθμός πηγαίνοντας προς την επέτειο του Πολυτεχνείου και την Πανεργατική Απεργία στις 25 Νοέμβρη.

Η επιμονή και η κλιμάκωση των αγώνων πανικοβάλλει την κυρίαρχη τάξη παντού.

Στο Βερολίνο, πέφτουν οι μετοχές των αρπακτικών που κατέχουν χιλιάδες διαμερίσματα, καθώς οι Σοσιαλδημοκράτες και οι Πράσινοι διαπραγματεύονται με το κόμμα της Αριστεράς το σχηματισμό κυβέρνησης που θα εφαρμόσει ένα μικρό μέρος από το πρόγραμμα κατοικίας με το οποίο η Αριστερά ήρθε πρώτο κόμμα στις εκλογές εκεί.

Στη Γαλλία, οι χρηματαγορές απειλούν με χρεοκοπία αν ο Μακρόν υποχωρήσει ακόμα και ελάχιστα μπροστά στο μαζικό κίνημα. Το επιτόκιο δανεισμού του γαλλικού δημοσίου έχει φτάσει στα ύψη με ρεκόρ 25ετίας.

Στις ΗΠΑ, ο Τραμπ βλέπει με τρόπο να έρχεται η ήττα του στις εκλογές στις 3 Νοέμβρη και παίζει ξανά το χαρτί του ρατσισμού απειλώντας να απελάσει τη βουλευτίνα της αριστεράς των Δημοκρατικών Ιλχάν Ομάρ. Οι διαδηλώσεις εναντίον του στις 17 Οκτώβρη συσπείρωσαν 9 εκατομμύρια σε 2500 πόλεις.

Αυτές είναι εξελίξεις που πρέπει να σημάνουν συναγερμό για την Αριστερά παντού. Πραγματικά, οι κοινοβουλευτικές ηγεσίες πιέζονται. Στη Γαλλία, ο Μελανσόν δέχεται χυδαίες επιθέσεις από τη Δεξιά επειδή στηρίζει τις διαδηλώσεις και βάζει θέμα έστω μερικής διαγραφής του χρέους. Εδώ, η ηγεσία του ΚΚΕ θυμήθηκε ότι απαιτούμε επανασύσταση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και πρόβαλε τους μαθητές να τραγουδούν τη Διεθνή στα Προπύλαια την περασμένη Τετάρτη.

Θυμόμαστε πολύ καλά το συμβιβαστικό ρόλο που έπαιξαν οι ρεφορμιστικές ηγεσίες τον Μάη του 1968 στη Γαλλία και στο Καυτό Φθινόπωρο του 1969 στην Ιταλία. Το ίδιο και στο Πολυτεχνείο εδώ. Δεν θέλουμε ηγεσίες που κυνηγούν αγωνιστές ως «προβοκάτορες». Έχουμε κάθε λόγο να δυναμώσουμε την επαναστατική Αριστερά για να φτάσουμε στη νίκη των αγώνων μας.

Γι' αυτό, μέσα στο πυκνό αγωνιστικό πρόγραμμα του Νοέμβρη, ξεχωρίζει η πρωτοβουλία του ΣΕΚ για ένα πρόγραμμα συζητήσεων με θέμα «Ιμπεριαλισμός, περίοδος πολέμων και επαναστάσεων», στην Αθήνα στις 8 Νοέμβρη στο Πάντειο, στο Βόλο, στην Ξάνθη και στα Γιάννενα στις 14 Νοέμβρη, στη Θεσσαλονίκη στις 22 Νοέμβρη, στο Ρέθυμνο στις 27 Νοέμβρη και στα Χανιά στις 28 Νοέμβρη.

Δεν είναι ώρα για πατριωτικές κορώνες ενάντια στο Τουρκολιβυκό μνημόνιο. Είναι ώρα να τσακίσουμε τον γενοκτονικό άξονα του Μητσοτάκη με τον Νετανιάχου και τον Τραμπ. Να πάρουμε τα σπίτια από τα αρπακτικά των funds και να μην μείνει κανένας άνθρωπος χωρίς κατοικία. Να πάρουμε τα δισεκατομμύρια τοκοχρεολύσια που δίνει ο προϋπολογισμός για τους τραπεζίτες και να βάλουμε επιτέλους τις ζωές πάνω από τα κέρδη.

30 Οκτώβρη Διεθνής Αντιπολεμική Απεργία

Με σύνθημα «Δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο» στις 30 Οκτώβρη τα συνδικάτα λιμενεργατών και ναυτικών σε περισσότερα από 100 λιμάνια σε Αμερική, Ευρώπη, Ασία και Αφρική καλούν σε απεργία ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επιθέσεις και την πολεμική κλιμάκωση στη Δυτική Ασία, τη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού και τη συνεργασία των κυβερνήσεων με τους γενοκτόνους.

Στην Ελλάδα όλα τα λιμενεργατικά και ναυτεργατικά συνδικάτα έχουν αποφασίσει τη συμμετοχή τους στην απεργία. Συγκεκριμένα το συνδικάτο των εργατών στις προβλήτες της Κόσκολο ΕΝΕΔΕΠ, η Ένωση Λιμενεργατών του ΟΛΠ, τα ναυτεργατικά σωματεία ΠΕΜΕΝ, ΠΕΝΕΝ, «ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ» και ΠΕΠΡΝ, το Συνδικάτο Μετάλλου Αττικής και Ναυπηγοεπισκευαστικής Βιομηχανίας Ελλάδας και το Σωματείο Ναυπηγοεξυλουργών.

Σε Πειραιά, Πάτρα και άλλα σημεία η απεργία παίρνει διαστάσεις πανεργατικής αντιπολεμικής κινητοποίησης μετά το κάλεσμα των Εργατικών Κέντρων σε 24ωρη απεργία και τη στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ σε όλο το δημόσιο την ίδια μέρα.

Σε ανακοίνωσή του το Εργατικό Κέντρο Πειραιά «στηρίζει την Διεθνή Μέρα Δράσης κηρύσσοντας 24ωρη απεργία. Καλούμε τους εργαζόμενους και το λαό του Πειραιά στην απεργιακή συγκέντρωση στις 10.00 το πρωί στην πλατεία Δημοτικού Θεάτρου.

Από τον Πειραιά μέχρι κάθε λιμάνι του πλανήτη – Οι εργάτες έχουμε τη δύναμη! Την Παρασκευή 30 Οκτώβρη από το μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας, από τον Πειραιά, να ακουστεί δυνατή φωνή αλληλεγγύης και πάλης των εργατών ενάντια στην πολιτική που γεννά εκμετάλλευση, πολέμους, κρίσεις, προσφυγιά και ακρίβεια».

«Ο αγώνας των λιμενεργατών, είναι αγώνας όλων των εργαζομένων» σημειώνει το κάλεσμα της ΑΔΕΔΥ. «Με τους εργαζόμενους άλλων χωρών, μάς ενώνουν τα ίδια συμφέροντα. Απεργούμε μαζί, την ώρα που οι κυβερνήσεις, μάς θέλουν αντίπαλους. Οι ιμπεριαλιστές δεν είναι παντοδύναμοι, οι λαοί έχουν τη δύναμη να νικήσουν».

Στην απεργία έχουν μπει κι άλλοι κλάδοι όπως οι μηχανοδηγοί της Hellenic Train με 24ωρη απεργία που προκήρυξε η Πανελλήνια Ένωση Προσωπικού Έλξης.

Συνέχεια στη σελ. 5

Ο Φίλιπ Λαζαρίνι, από τον Μάρτιο του 2020 μέχρι τον Μάρτιο του 2026, ήταν Γενικός Επίτροπος της UNRWA, του οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών που παρέχει βοήθεια σε εκατομμύρια Παλαιστίνιους πρόσφυγες από τη Νάκμπα μέχρι σήμερα. Βρέθηκε στην Αθήνα καλεσμένος του Athens Palestine Film Festival. Μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη για την Εργατική Αλληλεγγύη.

Τι σημαίνει η δράση της UNRWA για τον Παλαιστινιακό λαό;

Η UNRWA φτιάχτηκε το 1949 εν απουσία παλαιστινιακού κράτους. Βασικά, υποτίθεται ότι θα ήταν ένας προσωρινός οργανισμός που θα παρείχε τα απαραίτητα στους Παλαιστίνιους πρόσφυγες και έδινε χρόνο στη διεθνή κοινότητα να συμφωνήσει για τη μελλοντική δημιουργία του παλαιστινιακού κράτους. Έτσι ως οργανισμός, παραμένουμε «προσωρινοί» για 8 δεκαετίες. Η UNRWA παρέχει ολόκληρο το πρόγραμμα σπουδών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και όχι μόνο. Υποκαθιστούμε την ύπαρξη ενός παλαιστινιακού δημόσιου φορέα που θα ήταν αρμόδιος για την εκπαίδευση, για την παροχή δημόσιας υγείας, για την αντιμετώπιση ζητημάτων που σχετίζονται με την κοινωνική πρόνοια.

Για τους Παλαιστίνιους πρόσφυγες, η UNRWA ήταν ο οργανισμός στον οποίο βασίζονταν, από γενιά σε γενιά. Ήταν ένας οργανισμός που παρείχε εκπαίδευση και προοπτικές για ένα καλύτερο μέλλον. Είχε την ευθύνη της δημόσιας περίθαλψης. Αλλά πέρα από αυτό, είναι επίσης ένας οργανισμός που έχει καταγράψει όλη την ιστορία των οικογενειών που έφυγαν κατά τη Νάκμπα. Υπάρχει, λοιπόν, μια ολόκληρη μνήμη, ένα αρχείο, μια ταυτότητα των Παλαιστινίων προσφύγων. Αυτό είναι κάτι για το οποίο μπορώ να είμαι περήφανος, το γεγονός ότι το έχουμε διαφυλάξει. Καταφέραμε να το σώσουμε κατά τη διάρκεια του πολέμου στη Γάζα.

Ποιες είναι οι επιθέσεις που έχει δεχθεί η UNRWA από το Ισραήλ;

Αυτή είναι μια μεγάλη ιστορία. Ξέρετε, ήδη πριν από τις 7 Οκτωβρίου 2023, υπήρχαν τακτικές επιθέσεις ή πρωτοβουλίες με στόχο να δυσφημίσουν τον οργανισμό. Ωστόσο, αυτές προέρχονταν κυρίως από ισραηλινές οργανώσεις που ασκούσαν πιέσεις σε κοινοβούλια της Ευρώπης ή της Βόρειας Ασίας, συκοφαντώντας ουσιαστικά τον οργανισμό ισχυριζόμενες ότι η UNRWA προωθεί ένα αντι-ισραηλινό, μεροληπτικό πρόγραμμα σπουδών, ενώ μερικές φορές κατηγορούσαν τον οργανισμό ότι οι εγκαταστάσεις του ενδέχεται να χρησιμοποιούνται ως κρυψώνες. Αυτός ήταν ο παραδοσιακός τύπος κατηγοριών που αντιμετωπίζαμε και που κάθε φορά έπρεπε να αντικρούουμε και να εξηγούμε ποια ήταν ακριβώς η πολιτική του οργανισμού. Ίσως θυμάστε μάλιστα ότι ήδη πριν από τις 7 Οκτωβρίου, η κυβέρνηση Τραμπ είχε αποφασίσει να αναστείλει τη χρηματοδότηση προς τον οργανισμό.

Όμως, σε γενικές γραμμές θεωρούμασταν ως ένα είδος «αναγκαίου κακού». Στο Ισραήλ έλεγαν: «Λοιπόν, διαφωνούμε με τον λόγο ύπαρξής σας, αλλά αφού είστε εδώ, πρέπει να ζήσουμε μαζί σας. Ποιος άλλος θα παρέχει εκπαίδευση ή

«Η αλληλεγγύη να μεταφραστεί σε πράξεις»

υγειονομική περίθαλψη σε τόσα εκατομμύρια ανθρώπους;». Η 7η Οκτωβρίου άλλαξε τα πάντα. Και από «αναγκαίο κακό» γίναμε «περιττό κακό». Ένας περιττός εχθρός, ο οποίος πρέπει να εξαφανιστεί, επειδή αποτελούσαμε μέρος της εξίσωσης: «η Γάζα είναι η Χαμάς, η UNRWA είναι η Γάζα και η UNRWA είναι η Χαμάς». Έτσι, γίναμε στόχος αυτού του πολέμου.

Οι επιθέσεις άρχισαν να εξαπολύονται ανεξέλεγκτα. Υπήρχαν δύο είδη επιθέσεων. Υπήρχε η επίθεση εναντίον της υπηρεσίας, αλλά και η πραγματικότητα στο πεδίο. Στο πεδίο των επιχειρήσεων σχεδόν 400 συνάδελφοί μας έχουν σκοτωθεί. Δεν σκοτώθηκαν όλοι εν ώρα εργασίας. Πολλοί σκοτώθηκαν επίσης στα σπίτια τους, τη νύχτα, μαζί με τις οικογένειές τους, όπως και ο υπόλοιπος πληθυσμός. Πολλοί σκοτώθηκαν όταν χτυπήθηκαν οι χώροι μας, που είχαν διαμορφωθεί για να φιλοξενήσουν εκατοντάδες χιλιάδες εκτοπισμένους. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια αυτού του πολέμου, υπήρξαν επίσης μέλη του προσωπικού μας που συνελήφθησαν, βασανίστηκαν, ταπεινώθηκαν και δέχθηκαν πιέσεις. Επίσης, πολλές από τις εγκαταστάσεις μας υπέστησαν ζημιές ή καταστράφηκαν ολοσχερώς.

Όσον αφορά τις επιθέσεις εναντίον της οργάνωσης, αντιμετωπίσαμε μια σφοδρή εκστρατεία παραπληροφόρησης από την ισραηλινή κυβέρνηση και απευθυνόταν κυρίως στα κοινοβούλια άλλων χωρών και στην κοινή γνώμη. Και ο στόχος ήταν: «Γιατί συνεχίζουμε να υποστηρίζουμε οικονομικά μια υπηρεσία στην οποία έχουν διεισδύσει τρομοκράτες;». Στη συνέχεια, ψηφίστηκε νόμος κατά της UNRWA από την ισραηλινή Βουλή. Η υπηρεσία δέχεται επίθεση από όλους εκείνους που υποστηρίζουν ότι πρέπει να απαλλαγούμε από αυτή την υπηρεσία, και αν το κάνουμε, θα απαλλαγούμε και από το ζήτημα των Παλαιστινίων προσφύγων και το δικαίωμα της επιστροφής τους. Είναι λοιπόν σαφές ότι

εδώ υπάρχει ένας δηλωμένος πολιτικός στόχος. Επιπλέον, υπήρξαν και νομικές αγωγές εναντίον της υπηρεσίας, απειλές για τον χαρακτηρισμό της ως τρομοκρατικής οργάνωσης κοκ. Η πίεση προς την υπηρεσία ήταν λοιπόν αμείλικτη και δεν έπαψε ποτέ.

Παρόλα αυτά συνεχίζουμε να λειτουργούμε. Οι υπηρεσίες μας παρέχονται από τους ίδιους τους Παλαιστίνιους στις κοινότητές τους. Αυτοί είναι οι δάσκαλοι, οι νοσηλεύτές, οι γιατροί. Προφανώς η εκστρατεία υπονόμυσής μας είχε αντίκτυπο. Σήμερα δεν έχουμε παρουσία στην Ιερουσαλήμ και ασκούνται πιέσεις ώστε ο οργανισμός να μην διαδραματίσει κανένα ρόλο στη Γάζα. Αυτό είναι εντελώς λάθος καθώς αν στερήσουμε από τη Γάζα την εμπειρογνωμοσύνη και το ανθρώπινο δυναμικό τόσο της UNWRA, όσο και των ανθρώπων που αποτελούσαν μέρος μιας διοίκησης υπό την εποπτεία της Χαμάς – αυτή ήταν η de facto αρχή στη Γάζα – τότε δεν θα υπάρχει πλέον ούτε ανθρώπινο δυναμικό ούτε εμπειρογνωμοσύνη. Πώς, λοιπόν, θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε τις μελλοντικές υπηρεσίες εκεί; Η λύση βέβαια δεν είναι να φέρουμε έναν άλλο οργανισμό του ΟΗΕ ή μια ΜΚΟ στη θέση της UNWRA. Η λύση είναι η UNWRA να αντικατασταθεί από λειτουργικούς παλαιστινιακούς θεσμούς.

Ήσασταν ένας από τους πρώτους δυτικούς που επισκεφθήκατε τη Γάζα μετά την 7η Οκτωβρίου 2023 και διατελέσατε επικεφαλής της UNRWA μέχρι τον Μάρτη του 2026. Δώστε μας τη δική σας εικόνα για αυτά τα 3 χρόνια της γενοκτονίας.

Αυτά τα 3 χρόνια ήταν μια ατελείωτη καταστροφή, τραγωδία και συνεχής εκτοπισμός. Και κάθε φορά που πήγαινα στη Γάζα, προσπαθούσα να περιγράψω αυτό που έβλεπα. Είδα τα τελευταία χρόνια πως το να ζει αυτός ο λαός σε κατάσταση επιβίωσης σημαίνει να βρίσκεται σε

μια κατάσταση αυτόματου πιλότου. Πώς οι άνθρωποι έχουν χάσει τα πάντα μέσα στην καρδιά τους. Δεν υπάρχει πια η Γάζα που υπήρχε. Έχω συναντήσει ανθρώπους που έχουν χάσει συγγενείς, το σπίτι τους, αλλά και όλα όσα είχαν χτίσει στη διάρκεια της ζωής τους για να εξασφαλίσουν τα προς το ζην. Νομίζω ότι το χειρότερο ήταν όταν άρχισε ο λοιμός και οι άνθρωποι σχεδόν ήλπιζαν και προσεύχονταν να πεθάνουν. Γιατί ίσως στην κόλαση ή στον παράδεισο η ζωή να είναι καλύτερη από ό,τι είναι στη γη. Οι άνθρωποι σχεδόν εγκατέλειπαν τα σώματά τους.

Γνωρίζω τη Γάζα για περισσότερα από 30 χρόνια. Έχω γνωρίσει τη ζωντανή, χαρούμενη, γεμάτη γέλια Γάζα. Πλέον έχει μετατραπεί σε ένα είδος μετα-αποκαλυπτικής γης. Και τώρα οι άνθρωποι είναι απλώς στριμωγμένοι στο 30% του εναπομείναντος εδάφους της Γάζας. Και η ζωή είναι απλώς άθλια. Δεν υπάρχει επίσης τίποτα για να χαρούν ή να ελπίζουν. Σήμερα έχουμε υποτίθεται κατάπαυση του πυρός. Είναι κατάπαυση του πυρός μόνο κατ' όνομα. Είναι κατάπαυση του πυρός επειδή αποφασίσαμε να την ονομάσουμε έτσι. Ένα χρόνο μετά την συμφωνία της, οι άνθρωποι συνεχίζουν να σκοτώνονται καθημερινά στη Γάζα και απλώς αγωνίζονται να επιβιώσουν.

Κι όσον αφορά την ανθεκτικότητα του Παλαιστινιακού λαού που έγινε διάσημη όλα αυτά τα χρόνια ως κομμάτι της αντίστασής του;

Είμαι πολύ επιφυλακτικός και προσεχτικός όσον αφορά την ανθεκτικότητα. Απεικονίζουμε την ανθεκτικότητα, εκφράζουμε θαυμασμό για την ανθεκτικότητα, αλλά στην πραγματικότητα οι άνθρωποι απλώς επιβιώνουν. Όπως θα επιβιώνατε κι εσείς αν βρεθείτε σε παρόμοια κατάσταση. Δεν θα το αποκαλούσα απαραίτητα ανθεκτικότητα. Γιατί υπάρχει ο κίνδυνος όταν μιλάμε για «ανθεκτικότητα» στον πόλεμο να σημαίνει ότι οι άνθρωποι μπορούν να το αντιμετωπίσουν. Το κάνει λιγότερο επείγον για εμάς. Αυτό που συμβαίνει είναι απλά απαράδεκτο. Πρέπει να ντρεπόμαστε και να είμαστε εξοργισμένοι. Και δεν πρέπει να βασιζόμαστε... Δεν πρέπει να κρυβόμαστε πίσω από την ανθεκτικότητα, στην πραγματικότητα.

Βλέπουμε αυτές τις μέρες την εξέγερση στη Γαλλία, την Ισπανία και σε άλλες χώρες, όπου ο κόσμος κρατάει παλαιστινιακές σημαίες. Σε λίγες μέρες, στις 30 Οκτωβρίου, θα δούμε τη μεγαλύτερη απεργία διμενεργατών σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη. Πώς βλέπετε λοιπόν το κίνημα αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη σε παγκόσμιο επίπεδο;

Πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό η κοινωνία των πολιτών να συνεχίσει να κινητοποιείται και πρέπει να συνεχίσει. Πιστεύω όμως ότι είναι επίσης πολύ σημαντικό αυτή η ίδια κοινωνία των πολιτών να στοχεύσει την προσοχή της προς τους νομοθέτες που τους εκπροσωπούν στα κοινοβούλια των χωρών τους. Είναι το πιο καθοριστικό. Το να εκφράζουμε απλώς τη θέση μας ή την αλληλεγγύη μας δεν αρκεί. Πρέπει αυτή η αλληλεγγύη να μεταφραστεί σε πράξεις. Διότι, τελικά, ας είμαστε ξεκάθαροι, οι κυβερνητικές πολιτικές διαμορφώνονται από το πώς θα αντιδράσει ή δεν θα αντιδράσει το κοινοβούλιο. Και οι πολίτες πρέπει να έχουν λόγο όταν πρόκειται για τους εκπροσώπους τους στο κοινοβούλιο. Επομένως, πιστεύω ότι αυτό το κίνημα πρέπει να συνεχιστεί, αλλά με μεγαλύτερη εστίαση στο να λογοδοτούν οι βουλευτές.

Συνέχεια από τη σελ. 3

Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης χαρακτηρίζει την απεργία της 30ης Οκτώβρη ως την «καλύτερη συνέχεια μετά την τεράστια πανεκπαιδευτική και πανδημοσιουπαλληλική κινητοποίηση στις 21 Οκτώβρη και ένα μεγάλο απεργιακό σταθμό, πηγαίνοντας για την πανεργατική απεργία στις 25 Νοέμβρη». Όπως αναφέρει στο κάλεσμά του «στις 30 Οκτώβρη, απεργούμε και διαδηλώνουμε γιατί θέλουμε δουλειές, αυξήσεις και προσλήψεις, λεφτά για Παιδεία, Υγεία, Κατοικία και όχι για εξοπλισμούς, για φρεγάτες και για την Ασπίδα του Αχιλλέα. Για να σταματήσουμε αυτές τις βάρβαρες επιλογές της κυβέρνησης Μητσοτάκη που θυσιάζει τις εργατικές ανάγκες στον βωμό του πολέμου και των συμφερόντων των ιμπεριαλιστών».

Δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο

Σύμφωνα με στοιχεία που δίνει η πρωτοβουλία **No Harbour for Genocide**, μόνο τους τελευταίους 14 μήνες εντόπισε 315 αποστολές εξαρτημάτων για την Elbit Systems, τον μεγαλύτερο κατασκευαστή όπλων του Ισραήλ, που διέρχονταν από 56 εμπορικά λιμάνια, σε 29 χώρες, από τη Γερμανία έως την Ινδία, από τη Βραζιλία έως την Αίγυπτο, από την Αυστραλία έως το Βιετνάμ. Τους τελευταίους 10 μήνες εντόπισε επίσης 3.400 αποστολές αμερικανικού στρατιωτικού φορτίου μέσω 67 λιμανιών σε 42 χώρες.

Με την απεργία της 30ης Οκτώβρη «ολόκληρο το τμήμα μεταξύ της νοτιοδυτικής νότιας Γαλλίας και του Πειραιά, σχεδόν 1.100 ναυτικά μίλια ακτογραμμής, τρεισήμισι ημέρες πλεύσης για ένα πλοίο μεταφοράς εμπορευματοκιβωτίων, θα είναι ουσιαστικά κλειστό για την κυκλοφορία εμπορευματοκιβωτίων.

Η απεργία θα ακινητοποιήσει 40.000 εμπορευματοκιβώτια για μία ημέρα (λαμβάνοντας υπόψη 24ωρες απεργίες στην Ελλάδα, την Ιταλία, τη Γαλλία και τη Χώρα των Βάσκων, καθώς και μια 2ωρη απεργία στην Ταγγέρη). Σύμφωνα με το πρότυπο του ΟΗΕ για εμπορεύματα αξίας περίπου 54.000 δολαρίων ανά εμπορευ-

30 ΟΚΤΩΒΡΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

30 ΟΚΤΩΒΡΗ Απεργιακά συλλαλητήρια

Πειραιάς, 10πμ., **πλατεία Δημοτικού θεάτρου**
Ελευσίνα, 7πμ., **πλατεία Ηρώων**
Λαύριο, 7πμ., **λιμάνι**
Θεσσαλονίκη, 7.30πμ., **Αγαθμα Βενιζέλου**

Πάτρα, 10πμ. και 7πμ., **Νότιος Λιμένας**
Βόλος, 7πμ., **πύλη Λιμανιού (στο Τεθωνείο)**
Χαλκίδα, 7πμ., **παλιά γέφυρα**
Ηγουμενίτσα, 11.30πμ., **είσοδος λιμανιού εξωτερικού**

ματοκιβώτιο, φορτία αξίας άνω των δύο δισεκατομμυρίων δολαρίων θα παραμείνουν ακινητοποιημένα στις 30 Οκτωβρίου. Μια ημέρα καθυστέρησης κοστίζει, σύμφωνα με την τυπική εκτίμηση, έως και 2% της αξίας ενός φορτίου, οπότε μόνο για αυτή την ημέρα το κόστος ανέρχεται σε έως και 43 εκατομμύρια δολάρια. Και αυτό χωρίς να υπολογιστούν οι καθυστερήσεις της επόμενης ημέρας και το κόστος της γενικής απεργίας στην Ιταλία».

ΕΝΕΔΕΠ Στις 30 Οκτωβρίου θα συμβεί κάτι πρωτόγνωρο!

Εν όψει της 30 Οκτωβρίου το σωματείο των λιμενεργατών στις προβλήτες της Κόσκο στον Πειραιά (ΕΝΕΔΕΠ) έστειλε επιστολή προς εκπαιδευτικούς, γονείς και μαθητές/ριες της περιοχής στην οποία μιλούν για τις διαστάσεις και τις διεκδικήσεις της απεργίας.

«Θέλουμε να σας ενημερώσουμε και να σας μεταφέρουμε τον ενθουσιασμό μας γιατί στις 30 Οκτωβρίου θα συμβεί κάτι πραγματικά πρωτόγνωρο!

Οργανώνουμε την μεγαλύτερη απεργιακή Μέρα Διεθνούς Δράσης των λιμενεργατών με το σύνθημα “Οι λιμενεργάτες δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο”. Δεκάδες χιλιάδες λιμενεργάτες, σε πάνω από 100 λιμάνια σε 4 ηπείρους ενωνόμαστε και παλεύουμε. Ξεκινήσαμε 45 λι-

μάνια και σε λιγότερο από ένα μήνα γίναμε 100! Γιατί θέλουμε τα λιμάνια να είναι των λαών και της ειρήνης και όχι βάσεις για να μεταφέρονται όπλα.

Στην Ελλάδα, τη Γαλλία, την Τουρκία, την Ιταλία, την Ινδία, τη Δανία, την Ιρλανδία, την Ισπανία, την Κροατία, την Κύπρο, το Μαρόκο, το Μαυροβούνιο, την Πορτογαλία, το Μεξικό, την Πορτογαλία, τη Σλοβενία, την Σουηδία, τις ΗΠΑ οι εργαζόμενοι στα λιμάνια με δράσεις και απεργιακές κινητοποιήσεις θα μεταφέρουμε παντού το μήνυμα ότι οι λαοί δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε μεταξύ μας.

Γιατί οι εργαζόμενοι δουλεύουν σκληρά, αλλά πεινάνε, κρυώνουν, δεν μπορούν να μορφώσουν τα παιδιά τους, δεν μπορούν να φροντίσουν τους γέρους τους. Παντού οι εργαζόμενοι δουλεύουν για να κερδίζουν κάποιοι λίγοι, εκμεταλλευτές.

Γιατί τους εργαζόμενους τους θέλουν τώρα να δουλέψουν για τον πόλεμο, τους προετοιμάζουν για να πολεμήσουν σε έναν πόλεμο που δεν είναι δικός τους.

Γι’ αυτό κι εμείς λιμενεργάτες σε όλο τον πλανήτη διακηρύττουμε ότι μπορεί τα χέρια μας να είναι μαύρα από τα γράσα και τα λάδια της δουλειάς, αλλά δεν θα βαφτούν με το αίμα των λαών σε κανένα ιμπεριαλιστικό μέτωπο. Δεν θα γίνουμε συνένοχοι στο έγκλημα που κά-

νει παιδιά νηπιαγωγείου να κάνουν αναπαράσταση μιας κηδείας, παίζοντας σε ένα καταφύγιο εκτοπισμένων στην Γάζα. Δεν θα γίνουμε συνεργοί στην δολοφονία των 170 μαθητριών σε σχολείο στο Ιράν από τους βομβαρδισμούς των ΗΠΑ-Ισραήλ.

Απευθυνόμαστε λοιπόν σε εσάς για να σας στείλουμε το μήνυμά μας ζητώντας να μας στείλετε κι εσείς τα δικά σας μηνύματα».

Κάτω τα χέρια από το Λιμάνι του Λαυρίου

Σε διαδήλωση ενάντια στο ξεπούλημα του λιμανιού του Λαυρίου στην Israel Shipyards καλούν το Σάββατο 31 Οκτώβρη το Κίνημα Ειρήνης Ανατολικής Αττικής, το March to Gaza Greece, το BDS Greece, η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας και οι συλλογικότητες Porto Rafti for Palestine, Ομάδα για τα Παιδιά της Παλαιστίνης και Μητέρες εναντίον της Γενοκτονίας. Η διαδήλωση θα ξεκινήσει στις 12μ στο Δημαρχείο Λαυρίου και θα γίνει πορεία προς το λιμάνι.

Global Sumud Flotilla: Στις 30 Οκτώβρη να τα μπλοκάρουμε όλα

Στεκόμαστε δίπλα στα αδέρφια μας στα συνδικάτα. Θέτουμε όλες μας τις δυνατόεις στη διάθεσή τους. Υπό την ηγεσία τους θα είμαστε κι εμείς στις 30 Οκτώβρη στο πλευρό τους, στην πρώτη γραμμή, σε στεριά και θάλασσα. Θα συνεχίσουμε αυτό τον αγώνα. Για την Παλαιστίνη και για την ανθρωπότητα. Καλούμε όλες και όλους να κινητοποιηθούν και να βγουν στους δρόμους και τα λιμάνια. Στις 30 Οκτώβρη τα μπλοκάρουμε όλα!

Σαΐφ Αμπού Κεσέκ,
ακτιβιστής του Global Sumud Flotilla

Στις 30 Οκτώβρη απεργούμε και διαδηλώνουμε ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα των λιμενεργατών που προχωράνε σε Διεθνή Μέρα Δράσης με κεντρικό σύνθημα «Δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο!». Το κάλεσμα που είχε αρχικά ξεκινήσει από χώρες της Μεσογείου (Γαλλία, Μαρόκο, Ιταλία, Χώρα των Βάσκων, Ελλάδα, Τουρκία) απλώνεται ήδη σε πάνω από εκατό λιμάνια, σε τέσσερις ηπείρους, από το Λος Άντζελες στις ΗΠΑ μέχρι την Μούντρα στην Ινδία.

Είναι ο επόμενος μεγάλος σταθμός μετά την επιτυχία της 10ης Οκτώβρη που εκατομμύρια βγήκαν στους δρόμους στο πλευρό της Παλαιστίνης και ενάντια στον πόλεμο του Τραμπ στο Ιράν και τη Δυτική Ασία. Και έρχεται μέσα σε συνθήκες έκρηξης, που απλώνεται σαν πυρκαγιά από τους δρόμους της Γαλλίας με εκατοντάδες χιλιάδες νεολαίους και απεργούς να συγκρούονται με την αστυνομία του Μακρόν και τους φασίστες φωνάζοντας «Γάζα, Γάζα, το Παρίσι είναι με σένα!», μέχρι την Ισπανία, το Βέλγιο, την Ιταλία, την Αλβανία... Το αντιπολεμικό κίνημα του Βιετνάμ πυροδότησε τον Μάη του '68, σήμερα ένας νέος Μάης ξεσηκώνει τον κόσμο ενάντια στο σύστημα της καταστροφής και οι σημαίες της Παλαιστίνης ανεμίζουν περήφανα στους δρόμους όλου του πλανήτη.

Την ίδια μάχη δίνουμε κι εδώ!

Στις 30 Οκτώβρη το Εργατικό Κέντρο Πειραιά καλεί σε 24ωρη απεργία και η ΑΔΕΔΥ σε στάση εργασίας σε Αττική, Αχαΐα και Θεσπρωτία. Οι λιμενεργάτες της ΕΝΕΔΕΠ και του

Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο

Πειραιά, τα ναυτεργατικά σωματεία και μια σειρά ακόμα συνδικάτα και φορείς έχουν πάρει απεργιακές αποφάσεις με τον κατάλογο να μεγαλώνει κάθε μέρα. Εκείνη την ημέρα να κλείσουν τα λιμάνια όλης της χώρας, να απεργήσουν τα νοσοκομεία που «βομβαρδίζουν» ο Αδωνις, οι εκπαιδευτικοί, οι εργαζόμενοι στους δήμους και τις συγκοινωνίες, όλοι οι κλάδοι και οι χώροι που συγκρούονται με τις ιδιωτικοποιήσεις, τις περικοπές και την διάλυση. Και μαζί η νεολαία στις σχολές και τα σχολεία.

Απεργούμε και διαδηλώνουμε για να σταματήσουμε τις αγκαλιές του Μητσοτάκη με τον Νετανιάχου και τον Ρούμπιο, αλλά και τις κομπίνες των καπιταλιστών με την πρεσβεία των ΗΠΑ που αποκάλυψε το σκάνδαλο της Κίμπερλι Γκιλφόιλ και αυτές των υπουργών της ΝΔ που μαζί με τον Σαμαρά προωθούν ακροδεξιό ισραηλινό λόμπι στην Ελλάδα.

Για να ακυρωθεί η συμφωνία για την «Ασπίδα του Αχιλλέα», να διαλυθεί ο άξονας Ελλάδας – Κύπρου – Ισραήλ, να κλείσουν οι βάσεις και το NATO και ν’ ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες. Όχι «νέα Σούδα» στην Ελευσίνα, όχι στο ξεπούλημα του Λαυρίου σε ισραηλινά funds. Θέλουμε δουλειές, αυξήσεις και προσλήψεις, λεφτά για Παιδεία, Υγεία, Κα-

τοικία - όχι για εξοπλισμούς. Παλεύουμε για να ηττηθούν παντού ΗΠΑ-Ισραήλ, για μια Παλαιστίνη ελεύθερη από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα!

Έχουμε τη δύναμη!

Η απεργία στις 30 Οκτώβρη μπορεί να ακινητοποιήσει εμπορεύματα αξίας πάνω από 2 δισεκατομμυρίων δολαρίων, όπως δήλωσε ο εκπρόσωπος της USB από την Ιταλία σε συνέντευξη συνδικαλιστών στην οποία αναφέρθηκαν και παραδείγματα της δράσης στα λιμάνια της Μασσαλίας, της Γένοβας, του Λιβόρνο, της Χάβρης, της Ταγγέρης και του Πειραιά: «Οι εργαζόμενοι μπορούν να σταματήσουν τον πόλεμο, μπορούν να σταματήσουν τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού και μπορούν να σταματήσουν την ιμπεριαλιστική επιθετικότητα...Ο αγώνας κατά του πολέμου συνδέεται βαθιά με όλους τους άλλους κοινωνικούς αγώνες που ξεσπούν σε μεγάλο μέρος της Ευρώπης κατά της αύξησης του κόστους ζωής και κατά των πολιτικών επανεξοπλισμού και στρατιωτικοποίησης της κοινωνίας. Αυτοί οι αγώνες οδήγησαν τη USB να προκηρύξει γενική απεργία στην Ιταλία την ίδια ημέρα».

Παίρνουμε έμπνευση από την αλύγιστη Παλαιστινιακή Αντίσταση, δυναμώνουμε το αντιπολεμικό κίνημα και κλιμακώνουμε με απεργίες, καταλήψεις και διαδηλώσεις για να τσακίσουμε Τραμπ – Νετανιάχου – Μητσοτάκη και το σύστημα που υπηρετούν!

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΓΩΝΑ “ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ”

Συνέντευξη τύπου πραγματοποίησε η Πρωτοβουλία Αγώνα «Κατοικία για όλους» την Πέμπτη 22/10 στο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθήνας.

Όπως ανέφεραν οι ομιλητές/ριες που πήραν τον λόγο, η νεοσύστατη Πρωτοβουλία Αγώνα «Κατοικία για Όλους» στηρίζει το κάλεσμα των συνδικάτων της Ισπανίας για Γενική Απεργία στις 11 Νοέμβρη για το στεγαστικό και καλεί συνδικάτα, φοιτητικούς συλλόγους, κινήσεις υπεράσπισης του δικαιώματος στην κατοικία να δώσουν ενωτικά όλες τις δυνάμεις τους για μαζικά συλλαλητήρια την Τετάρτη 11 Νοέμβρη στην Αθήνα και άλλες πόλεις. Σαν επόμενο βήμα τέθηκε η στήριξη της Πανεργατικής Απεργίας στις 25 Νοέμβρη. Και άμεσα, η συγκέντρωση κατά των πλειστηριασμών το Σάββατο 24 Οκτώβρη στο Υπουργείο Οικονομικών.

Τον λόγο στη συνέντευξη τύπου πήραν ο **Κωνσταντίνος Λιβέρης**, πρόεδρος ΠΑΝΣΥΠΟ, εργαζόμενων πρώην Οργανισμού Εργατικού Κατοικίας, ο **Αλέξανδρος Κουτρουλάρης** από την Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης για το μετρό, ο **Στέλιος Ιωακείμ** από την Ενωτική Πρωτοβουλία Κατά των Πλειστηριασμών, εκπρόσωποι της Κοινότητας Κατελιμμένων Προσφυγικών, η **Μαριάννα Σπυριδάκη**, μέλος ΔΣ Συλλόγου Φοιτητών Εστίας ΕΚΠΑ, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας και συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, ο **Νίκος Τουρνάς**, μέλος ΔΣ της ΟΣΥΟ, η **Μυρτώ Πασχαλίδου** από τη Συσπείρωση Αριστερών Αρχιτεκτόνων, ο **Σπύρος Γεωργακόπουλος**, πολιτικός μηχανικός. Στο τέλος της συνέντευξης που συντόνιζε η εκπαιδευτικός **Σοφία Σισμάνη** ακολούθησαν ερωτήσεις και παρεμβάσεις.

Αντίσταση

«Το ζήτημα της στέγης σε ένα σύστημα που η κατοικία είναι εμπόρευμα, βασανίζει εκατομμύρια ανθρώπους στον πλανήτη, αλλά ο κόσμος έχει περάσει στην αντίσταση φτάνοντας στην καρδιά των συνδικάτων όπως στη γενική απεργία στην Ισπανία στις 11 Νοέμβρη» τόνισε ο Πέτρος Κωνσταντίνου. «Για να απαντήσει σε αυτήν την ανάγκη ιδρύθηκε την περασμένη εβδομάδα σε μια πλατιά σύσκεψη, η Πρωτοβουλία Αγώνα “Κατοικία για Όλους”. Απαιτούμε την ανασυγκρότηση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων, για να πάρουν πάνω τους και να εξασφαλίσουν εργατική, κοινωνική κατοικία, σχολικά κτίρια, φοιτητικές εστίες. Τα άδεια σπίτια, τα σπίτια που αρπάξανε τα funds, να περάσουν σε αυτόν τον φορέα και να κα-

Συλλαλητήριο 11N

λύσουν την ανάγκη των ανθρώπων για στέγη.

Ζητάμε από τα συνδικάτα να τοποθετηθούν θετικά -είδαμε ήδη την ΑΔΕΔΥ να ζητά την ανασυγκρότηση του ΟΕΚ- αλλά και να μπουνε μπροστά σε αυτόν τον αγώνα ξεκινώντας άμεσα με την κινητοποίηση στις 11/11. Είμαστε στο πλευρό των κατοίκων της Κυψέλης, των Προσφυγικών της Αλεξάνδρας, στο πλευρό κάθε ανθρώπου που του έχουν πάρει το σπίτι να το πάρει πίσω. Είναι μια ανοιχτή πρωτοβουλία και ήδη ολο και περισσότεροι επικοινωνούν για να ενταχθούν στην προσπάθεια. Πάμε να αγωνιστούμε για όλα αυτά. Να παλέψουμε όλοι μαζί, με ενότητα, να γενικεύσουμε τον αγώνα και να νικήσουμε».

«Ο ΟΕΚ και ο Οργανισμός Εργατικής Εστίας, που κάλυπταν κοινωνικές ανάγκες, καταργήθηκαν το 2012 με ένα από τα μνημόνια γιατί “οι υπηρεσίες τους ήταν χαμηλής προτεραιότητας”» ανέφερε ο Κωνσταντίνος Λιβέρης. «Τα μεγάλα αποθεματικά αυτών των οργανισμών αφού κουρεύτηκαν γερά, πέρασαν σε μια μεγάλη δεξαμενή αποθεματικών. Αλλά δεν υλοποιήθηκε κάποιο στεγαστικό πρόγραμμα με εξαίρεση το “Σπίτι μου 1”, το οποίο στην ουσία επιδόθηκε τις τράπεζες, με τον κόσμο να αγοράζει πανάκριβα, σπίτια που ήταν σαράντα ετών, χρέπια.

Το αίτημα της επανασύστασης του ΟΕΚ συνδέεται με τη συνταγματική υποχρέωση του κράτους να αναλαμβάνει ειδική φροντίδα όταν ο κόσμος στερείται κατοικίας ή στεγάζεται ανεπαρκώς. Αυτή είναι η ρητή διατύπωση στο άρθρο 21 του Συντάγματος. Ο κόσμος αδυνατεί σε μεγάλα ποσοστά να καλύψει το κόστος στέγης, όχι μόνο το ενοίκιο αλλά το συνολικό κόστος στέγης, τη συντήρηση, τη θέρμανση το ρεύμα κλπ.

Αλλά η κατοικία αντιμετωπίζεται ως επενδυτικό προϊόν: Funds, services, επενδυτικά σχήματα, golden visa, βραχυχρόνιες μισθώσεις αυτή είναι η “μαύρη βίβλος” της τελευταίας επταετίας. Ό, τι μέτρο έχουν πάρει για να βοηθήσουν τάχα τη στέγαση, την έχει καταστρέψει.

Υπάρχουν λεφτά; Η περιουσία του ΟΕΚ δημιουργήθηκε ανταποδοτικά. Όλοι πληρώναμε μέχρι το 2012 με στόχο το αποθεματικό να χρησιμοποιηθεί για τη στέγη. Αυτό βρίσκεται στην ΤτΕ και υπολογίζουμε ότι είναι 1,2 εκατομμύρια ευρώ, κεφάλαια που ανακυκλώνονται καθημερινά με ρέπος για να έχει το κράτος ρευστό. Μην ακούτε αυτά που λένε “που θα

22/10, Συνέντευξη τύπου της Πρωτοβουλίας Αγώνα “Κατοικία για Όλους”. Φωτό: Γιώργος Πίττας

βρείτε τα λεφτόδεντρα”. Δικά μας είναι τα λεφτά.

Υπάρχουν αποθεματικά, υπάρχουν και επιδοτήσεις, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για κατασκευή εργατικής κατοικίας και όχι για τις τράπεζες. Υπάρχουν επίσης 800.000 κλειστές κενές κατοικίες. Πολλές από αυτές μπορούν να επανέλθουν κι εδώ ο ΟΕΚ μπορεί και πρέπει να παίξει τεράστιο ρόλο. Υπάρχει αδιαφάνεια και κερδοσκοπία στην αγορά ενοικίου. Πρέπει να μιλήσουμε για πλαφόν στα ενοίκια, για ενοικιοστάσια –να θυμίσουμε ότι υπήρχε ο νόμος το 1987 που λειτούργησε μέχρι το 1996.

Θέλουμε έναν ΟΕΚ, Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, όχι εταιρία, όχι με ιδιωτικού δικαίου σκοπό. Η στέγη είναι θέματα πολιτικής. Το δικαίωμα στην κατοικία είναι ένα τεράστιο θέμα ουσίας, και γι’ αυτό πρέπει όλοι μαζί να στηρίξουμε αυτόν τον αγώνα».

Κρίσιμο ζήτημα

«Βρισκόμαστε σε μια περίοδο όπου το ζήτημα της στεγαστικής κρίσης είναι κρίσιμο καθώς απειλεί ένα θεμελιώδες δικαίωμα και έχει γίνει θηλιά σε ένα μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας. Ο κόσμος δίνει το 40% κατά μέσο όρο του εισοδήματός του, υπάρχουν αρκετοί που δίνουν 50% και 60%, για ενοίκιο και δεν του φτάνουν για να ζήσει. Χρειάζεται να ανασυσταθεί ένας οργανισμός για την κοινωνική κατοικία» τόνισε ο Αλέξανδρος Κουτρουλάρης. «Πρέπει να δουλέψουμε όλοι μαζί για το ζήτημα της στέγης, να συντονιστούμε διεθνώς, να διαμορφώσουμε πλαίσιο τι ζητάμε, να πιέσουμε ο καθένας με όποιον τρόπο μπορεί, τουλάχιστον τα ευαίσθητα εισοδήματα και οι άνθρωποι που έχουν

πραγματική ανάγκη, να έχουν πρόσβαση στην κατοικία. Στην ποιοτική κατοικία, γιατί κατοικία μπορεί να είναι και ένα κοντέινερ στο λιμάνι. Οι άνθρωποι πρέπει να μπορούν να ζούνε αξιοπρεπώς».

«Η στεγαστική κρίση δεν έπεσε από τον ουρανό, έχει συγκεκριμένες αιτίες. Η στέγη μετατράπηκε σταδιακά από κοινωνικό αγαθό σε εμπόρευμα, τα στεγαστικά δάνεια σε αντικείμενα αγοραπωλησίας. Το κράτος έχει αφήσει τον κόσμο αβοήθητο απέναντι σε ένα μηχανισμό που διαθέτει χρόνο, χρήμα και νομικά επιτελεία» ανέφερε ο Στέλιος Ιωακείμ. «Εκ μέρους της Ενωτικής Πρωτοβουλίας κατά των Πλειστηριασμών δηλώνουμε ότι για εμάς η ανάγκη του κοινού αγώνα για το ζήτημα της στέγης είναι τεράστια. Αγωνιζόμαστε 14 χρόνια. Είναι ώρα και στην Ελλάδα το ζήτημα της στέγης να γίνει αγωνιστικό πρόταγμα. Σε αυτήν την προσπάθεια δεν περισεύει κανέναν. Προτείνουμε κοινές πρωτοβουλίες, ανοιχτές συνελεύσεις, συλλογική νομική υποστήριξη, κινηματικές δράσεις μέσα κι έξω από τη βουλή, μπροστά στα υπουργεία, στα πρακτορεία των funds και των services, στα δικηγορικά γραφεία. Το Σάββατο θα διαδηλώσουμε στο Υπ. Οικονομικών με κύριο αίτημα την προστασία της πρώτης κατοικίας από τα αρπακτικά και στη συνέχεια στις 11 Νοέμβρη να ενώσουμε τη φωνή μας με την κινητοποίηση στην Ισπανία».

«Η Κοινότητα των Κατελιμμένων Προσφυγικών έδωσε ένα τεράστιο αγώνα όλο το προηγούμενο διάστημα για να υπερασπιστεί το δικαίωμα στη στέγαση και όχι μόνο» τόνισε η Βαλεντίνη Σιόβα αναφερόμενη στις ποικίλες κοινωνικές δομές που λειτουργούν στα Προσφυγικά, όπως οι

Ξενώνες φιλοξενίας για τους ασθενείς και τους συνοδούς στο αντικαρκινικό νοσοκομείο του Αγίου Σάββα. «Ο μεγάλος αγώνας των προσφυγικών με αιχμή την απεργία πείνας του σ. Αριστοτέλη Χαντζή και της σ. Suzon Dorragne αγκαλιάστηκε από τον κόσμο και έφερε μια πολυσήμαντη νίκη που είναι παρακαταθήκη για ολόκληρη την κοινωνία, γιατί ήταν ένας αγώνας από τα κάτω. Ως Κοινότητα των Κατελιμμένων Προσφυγικών, στηρίζουμε όλους τους αγώνες και αυτήν την πρωτοβουλία, η οποία ελπίζουμε ότι θα αποτελέσει τη βάση για να δημιουργηθεί ένα πραγματικό κίνημα για τη στέγαση εντός του ελληνικού χώρου» τόνισε. «Βλέπουμε τον φόβο της κυβέρνησης Μητσοτάκη απέναντι στο να έρθουν και στην Ελλάδα, γεγονότα που γίνονται στη Γαλλία, την Αλβανία, την Ισπανία» πρόσθεσε η Ευαγγελία. «Στηρίζουμε την Πρωτοβουλία Αγώνα “Κατοικία για Όλους” και την κινητοποίηση στις 11 Νοέμβρη και σας καλούμε στο διήμερο απολογισμού του αγώνα μας αυτό το σαββατοκύριακο στο Πάντειο».

Αυτοπεποίθηση

«Ερχόμαστε εδώ σήμερα με αυτοπεποίθηση, μια μέρα μετά το μεγάλο συλλαλητήριο που ένωσε μαθητές, φοιτητές και εργαζόμενους» είπε η Μαριάννα Σπυριδάκη από την φοιτητική εστία του ΕΚΠΑ. «Ένα από τα βασικά αιτήματα ήταν οι φοιτητικές εστίες δημόσιες και δωρεάν για όλους/ες τους φοιτητές/ριες που το έχουν ανάγκη. 400 νέοι φοιτητές στην Πάτρα δεν γράφτηκαν στις σχολές τους με βασικό λόγο τα υψηλά ενοίκια. Θέλουμε να ανοίξει πλατιά η Πρωτοβουλία Αγώνα και μέσα στις σχολές να χτίσουμε κίνημα για την υπεράσπιση της κατοικίας που μας αφορά άμεσα. Η επίθεση της κυβέρνησης για “μερεμέτια” στις παλιές και για νέες εστίες, όλα μέσω ΣΔΙΤ, σημαίνει ιδιωτικοποίηση και ενοίκια στους φοιτητές. Αλλά και χτύπημα της ελευθερίας μέσα από τα “μέτρα ασφαλείας” που τα συνοδεύουν όπως η είσοδος με κάρτες εισόδου κι εξόδου και εμποδίζοντας εκδηλώσεις».

«Το πλαίσιο των αιτημάτων που θέτει η Πρωτοβουλία πρέπει να γίνει κομμάτι των εργασιακών αιτημάτων των συνδικάτων αλλά και των κινητοποιήσεων» είπε ο Νίκος Τουρνάς. «Δεν ξεκινάμε από το μηδέν, η ΑΔΕΔΥ για παράδειγμα στήριξε και τις κινητοποιήσεις των φοιτητών για τη φοιτητική στέγη αλλά και την κινητοποίηση το Σάββατο στο Υπουργείο Οικονομικών ενάντια στις εξώσεις και τους πλειστηριασμούς. Τα δέκα χρόνια των μνημονίων μας έκλεψαν τα πάντα. Σχετικά με τη στέγη, δίπλα

στην κατάργηση του ΟΕΚ, ήρθε και ο παροπλισμός του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων που έδινε στεγαστικά δάνεια με καλούς όρους στους εργαζόμενους του δημοσίου. Το ζήτημα της στέγης αφορά και την εργασιακή στέγη. Αρκετά από τα ατυχήματα στους χώρους δουλειάς έχουν να κάνουν με την κατάσταση κτιρίων και υποδομών και την έλλειψη ελέγχων. Αυτό που είδαμε στη Βιολάντα είναι αυτό που δεν θέλουμε να δούμε αύριο στην Γκράβα».

«Με τη σειρά μας να πούμε ότι σαν Συσπείρωση Αριστερών Αρχιτεκτόνων, θέλουμε να συμμετέχουμε στην Πρωτοβουλία γιατί θεωρούμε ότι εδώ έχουμε ένα ζήτημα που αφορά όλη την κοινωνία» τόνισε η Μυρτώ Πασχαλίδου προσθέτοντας ότι για τους αρχιτέκτονες και τους συλλόγους τους είναι ζήτημα πρώτης γραμμής. «Το ζήτημα της κατοικίας συνδέεται με τη δυσарέσκεια που είδαμε να εκφράζεται χθες στο μεγάλο συλλαλητήριο, συνδέεται με τις επιθέσεις του Χρυσοχοϊδη που θέλει να πετάξει τους μετανάστες έξω από τα σπίτια, συνδέεται με το ζήτημα της ακρίβειας, τα υψηλά ενοίκια και την τουριστικοποίηση. Αυτή η Πρωτοβουλία, πρέπει να δούμε πραγματικά πώς μπορούμε να πετύχουμε νίκες στο σήμερα, θα είμαστε στους αγώνες και θα προσπαθήσουμε να συμβάλλουμε όσο το δυνατόν περισσότερο».

«Κατοικίες και δημόσια κτίρια βρίσκονται σε κατάσταση υποβάθμισης όσον αφορά τα ίδια αλλά και τις παροχές τους, ηλεκτρικό δίκτυο, αποχέτευση, ύδρευση, φυσικό αέριο, ανέφερε ο Σπύρος Γεωργακόπουλος. «Χρειάζεται να γίνουν προσλήψεις άμεσα στους δήμους, στις πολεοδομίες και όλες τις υπηρεσίες ώστε να μπορούν να γίνονται οι απαραίτητοι έλεγχοι. Το πέρασμα των αρμοδιοτήτων του ΟΣΚ στους δήμους το 2013-14 μετακύλησε το κόστος σε αυτούς και καθώς δεν μπορούν λόγω υποχρηματοδότησης να καλύψουν τις ανάγκες των σχολείων, αυτά μετατρέπονται σε θανάσιμες παγίδες. Αυτό σημαίνει παρέμβαση της Πρωτοβουλίας στους δήμους και τις περιφέρειες και προφανώς στην ίδια την κυβέρνηση.

Έχουμε αντιστάσεις και στην Ελλάδα, το κίνημα έχει αρχίσει να διεκδικεί πάνω στη στέγη, από τα προσφυγικά μέχρι την Γκράβα και την Κυψέλη. Αυτή είναι η στιγμή να συντονιστεί, μαζί με τα κινήματα που αναπτύχθηκαν σε όλη την Ελλάδα για πράσινο και ελεύθερους χώρους, και να διεκδικήσει φθηνή και αξιοπρεπή κατοικία για όλους. Και για όλους σημαίνει κοινό αγώνα ενάντια στα ρατσιστικά πρότυπα που προσπαθεί να περάσει ο Χρυσοχοϊδης, που θέλει να πετάξει έξω από τα σπίτια τους τους μετανάστες εργάτες».

Γιώργος Πίπτας

Με μαζική συμμετοχή έγινε το Σάββατο η συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Οικονομικών και η πορεία στην Τράπεζα της Ελλάδας μετά από κάλεσμα της Ενωτικής Πρωτοβουλίας κατά των Πλειστηριασμών, συλλογικοτήτων στέγης, συνδικαλιστικών οργανώσεων και φορέων διεκδικώντας την άμεση λήψη μέτρων για την προστασία της πρώτης κατοικίας και την αντιμετώπιση της στεγαστικής κρίσης. Δυναμικό παρών στο συλλαλητήριο έδωσε η Πρωτοβουλία Αγώνα "Κατοικία για Όλους!"

Φωτό: Ντίνα Γκαρανέ

ΚΥΨΕΛΗ

Η αντίσταση στην Κυψέλη και στα σχολεία της Γκράβας βρέθηκε στο επίκεντρο της εκδήλωσης που οργάνωσαν οι τοπικοί πυρήνες του ΣΕΚ σε Κυψέλη-Πατήσια-Γαλάτσι με θέμα «Κάτω τα χέρια από την κατοικία, οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους» την Τετάρτη 21 Οκτώβρη, μέρα απεργίας της ΑΔΕΔΥ και μεγάλου πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου στην Αθήνα.

Τη συζήτηση άνοιξαν οι Χρήστος Ρόκας και Αλέξανδρος Κουτρουλάρης, πληγέντες από τα έργα της γραμμής 4 του Μετρό στην Κυψέλη και μέλη της συνέλευσης της Πρωτοβουλίας Κατοίκων, η Σοφία Σισμάνη, αναπληρώτρια εκπαιδευτικός από τον «ΣΕΠΕ Αθηνά» και ο Δημήτρης Τσώλης από τον τοπικό πυρήνα του ΣΕΚ Κυψέλης. Το παρών στην εκδήλωση έδωσαν πληγέντες/είσες από την Κυψέλη, φοιτητές και εργαζόμενοι από σχολές και χώρους δουλειάς, καθηγητές, δάσκαλοι.

«Σήμερα ξεκινήσαμε με μια μεγάλη πορεία διαμαρτυρίας, συνεχίσαμε σε ένα θυελλώδες δημοτικό συμβούλιο σχετικά με την Γκράβα και τώρα κλείνουμε με τη σημερινή συζήτηση. Το ερώτημα που θέλω να θέσω και αφορά και την Κυψέλη και την Γκράβα, είναι: Ποιος μας προστατεύει σε αυτή τη χώρα; Στην Κυψέλη, χάθηκε χρόνος από τον Μάρτη μέχρι τον Ιούνιο, φωνάζαμε δεν μας άκουγε κανείς. Κάποια στιγμή η φωνή μας ακούστηκε» ανέφερε ο Χρήστος Ρόκας.

Οι κινητοποιήσεις των κατοίκων στην Κυψέλη και των εκπαιδευτικών, μαθητών/ριών, γονέων στη Γκράβα απέτρεψαν το «μπάζωμα», ανέδειξαν τα προβλήματα και ανάγκασαν και στις δύο περιπτώσεις τους υπεύθυνους, εταιρίες και κράτος να αναδιπλωθούν. Στις τοποθετήσεις αναδεικνυόταν αυτή η δύναμη.

«Η Γκράβα έκλεισε από τους εκπαιδευτικούς και τα παιδιά, δεν έκλεισε από το δήμο. Κάναμε στάσεις εργασίας, τα παιδιά κάναν αποχή, μαζευόμασταν όλοι μαζί στο θεατράκι της Γκράβας και κάναμε τις κινητοποιήσεις. Αν δεν είχαν συμβεί όλα αυτά θα κάναμε ακόμη μάθημα σε σχολεία που όπως αποδεικνύεται είναι ανασφαλή. Από το 2003 είχε να συντηρηθεί το δίκτυο του φυσικού αερίου στην Γκράβα» τόνισε η Κλειώ, εκπαιδευτικός στη Γκράβα.

«Οι μάχες είναι ανοιχτές. Η οργανωμένη εργατική τάξη μπορεί να βάλει τη σφραγίδα της στις εξελίξεις, για το που θα πάνε τα πράγματα, το βλέπουμε αυτό στην Ισπανία με τις 11 Νοέμβρη, το είδαμε και στη σημερινή διαδήλωση. Το ζήτημα είναι να γενικεύσουμε αυτήν την προσπάθεια» τόνισε ο Δημήτρης Τσώλης.

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

Μια πολύ πλούσια συζήτηση έγινε στις 21/10 στην Ηλιούπολη στην εκδήλωση για την κατοικία που οργάνωσε ο τοπικός πυρήνας του ΣΕΚ.

Ο Στέφανος Δημητριάδης, εργαζόμενος ΟΤΑ, είπε εισηγητικά ανάμεσα σε άλλα: «Θα γίνει Τέμπη η ζωή μας και απλώς δεν θα χρειαστεί μπάζωμα η κατάσταση - τα μπάζα θα είναι ήδη επάνω μας! Σαν οδοκαθαριστής στον Δήμο Π. Φαλήρου βλέπω από πολύ κοντά όλον αυτόν τον οργανισμό στην οικοδόμηση επταώροφων πολυκατοικιών -πάντα με άναρχο τρόπο, χωρίς μέτρα ασφαλείας (μέχρι και σκαλωσιά έπεσε πάνω μου!). Βλέπω την ανακατασκευή σπιτιών και διαμερισμάτων με σκοπό να ενοικιαστούν σαν Airbnb ή, στην καλύτερη, με εξωφρενικά μισθώματα.

Ο Δήμος Π. Φαλήρου αποτελεί ένα "καλό φιλέτο" στην Αθηναϊκή Ριβιέρα. Τα ενοίκια ξεκινούν σχεδόν από τα 500 ευρώ για ημιυπόγεια του '70, με ημιπαράθυρα και ημιδωμάτια, που προορίζονται για μια "ημιζωή" σε φτωχούς ημιανθρώπους». Ο Δημήτρης Αντωνίου, επίκουρος καθηγητή Αρχιτεκτονικής ΕΜΠ, σημείωσε: «Η αποεμπρομευματοποίηση της κατοικίας είναι ο μόνος δρόμος. Και αυτός ο δρόμος περνάει μέσα από την επιλογή μας να ζούμε, να αποφασίζουμε και να αγωνιζόμαστε μαζί. Αυτός ο αγώνας συνδέεται με το φοιτητικό κίνημα για δωρεάν εστίες και με το αντιρατσιστικό κίνημα για αξιοπρεπή ζωή για κάθε πρόσφυγα. Γιατί, τελικά, η διεκδίκηση για τη στέγη είναι το δικαίωμα να υπάρχουμε με αξιοπρέπεια, να συνυπάρχουμε με αλληλεγγύη, για να φτιάξουμε πόλεις για τους ανθρώπους που τις παράγουν, και όχι για όσους κερδοσκοπούν από αυτές».

Τον λόγο πήραν δέκα συντρόφισσες και σύντροφοι. Ανάμεσα σε αυτούς η Άννα Στάμου από τη Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας που υπογράμμισε τη δυσκολία που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες και

οι πρόσφυγες που στην πλειοψηφία τους μένουν σε υπόγεια πληρώνοντας μια περυσία. Η Χρύσα Δουζένη, συντονίστρια της πρωτοβουλίας γυναικών "ΕΙΜΑΙ ΕΔΩ - Ηλιούπολη", τόνισε ότι το τεράστιο πρόβλημα στην κατοικία πέφτει ακόμα πιο βαρύ στις πλάτες των γυναικών και δη των κακοποιημένων, ενώ ο δικηγόρος Ιωάννης Καυκαλάς μίλησε για τα δήθεν μέτρα προστασίας της κατοικίας που έχει εξαγγείλει η κυβέρνηση και απέδειξε ότι τελικά είναι εις βάρος των πολιτών και υπέρ των funds. Τη σύνδεση με τον θεσμό του αναπληρωτή εκπαιδευτικού και τη στεγαστική κρίση έκανε ο Στέλιος Γιαννούλης, μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Γλυφάδα-3Β, κλείνοντας με αναφορά στην απεργία που πραγματοποιήθηκε λίγες ώρες πριν και τον φόβο που δημιουργήθηκε στους από τα πάνω ότι κι εδώ θα γίνει της Γαλλίας.

Στη μάχη για το Χαλικάκι αναφέρθηκε ο Χάρης Χαλακατεβάκης, φοιτητής Αρχιτεκτονικής: «Άνοιξαν τα ερωτήματα σε ποιον ανήκει ο δημόσιος χώρος, ποιος τον εκμεταλλεύεται και για ποιους πρέπει να σχεδιάζεται και να λειτουργεί. Ο δήμος πάει να νοικιάσει το πάρκο Χαλικάκι από το υπερταμείο, που είναι ένα από τα πάρα πολλά ακίνητα που έχουμε κερδίσει με αγώνες 40 χρόνων».

Ο Στέφανος Κοροβέσης, νηπιαγωγός, μίλησε για το σκάνδαλο της ανάπλασης του Ελληνικού με τις πολυτελείς κατοικίες και τα εργοδοτικά ρατσιστικά εγκλήματα, ενώ η Μαρία Βολτέρρα, από το Αρχείο της Εθνικής Τράπεζας, αναφέρθηκε στην αξία της κατοικίας ως κοινωνικό αγαθό και το οικιστικό στις περιόδους μετά τους δύο παγκοσμίους πολέμους. Τέλος, η Νότα Βασιλοπούλου, πρόεδρος της ΠΟΠΟΚΠ, αποκάλυψε ότι τα προγράμματα της κυβέρνησης για τη στέγαση είναι πυροτεχνήματα και για πολύ λίγους και κατήγγειλε την τραγική υποστελέχωση σε αυτά.

Η Γαλλία, η Ισπανία, η Ιταλία και η Αλβανία είναι εδώ. Αυτό είναι το μήνυμα που έστειλαν χιλιάδες στην τεράστια πανεκπαιδευτική πανδημοσιούπαλληλική απεργιακή διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας την Τετάρτη 21 Οκτώβρη.

Οι μαθήτριες και οι μαθητές βάδισαν σε μεγάλα μπλοκ στην κεφαλή της διαδήλωσης. Από τα Γυμνάσια, τα Λύκεια, τα καλλιτεχνικά, τα μουσικά, τα ΕΠΑΛ, αμέτρητα ήταν τα πλακάτ και τα πανό από τα σχολεία που το προηγούμενο διάστημα έδιναν μάχες, είτε γιατί έπεφταν πάνω τους ταβάνια και σοβάδες, είτε επειδή κάνανε μάθημα πάνω σε μια ωρολογιακή βόμβα, όπως στην Γκράβα. Οι γονείς ήταν στο πλευρό τους.

Τεράστια ήταν τα μπλοκ των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας και της Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Πολλά σχολεία λόγω της απεργίας έκλεισαν τελείως. Δυναμικά μπλοκ από ΣΕΠΕ και ΕΛΜΕ με συνθήματα όπως «Ανυπακοή-απεργία-αποχή» και «το ποτάμι πίσω δεν γυρνά». Οι εκπαιδευτικοί απαιτούν προσλήψεις αυξήσεις, να παρθεί πίσω η αξιολόγηση, οι διώξεις και τα πειθαρχικά.

Με απεργία κατέβηκαν στο δρόμο οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία, στα υπουργεία, τους δήμους, σε όλο το δημόσιο τομέα. Ξεχώρισε το μπλοκ του **Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης** με σύνθημα: «Δουλείες-αυξήσεις. Όχι βόμβες» στο οποίο συσπειρώθηκαν πολλά σωματεία νοσοκομείων και άλλων χώρων.

Χιλιάδες ήταν οι φοιτήτριες και φοιτητές που διαδήλωσαν με πανό Φοιτητικών Συλλόγων από όλες τις σχολές. Οι διοικητικοί και τα μέλη ΔΕΠ των πανεπιστημίων κατέβηκαν στο δρόμο με απεργία. Φοιτητές και φοιτήτριες της Φιλοσοφικής Σχολής διαδήλωσαν με πανό «Εμπρός για καταλήψεις και απεργίες».

Οι διαστάσεις της 21 Οκτώβρη φάνηκαν από τη συμμετοχή όλων των κομματιών που δίνουν μάχες. Η **Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης** με το πανό «Δεν θα πληρώσουμε το μετρό με τις ζωές μας» και η **Κοινότητα Κατελυμένων Προσφυγικών** που αγωνίζονται για να παραμείνουν στα σπίτια τους. Ο **Πάνος Ρούτσι** που δίνει τον αγώνα ενάντια στη συγκάλυψη του εγκλήματος των Τεμπών.

Όλα αυτά τα κομμάτια πλημμύρισαν το κέντρο της Αθήνας, παρά τις προσπάθειες κυβέρνησης και Χρυσοχοϊδή να τρομοκρατήσουν τους διαδηλωτές.

Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το **Συντονιστικό Νοσοκομείων** σε κοινή ανακοίνωσή

21 ΟΚΤΩΒΡΗ Έκρηξη οργής

τους, χαιρετίζουν τους δεκάδες χιλιάδες απεργούς και διαδηλωτές που πλημμύρισαν όλες τις πόλεις: «Από Την Ξάνθη μέχρι την Ιεράπετρα, μαθητές, φοιτητές εκπαιδευτικοί και εργαζόμενοι στο Δημόσιο βγήκαν στους δρόμους, με την έμπνευση από την εξέγερση στην Γαλλία, με τεράστιο παλμό και δύναμη. Η ΑΔΕΔΥ πείστηκε να καλέσει απεργιακά όλους τους εργαζόμενους στο δημόσιο παρά το γεγονός ότι η πρόταση από την μεριά ομοσπονδιών και συνδικαλιστών ήταν για 48ωρη απεργία.

Η μαζική απεργιακή κινητοποίηση δείχνει ότι ο κόσμος θέλει να κλιμακώσει την σύγκρουση με την κυβέρνηση και την πολιτική της και οι συνδικαλιστικές ηγεσίες πρέπει να ακολουθήσουν αυτήν την διάθεση του κόσμου, για να γενικευτεί η σύγκρουση.

Κλιμάκωση

Στις 30 Οκτώβρη απεργούν πάνω από 100 λιμάνια σε όλο τον κόσμο με κεντρικό σύνθημα «οι λιμενεργάτες δεν δουλεύουν για τον πόλεμο» και για αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, οργανώνοντας απεργιακή συγκέντρωση στις 10πμ στην πλατεία Δημοτικού Θεάτρου στον Πειραιά.

Οι εργαζόμενοι στις Εφορίες προχωράνε σε επαναλαμβανόμενες στάσεις εργασίας μέσα στον Νοέμβρη σε όλες τις πόλεις, ενάντια στην «κεντροποίηση» και την διάλυση των υπηρεσιών του υπ. Οικονομικών στην περιφέρεια.

Στις 25 Νοέμβρη, όλοι μαζί, δημόσιος και ιδιωτικός τομέας, προχωράμε σε πανελλαδική πανεργατική απεργία. Ανοίγουμε όλες τις μάχες χώρο τον χώρο και κλάδο τον κλάδο, για να ξεδιπλώσουμε ένα απεργιακό κύμα που να μας πάει μέχρι την πανεργατική απεργία στις 25/11.

Ξεκινάμε από τώρα για την επιτυχία της απεργίας. Προχωράμε σε γενικές συνελεύσεις σε κάθε χώρο δουλειάς και κάθε σωματείο. Συγκροτούμε παντού απεργιακές επιτροπές που εξασφαλίζουν όχι μόνο την ενημέρωση όλων αλλά φροντίζουμε να κλείσουμε κάθε λειτουργία την ημέρα της απεργίας με απεργιακή φρουρά και όπου είναι αναγκαίο το προσωπικό ασφαλείας να ορίζεται από το σωματείο και όχι από τους προϊσταμένους των τμημάτων. Συγκροτούμε απεργιακά ταμεία για να στηρίξουμε τους συναδέλφους που το χρειάζονται».

Σοφία Γαρμπή

21 Οκτώβρη, Αθήνα. Φωτό: Γιώργος Πίττας

Σε όλες τις πόλεις

Απεργιακά συλλαλητήρια έγιναν σε πάνω από 70 πόλεις σε όλη την Ελλάδα.

«Η **Θεσσαλονίκη** έζησε μία συγκλονιστική κινητοποίηση της νεολαίας και του εργαζόμενου κόσμου», γράφει μεταξύ άλλων η ανταπόκριση των συντρόφων/σών. «Χιλιάδες μαθητές, φοιτητές και εκπαιδευτικοί συγκεντρώθηκαν στο κέντρο της πόλης. Αντίστοιχη ήταν η εικόνα και έξω από το ΑΧΕΠΑ όπου νωρίτερα είχαν συγκεντρωθεί υγειονομικοί για να πραγματοποιήσουν πορεία μέχρι το Άγαλμα Βενιζέλου όπου συνάντησαν το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο».

«Η απεργιακή συγκέντρωση στην **Άρτα** ήταν αρκετά μαζική», γράφει στην ΕΑ ο **Ορέστης Παπαθανάσης**. «Απήργησαν εργαζόμενοι από το Γενικό Νοσοκομείο της Άρτας, δάσκαλοι και καθηγητές. Συμμετείχαν μαθητές που τα σχολεία τους ήταν υπό κατάληψη. Πανό είχαν σχολές από τους φοιτητικούς Συλλόγους της Πληροφορικής, της Μουσικής και της Γεωπονίας. Η συγκέντρωση ήταν γεμάτη νεολαία. Μαζί μας ήταν και συνταξιούχοι που στηρίζουν τον αγώνα. Τα μέλη του ΣΕΚ κάναμε παρέμβαση στον κόσμο, επιχειρηματολογώντας για το ότι πρέπει να ξεδιπλωθεί ένας μεγάλος αγώνας με συνελεύσεις, καταλήψεις, διαδηλώσεις σε όλα τα σχολεία και τις σχολές που να συνδεθεί με τους αγώνες των εργαζομένων, των αγροτών και του εξωτερικού. Η πορεία ξεκίνησε από την πλατεία Κιλκίς και ολοκληρώθηκε στο κέντρο της Άρτας».

«Στο **Βόλο** η εικόνα ήταν εμπνευστική. Ένα πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο, σεισμός που θύμισε τα συλλαλητήρια από τις καταλήψεις του '24», γράφει ο **Γιώργος Ζιάκας**. «Δεκάδες

μαθητές κατέβηκαν στην πορεία, γέμισαν τα μπλοκ των Φοιτητικών Συλλόγων. Επόμενος σταθμός η πανεργατική 25 Νοέμβρη και η κλιμάκωση του φοιτητικού κινήματος. Χρειάζεται να πάμε για νέους γύρους συνελεύσεων, για καταλήψεις, απεργίες, διαδηλώσεις».

«Πολύ μεγάλη ήταν η συγκέντρωση έξω από το Ιστορικό Δημαρχείο στη **Καλαμάτα**», γράφει η **Χριστίνα Λαδά**, από το ΔΣ του ΣΕΠΕ Μεσσηνίας. «Δάσκαλοι, νηπιαγωγοί, ειδικότες μαζί με καθηγητές, μαθητές και γονείς άλλα και με γιατρούς ενάντια στην διάλυση του δημόσιου σχολείου και νοσοκομείου. Ακολούθησε πορεία στους δρόμους της πόλης».

«Χιλιάδες απεργοί και νεολαία στην πανεκπαιδευτική συγκέντρωση, που έγινε στην **Πάτρα**», μεταφέρει το ΣΕΚ Πάτρας. «Εκπαιδευτικοί, παρά πολλοί δάσκαλοι και νηπιαγωγοί με τα πανό του ΣΕΠΕ, υγειονομικοί, φοιτητές με πανό Φοιτητικών Συλλόγων, μαθητές με πανό των σχολείων τους, εργαζόμενοι του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα, το ΣΕΚ και άλλες οργανώσεις της Αριστεράς. Όλοι μαζί ενωμένοι πλημμύρισαν την συγκέντρωση που έγινε στο Εργατικό Κέντρο Πάτρας και τους δρόμους της πόλης στην διαδήλωση που ακολούθησε. Συνεχίζουμε με την διεθνή απεργία στα λιμάνια 30 Οκτωβρίου, για να σταματήσουμε την μηχανή του πολέμου και την συμπαχία του Μητσοτάκη με τους Σιωνι-

στές γενοκτόνους. Στην Πάτρα καλεί στην απεργία το ΝΤ της ΑΔΕΔΥ και το ΕΚΠ».

«Στα **Χανιά** από νωρίς το πρωί είχαν συγκεντρωθεί μαθητές στην πλατεία της Αγοράς, ύστερα από κάλεσμα της Συντονιστικής Επιτροπής, και ακολούθησαν τα Σωματεία της εκπαίδευσης και οι Φοιτητικοί Σύλλογοι στα πλαίσια της απεργιακής κινητοποίησης της ΑΔΕΔΥ, η οποία προκήρυξε στάση εργασίας από τις 11πμ έως τη λήξη της βάρδιας. Παράλληλα, 19 σχολικές μονάδες της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε ολόκληρο τον νομό Χανίων τελούσαν υπό κατάληψη», γράφει μεταξύ άλλων το ΣΕΚ Χανίων. «Ήταν εντυπωσιακή η συμμετοχή κόσμου από όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης», προσθέτει ο **Κωνσταντίνος Λιατόπουλος**, φοιτητής στο ΕΛΜΕΠΑ Χανίων. «Δώσαμε πολλές εφημερίδες και συνεχίζουμε τη Δευτέρα 26 Οκτώβρη με νέα εξόρμηση στο νοσοκομείο Χανίων».

«Χιλιάδες διαδηλωτές συμμετείχαν στην απεργιακή κινητοποίηση στο **Ρέθυμνο**», ενημερώνει σε ανάρτηση το ΣΕΚ Ρεθύμνου. «Εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, φοιτητές, μαθητές, γονείς, υγειονομικοί, διοικητικοί και μέλη ΔΕΠ του Πανεπιστημίου, εργαζόμενοι του Δημόσιου Τομέα και συλλογικότητες κατέβηκαν στον δρόμο. Οι σύντροφοι από τον πυρήνα του ΣΕΚ με την Εργατική Αλληλεγγύη συμμετείχαν δυναμικά στην κινητοποίηση».

Ελπίζω πραγματικά να καταφέρουμε να κάνουμε μία επανάσταση όπως γίνεται τώρα στη Γαλλία. Στο σχολείο μας έχουμε καλλιτεχνικές κατευθύνσεις και δεν έχουμε υλικά και εργαλεία για να κάνουμε το μάθημα μας και πρέπει να τα βάζουν οι καθηγητές από την τσέπη τους. Δεν έχουμε φύλακα, τη δουλειά του φύλακα την κάνουν οι καθαρίστριες. Έχουμε τόσα κενά, ζητάμε καθηγητές, μας φέρνουν αλλά το πρόβλημα δε λύνεται. Πλέον πιστεύω ότι μόνο με καταλήψεις θα μας ακούσουν. Είμαι πολύ αισιόδοξη που σήμερα βλέπουμε τόσους μαθητές να παλεύουν για ένα καλύτερο αύριο και πρέπει να συνεχίσουμε.

Ρενέ, μαθήτρια στο 4ο ΕΠΑΛ

Έχουμε κατέβει για συμπαράσταση στη Γαλλία αλλά και για τα δικά μας ζητήματα. Από όταν φτιάχτηκε το σχολείο μας, εδώ κι επτά- οκτώ χρόνια, δεν έχουμε κτήριο, στεγαζόμαστε με το Πρότυπο των Αμπελοκήπων, παλιά ήμασταν στο Μουσικό Αθίνας. Κάθε φορά που βρέχει πλημμυρίζουμε, πέρυσι κάναμε μάθημα στους διαδρόμους. Πιστεύω ότι απλά μας κοροϊδεύουν και γι' αυτό εμείς θα συνεχίσουμε με καλλιτεχνικές διαμαρτυρίες, διαδηλώσεις, καταλήψεις.

Ιλιά, μαθήτρια στο Καλλιτεχνικό Σχολείο Αθίνας

Διαδηλώνουμε σήμερα για τις υποδομές και τις ελλείψεις. Έχουμε χάσει δεκαξέι ώρες σε μάθημα γενικής παιδείας, ρωτήσαμε τη διευθύντρια και μας είπε ότι ο,τι και να γίνει αυτές δεν καλύπτονται. Βλέπουμε σήμερα ότι ένα παιδί που δεν πάει φροντιστήριο δεν μπορεί να ανταπεξέλθει.

Είμαστε σχολείο στο κέντρο της Αθίνας και δεν έχουμε καθηγητές, δεν είμαστε σε κάποιο νησί που και εκεί θα έπρεπε να είχαμε. Δεν έπρεπε να περιμέναμε τη Γαλλία για να ξεσηκωθούμε, μόνο στους δρόμους αλλάζει κάτι.

Κορίνα Μητσοπούλου, μαθήτρια 57ο Λύκειο Ερυθρού

Είμαστε στο δρόμο αφού οι κυβερνώντες δεν ακούν τα παιδιά. Για την Παιδεία και για όλα όσα αφορούν τις ζωές όλων μας, είμαστε και θα είμαστε πάντα αλληλέγγυοι και στο δρόμο.

Βαγγέλης Παπαδημητρίου, καθηγητής στο Μουσικό Σχολείο Ιλίου

Ήρθαν κάποιοι μαθητές και μας είπαν ότι θέλουν να συμμετέχει σήμερα η ορχήστρα του σχολείου μας. Πρέπει κάποια στιγμή αυτοί που είναι στα κέντρα των αποφάσεων να ακούσουν τον κόσμο. Να γυρίσουμε σε πιο δημοκρατικές διαδικασίες γιατί έχει ξεφύγει το πράγμα τελείως. Στα νοσοκομεία, τα σχολεία παντού υπάρχουν προβλήματα. Η Παιδεία αυτή τη στιγμή δεν φτιάχνει ελεύθερους σκεπτόμενους ανθρώπους. Τα αιτήματα του κόσμου τα περιέχουν όλα αυτά.

Βασίλης Ρότας, μαέστρος στο Μουσικό Σχολείο Ιλίου

Το ΠΑΔΑ και η Καλών Τεχνών είναι δύο σχολές που από την ώρα που φτιάχτηκαν δεν έχουν φοιτητικές εστίες. Διεδικήσαμε εστίες λίγες μέρες πριν σε κινητοποίηση στο Σύνταγμα. Από τη στιγμή που μπαίνεις στη σχολή μέχρι να τελειώσεις βρίσκεις μπροστά σου προβλήματα, από τον τρόπο λειτουργίας του Πανεπιστήμιου μέχρι μία σειρά νόμους, όπως το ν+2. Δεν έχουμε χρόνο να παρακολουθήσουμε τις σχολές γιατί δουλεύουμε. Μία σειρά γνωστοί και φίλοι αποφάσισαν να τα παρατήσουν για να δουλέψουν. Πρέπει να γίνουν συνεχείς απεργίες και πορείες μέχρι να ακουστούν τα αιτήματά μας. Γιατί από κάπου πάντα ξεκινάει αλλά δεν υπάρχει συνέχεια πολλές φορές. Γι' αυτό χρειάζεται να συνεχίσουμε όσο δύσκολο και να είναι, όσο αγώνας και να χρειαστεί.

Μαρία και Στέλλα, φοιτήτριες στο ΠΑΔΑ και την ΑΣΚΤ

21/10, Αθίνα. Φωτό: Σοφία Γαρμπή

Έχουμε πάρα πολλούς λόγους να απεργούμε. Πρώτα απ' όλα για τους πενιχρούς μισθούς που δεν επιτρέπουν ούτε στους μόνιμους ούτε στους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς να ζουν με αξιοπρέπεια. Είμαστε ενάντια στα σχολεία που είναι απογυμνωμένα από εκπαιδευτικούς και υποδομές. Καθημερινά πέφτουν ταβάνια στα σχολεία και μέχρι στιγμής από τύχη δεν έχουμε θρηνήσει θύματα. Είμαστε στο δρόμο γιατί υπάρχει η αντιεκπαιδευτική αντιεπιστημονική αντιπαιδαγωγική αξιολόγηση που έχει τιμωρητικό χαρακτήρα και θέλει στην πραγματικότητα να φιμώνει τους εκπαιδευτικούς, να περιστέλλει την ακαδημαϊκή παιδαγωγική και συνδικαλιστική ελευθερία.

Είμαστε στο δρόμο γιατί θέλουμε τα λεφτά να πηγαίνουν στα σχολεία και την Υγεία και όχι για εξοπλισμούς. Είμαστε στο δρόμο γιατί θέλουμε να προστατέψουμε τα σχολεία και τις γειτονίες από αντιλήψεις ρατσιστικές και μισαλλόδοξες. Γονείς, εκπαιδευτικοί και μαθητές έχουμε συνειδητοποιήσει ότι βρισκόμαστε από την ίδια πλευρά. Χρειάζεται να δοθεί συνέχεια στον αγώνα, όπως χρειάζεται συντονισμός και με τους υπόλοιπους εργαζόμενους.

Βάσια Χιώτη, πρόεδρος ΣΕΠΕ Καλλιθέας Μοσχάτου

Ενώ δισεκατομμύρια ξοδεύονται για πολεμικούς εξοπλισμούς και την περιβόητη Ασπίδα του Αχιλλέα, όλο και λιγότερα χρήματα δαπανώνται για την εκπαίδευση. Γι' αυτό το λόγο είμαστε εδώ, για να διεδικήσουμε καλύτερα σχολεία, καλύτερους μισθούς για τους δασκάλους και μια πιο αξιοπρεπή ζωή. Όσο βρισκόμαστε στο ίδιο μέτωπο γονείς, εκπαιδευτικοί και μαθητές, οι κυβερνώντες πρέπει να φοβούνται. Το παράδειγμα της Γαλλίας είναι πάρα πολύ κοντινό. Αυτό που θέλουμε είναι να συνδεθούν πανευρωπαϊκά οι αγώνες στην κατεύθυνση που οι από κάτω θα βάλουν μπροστά τα δικά τους συμφέροντα.

Κώστας Μητρομάρας, αντιπρόεδρος του ΣΕΠΕ Νέας Σμύρνης

Είμαι εδώ για ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας και όχι αυτό που έχουμε τώρα που τα δολοφονούν. Θα είμαι παρών σε κάθε αγώνα και σαν πολίτης και σαν γονιός και σαν άνθρωπος.

Πάνος Ρούτσι

Διαδηλώνουμε σήμερα για όλα, για την Ακρίβεια, για τους δασκάλους που δεν έχουν τα παιδιά μας, για τους μισθούς και τις συντάξεις που τα έχουν κόψει, για την υγεία που την έχουν διαλύσει. Είναι πολύ μεγάλη η διαδήλωση, τα παιδιά πρέπει να ξεσηκωθούν.

Σούλα, εργαζόμενη Υπ. Οικονομικών

Στα νοσοκομεία πρέπει να αλλάξουν πάρα πολλά πράγματα. Τί να σου πρωτοπώ; Στο Τζάνειο δουλεύουμε με εξοπλισμό του '81. Δεν είχε καν απταγωγό όταν πήγα πριν δυο χρόνια. Έχει 7.500 βιοψίες και εί-

21/10, Αθίνα. Φωτό: Γιώργος Πίττας

μαστε μόνο 2,5 παθολοανατόμοι και στην ουσία δεν έχουμε τεχνολόγο. Πριν ήμουν επτά χρόνια στον Ευαγγελισμό που είναι κορυφαίο νοσοκομείο αλλά για δυο χρόνια δεν μπορούσα να πάρω άδεια. Η κατάσταση είναι τραγική, γι' αυτό είμαι εδώ. Και για να φύγει -δεν ντρέπομαι να το πω- ο διορισμένος διοικητής. Χαίρομαι πολύ που σήμερα είναι μπροστά οι φοιτητές και οι μαθητές και εμείς ακολουθούμε.

Γιώργος, παθολογοανατόμος

Απεργούμε για να πέσει αυτή η κυβέρνηση. Στα νοσοκομεία αντιμετωπίζουμε φοβερή έλλειψη προσωπικού, αυταρχισμό, αναξιοκρατία. Να σταματήσουν οι δαπάνες να πηγαίνουν για τον πόλεμο και να πάνε σε όλα τα υπόλοιπα. Πρέπει να γίνει επανάσταση. Παίρνουμε έμπνευση από τη Γαλλία, την Αλβανία, την Ιταλία, την Ισπανία. Ως εδώ!

Αγαθή Κουτσοδήμα, νοσηλεύτρια στο ΓΝΑ Γεννηματάς

Η Παιδεία είναι σε απελπιστική κατάσταση και από υποδομές και από υποστέλεχωση. Το καθημερινό μας έργο είναι γεμάτο εμπόδια και κινδύνους. Όταν υπάρχει μία νηπιαγωγός για 25 παιδιά χωρίς δεύτερο άτομο, αυτό είναι επικίνδυνο για την ασφάλεια όλων. Τα κτίρια είναι σε άθλια κατάσταση. Δεν επιδιορθώνονται οι βλάβες. Κάνουμε μάθημα τουλάχιστον δυο τμήματα σε κάθε αίθουσα. Και ο μισθός μας είναι στα τάρταρα βέβαια. Οι εκπαιδευτικοί και ειδικά αυτοί που μετακινούνται και νοικιάζουν σπίτια δεν μπορούν να ζήσουν, δίνουν το μισό μισθό τους στο ενοίκιο. Είναι πάρα πολλά τα προβλήματα.

Η κυβέρνηση κοιτάει τα δικά της συμφέροντα, για τον κόσμο δεν ενδιαφέρεται καθόλου, οπότε πρέπει εμείς να πιέσουμε και να ξανακερδίσουμε τα στοιχειώδη. Στον κόσμο λέω να αντισταθεί γιατί η ζωή μας έχει υποβαθμιστεί στο κατώτατο σημείο. Η σύνδεση μαθητών, γονιών, εκπαιδευτικών σήμερα έχει αξία, πρέπει να γίνει σύνδεση όλων των εργαζόμενων και όλου του λαού. Τα ίδια προβλήματα αντιμετωπίζουμε όλοι. Γενικευμένη κατάπτωση, διαφθορά και εξαθλίωση για να ακολουθούν τα πολεμικά σχέδια των ελίτ. Με διεκδίκηση και αντίδραση να συνεχίσουμε.

Ιωάννα Μωραϊτου, εκπαιδευτικός σε ειδικό σχολείο στη Σαλαμίνα

Απεργούμε για τα χιλιάδες κενά, Άγια το γεγονός ότι δεν έγιναν προσλήψεις, για την κομμένη παράλληλη στήριξη, για τη στεγαστική κρίση, τους χαμηλούς μισθούς.

Αθηνά, αναπληρώτρια Άνω Λιόσια

Απεργούμε σήμερα μέσα στο γενικό κλίμα της Ευρώπης που οι λαοί ξεσηκώνονται για τα κορυφαία ζητήματα της επιβίωσης, της στεγαστικής και οικονομικής κρίσης, της δυσκολίας των ανθρώπων να ζουν από το μισθό τους, αλλά και της κατάστασης στα σχολεία που θυσιάζονται στο όνομα της πολεμικής οικονομίας και της προετοιμασίας της Ευρώπης για πόλεμο που δεν αφορά κανέναν από τους λαούς. Σε αυτά αντιδρά η νεολαία, σε αυτά είμαστε μαζί της, αυτό το παράδειγμα θέλουμε να ακολουθήσουμε εδώ. Είναι σαφής η επιλογή της κυβέρνησης και με τον νέο προϋπολογισμό. Δίνεται γη και ύδωρ στους επιχειρηματίες και στις ναυτιλιακές. Η ιστορία της Motor Oil είναι χαρακτηριστική για το πώς δολοφονούνται άνθρωποι κάθε μέρα για το κέρδος, για να μπούμε στο ράλι των εξοπλισμών και να ανταποκριθούμε στο μεγάλο "όραμα" της Ευρώπης να χτίσει άμυνα. Τον πλούτο που παράγουν οι λαοί πρέπει και να τον διεδικήσουν με όρους κλιμάκωσης, με αγώνα διαρκείας.

Βαγγελίτσα Δινοπούλου, μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Ηρώ Κωνσταντοπούλου

Απεργούμε και διαδηλώνουμε γιατί Αμετά βίας μπορούμε να καλύψουμε τις ανάγκες της στέγασης και του σούπερ μάρκετ. Αναγκαστικά συνάδελφοι δουλεύουν διπλοβάρδιες για να καλύψουν τα βασικά. Τα νοσοκομεία έχουν σοβαρά προβλήματα, το προσωπικό είναι λιγοστό, βασίζεται σε παιδιά που κάνουν ειδικότητα. Η διαδήλωση σήμερα είναι αισθητά μεγάλη και η συνέχεια πρέπει να είναι απεργίες και διαδηλώσεις μέχρι να ρίξουμε την κυβέρνηση.

Χρυσάνθη Καθοπούλη, νοσηλεύτρια στον Άγιο Σάββα

Αντίσταση στο σύστημα του πολέμου και του κέρδους

Μέσα σε μια βδομάδα έχουμε τρία γεγονότα που δείχνουν ολοφάνερα την ανάγκη του εργατικού κινήματος για εξέγερση. Ο θάνατος του 27χρονου στο εργοτάξιο του Ελληνικού, το σκάνδαλο της Pizza Fan και η μεγαλειώδης απεργία στις 21 Οκτωβρίου του δημοσίου, φοιτητών και μαθητών, έρχεται να κουμπώσει στην φράση πως η εξέγερση θα συμβεί από τα κάτω.

Στις 8 Νοεμβρίου χρειάζεται να προσελκύσουμε τους πάντες. Οι συζητήσεις που θα ακολουθήσουν είναι αναγκαίες να τις παρακολουθήσουν όλοι οι εργάτες αυτού του σάπιου συστήματος. Σε μια τόσο δύσκολη περίοδο πρέπει να είναι καθαρό πως αυτοί που στηρίζουν μια πρέσβειρα σταλμένη από τον Τραμπ (και ξηλωθηκε για τα σκάνδαλά της) είναι οι ίδιοι που μας έφτασαν στο σημείο να μην μπορούμε να σπουδάσουμε λόγω ενοικίων.

Ο κόσμος πλέον βρίσκεται σε αναβρασμό. Κανένας Μητσοτάκης, Σαμαράς, Τσίπρας δεν θα τους σώσει, γνωρίζουν πολύ καλά πως οι ίδιοι θα φέρουν τις αλλαγές στους χώρους εργασίας τους. Καλούμε τους πάντες να βρεθούν στην Πάντειο στις 8 Νοεμβρίου για να συζητήσουμε όλα τα ερωτήματα που έρχονται από τους εργάτες.

Λέμε όχι στον πόλεμο και φωνάζουμε να στην δωρεάν Παιδεία και δημόσια Υγεία και στην στέγη για όλους μας!

Ιάσοντας Παπαδάτος,
εργαζόμενος στον επισπασμό,
πυρήνας Ελληνικού

Είναι καιρός επαναστάσεων αυτή τη στιγμή, από την Γαλλία με τους μαθητές και τους φοιτητές, μέχρι την Ισπανία με τις τεράστιες συγκεντρώσεις που ξεκίνησαν για να μην δώσουν μια 87χρονη από το σπίτι της και έφτασαν να συγκλονίζουν όλη τη χώρα για το δικαίωμα στη στέγη. Την Αλβανία που είναι στους δρόμους για μήνες, ξεκινώντας από την “επανάσταση των φαμίγινο” και περνώντας στο φοιτητικό κίνημα.

Οι εξεγέρσεις και οι αγώνες συνεχίζονται σε διάφορες χώρες όπως την Σερβία, την Ινδία, την Πορτογαλία και πάει λέγοντας.

Το μονοήμερο στις 8 Νοέμβρη στην Πάντειο είναι μια μέρα για να συζητήσουμε, να ακούσουμε και να ενημερωθούμε για το πώς θα μπορούσαμε να πάμε μπροστά σαν κίνημα όπως στις άλλες χώρες.

Σε έναν καιρό που καταντάει σχεδόν αδύνατο να έχεις ένα σπίτι που να μην είναι πανάκριβο το νοίκι, και που τα σχολεία και τα νοσοκομεία είναι σε άθλια κατάσταση, γιατί οι από πάνω προτιμούν να δίνουν τα λεφτά στους πολέμους, θα χρειαστεί να έχουμε μια θεωρία, να είμαστε μαζίκι στην απεύθυνσή μας σε κάθε μαθητή, φοιτητή και εργάτη.

Αυτή η μέρα είναι η κατάλληλη για να μπορούμε να τα συζητήσουμε όλα αυτά και να δυναμώσουμε την επαναστατική Αριστερά!

Αντρίαννα Μπιλιά,
πρωτοετής Καλών Τεχνών,
πυρήνας Πατησίων

21/10, Αθήνα. Φωτό: Γιώργος Πίτσας

Το μονοήμερο Φεστιβάλ Μαρξισμού έρχεται στο Βόλο σε μια συγκυρία όπου το σύστημα βυθίζεται στην κρίση, η ακρίβεια τσακίζει το εισόδημα και η Μέση Ανατολή φλέγεται από την απειλή μιας γενικευμένης σύρραξης και η νεολαία σε μια σειρά από χώρες εξεγείρεται.

Από τις συγκρούσεις στους δρόμους της Γαλλίας ενάντια στις επιθέσεις του Μακρόν, μέχρι το διεθνές φοιτητικό κίνημα, τις καταλήψεις στα σχολεία και στα πανεπιστήμια, τις κινητοποιήσεις των μαθητών, η νεολαία και οι εργαζόμενοι παγκοσμίως δείχνουν το δρόμο. Οπότε οι ιδέες του μαρξισμού δεν είναι μια ακαδημαϊκή αναζήτηση, αλλά ένα εργαλείο για την οργάνωση των μαχών της επόμενης μέρας μέσα σε αυτές τις συνθήκες που ζούμε.

Το πρόγραμμα του φεστιβάλ ανοίγει με τη θεματική , «Ο Ιμπεριαλισμός σήμερα- Η κρίση της “Υπερδύναμης” και θα κορυφωθεί με τη στρατηγική συζήτηση “Πόλεμος και Επανάσταση. Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός”. Η κυβέρνηση της ΝΔ είναι συνένοχη στη γενοκτονία της Γάζας, προσφέροντας βάσεις, λιμάνια και φρεγάτες, την ίδια στιγμή που διαλύει τα νοσοκομεία, τα σχολεία και τις ζωές μας για να ταίσει την πολεμική μηχανή.

Καλούμε κάθε εργαζόμενο και νεολαίο του Βόλου να συμμετάσχει στο μονοήμερο φεστιβάλ στις 13 Νοέμβρη στον Όθλο. Να συζητήσουμε, να οργανωθούμε και να προσετοιμάσουμε συλλογικά τις μεγάλες μάχες που έχουμε μπροστά μας συνδέοντας τις τοπικές μάχες με τη συνολική αντικαπιταλιστική προοπτική. Οργανωνόμαστε για να χτίσουμε την επαναστατική Αριστερά που θα τσακίσει το σύστημα της φτώχειας και του πολέμου.

Σταύρος Ευσταθίου,
σπουδαστής γραφιστικής, ΣΕΚ Βόλου

Το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης το ξέραμε αλλιώς, με τα ψαράδικα, το καράβι για τη Σαμοθράκη και τις βόλτες στον μώλο. Σήμερα η Θράκη ζει σε καιρό πολέμου: στην αποβάθρα ξεφορτώνονται Αραचे και τεθωρακισμένα για το μέτωπο της Ανατολικής Ευρώπης, στα ανοιχτά το FSRU φέρνει αμερικανικό LNG, και στο Πετροχώρι της Ξάνθης τα αμερικανικά Abrams γυμνάζονται για μάχη. Ο τόπος μας έγινε ορμητήριο, άρα και στόχος.

Αυτό έχει όνομα: ιμπεριαλισμός. Ο Τραμπ, ο Πούτιν και οι σύμμαχοί τους παλεύουν για αγορές, ενέργεια και επιρροή. Τα κέρδη τα μετράνε οι εταιρείες όπλων και ενέργειας, την εξουσία και τον έλεγχο τα μοιράζονται τα επιτελεία, και σε εμάς μένουν οι βάσεις και ο λογαριασμός.

Η Θράκη είναι τόπος όλων των λαών. Έλληνες, Τούρκοι, Πομάκοι, Ρομά, χριστιανοί και μουσουλμάνοι ζούμε και δουλεύουμε μαζί. Θέλουν να μας στρέψουν τον έναν ενάντια στον άλλον, με εθνικισμό και φόβο για τον “εχθρό” πέρα από τον Έβρο, για να μη δοούμε ότι ο εχθρός είναι στην ίδια μας τη χώρα: η κυβέρνηση που έκανε τη Θράκη πεδίο βολής χωρίς να μας ρωτήσει.

Αν οι εργάτες μπορούν να σταματήσουν ένα λιμάνι, μπορούν και να αποφασίσουν τι θα περνάει από αυτό: φάρμακα και όχι οβίδες, λεφτά για τη ΜΕΘ και όχι για τα Abrams. Έλα στην εκδήλωση του ΣΕΚ «Ιμπεριαλισμός, περίοδος πολέμων και επαναστάσεων», το Σάββατο 21 Νοέμβρη στο Εργατικό Κέντρο Ξάνθης, να συζητήσουμε και να οργανωθούμε, γιατί ο πόλεμός τους δεν θα γίνει δικός μας. Θράκη των λαών, όχι των στρατών.

Αναστάσιος Ορφανίδης,
ΣΕΚ Αλεξανδρούπολης

Βρισκόμαστε σε μια περίοδο έντονου αναβρασμού και ταξικής πάλης σε ολόκληρη την Ευρώπη. Στη Γαλλία, την Ισπανία και την Αλβανία, η εργατική τάξη μαζί με τη μαθητική και φοιτητική νεολαία βρίσκονται στον δρόμο, διεκδικώντας το δικαίωμά τους στη στέγαση, την Παιδεία και την Υγεία. Παρά την προσπάθεια των κυβερνήσεων να καταστείλουν την οργή του κόσμου, όπως στη Γαλλία, αυτός συνεχίζει να αγωνίζεται χωρίς να χάνει τη δυναμική του.

Αυτός ο αναβρασμός υπάρχει και μεγαλώνει στην χώρα μας. Συγκεκριμένα στα Γιάννενα, πραγματοποιήθηκαν πρόσφατα αφενός διαδήλωση για το ζήτημα των φοιτητικών εστών και αφετέρου η μαζικότατη πανεκπαιδευτική απεργία της Τετάρτης 21/10, στην οποία παρευρέθηκαν χιλιάδες μαθητές, φοιτητές, εκπαιδευτικοί, υγειονομικοί και γονείς. Είναι ολοφάνερο πως τα κονδύλια που στερούνται η Παιδεία και η Υγεία θυσιάζονται στον βωμό των πολεμικών εξοπλισμών. Επομένως, τα αιτήματά μας είναι τα ίδια με αυτά στην υπόλοιπη Ευρώπη, ο αγώνας απέναντι στους από πάνω είναι κοινός και φουντώνει όλο και περισσότερο. Ακολουθώντας το παράδειγμα της Γαλλίας μπορούμε να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας και να κερδίσουμε τη μάχη.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, σας προσκαλούμε την Παρασκευή 14 Νοεμβρίου στην εκδήλωση-συζήτηση που διοργανώνουμε με θέμα “Ιμπεριαλισμός: περίοδος πολέμων και επαναστάσεων”.

Ευαγγελία Κώστα,
φοιτήτρια Ψυχολογίας, ΣΕΚ Ιωαννίνων

Ζούμε σε περίοδο πολέμων και επαναστάσεων και αντίστασης. Πόλεμος στο Ιράν για τον έλεγχο των πετρελαίων. Πόλεμος και γενοκτονία από το Ισραήλ στη Γάζα και στη Δυτική Όχθη. Πόλεμος Ρωσίας- Ουκρανίας για την ενέργεια και τα πετρέλαια στην Ευρώπη.

Δίπλα σε αυτή την εικόνα των πολέμων, υπάρχει και η αντίσταση. Αντίσταση του Ιράν σε Τραμπ και Νετανιάχου. Δυνατό αντιπολεμικό κίνημα στις ΗΠΑ και σε όλο τον κόσμο. Αντίσταση των Παλαιστινίων, παγκόσμιο κίνημα αλληλεγγύης. Στις 10 Οκτώβρη εκατομμύρια βγήκαν στους δρόμους στην παγκόσμια μέρα Δράσης αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Στις 30 Οκτώβρη προχωράμε σε παγκόσμια αντιπολεμική απεργία στα λιμάνια, με το σύνθημα “δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο”.

Στην Ελλάδα η κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι υπέρμαχος των πολεμικών εξοπλισμών. Δις πεταμένα για θόλους και φρεγάτες. Μπελάρια. Παρουσία ελληνικού στρατού από την Κύπρο μέχρι τους πάτριος στην Σαουδική Αραβία. Ο ρόλος της Σουδάν. Μειωμένη χρηματοδότηση για την Υγεία και την Παιδεία. Μια πολιτική που βρίσκει σθεναρή αντίσταση. Στις 21 Οκτώβρη, στην απεργία ενάντια στις προτεραιότητες της κυβέρνησης όλες οι πόλεις βούλιαξαν από τη συμμετοχή των εργαζομένων στις διαδηλώσεις. Στις 25 Νοέμβρη ακολουθεί πανεργατική απεργία.

Στην Ευρώπη έχουμε εξεγέρσεις σε Γαλλία, Ισπανία, Αλβανία για την ανατροπή των πολιτικών τσακισμάτων των κοινωνικών δαπανών. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες οργανωνόμαστε στην Πάτρα στις 14 Νοέμβρη, στην αίθουσα ΕΒΕ στην Αράτου 21, συζήτηση με θέμα “Ιμπεριαλισμός: περίοδος πολέμων και επαναστάσεων”. Συζήτηση που θα μας εξοπλίσει με επιχειρήματα και θα μας βοηθήσει στην οργάνωση των αγώνων που έχουμε μπροστά μας. Μην το χάσετε!

Γιώργος Πελεκουδάς, ΣΕΚ Πάτρας

Οι μάσκες του συστήματος έχουν πέσει οριστικά και η πραγματικότητα δεν κρύβεται πια πίσω από επίσημες διακηρύξεις. Ποιος τους πιστεύει πλέον; Ο πόλεμος έχει πάρει να είναι μια μακρινή είδηση στις οθόνες μας· είναι η ζωντανή απόδειξη του καπιταλισμού που βρίσκεται σε βαθιά κρίση.

Από τη μία πλευρά, η πολεμική μηχανή των ΗΠΑ εγκλωβίζεται στα μέτωπα που η ίδια ανοίγει, την ώρα που στο εσωτερικό της ο λαός στερείται ακόμη και τα βασικά αγαθά. Από την άλλη, Τραμπ και Νετανιάχου επιχειρούν γεωπολιτικά παιχνίδια πάνω στα συντρίμια της Μέσης Ανατολής, τροφοδοτώντας τις φλόγες του πολέμου. Όμως, ο παλαιστινιακός λαός αρνείται να υποταχθεί· στέκεται ακλόνητος στην πρώτη γραμμή, υπενθυμίζοντας σε όλο τον κόσμο τι σημαίνει πραγματική αντίσταση.

Σε όλο τον κόσμο εξεγείρονται εκατομμύρια άνθρωποι που αρνούνται να γίνουν συνένοχοι στα ιμπεριαλιστικά εγκλήματα και τη γενοκτονία. Αυτή η διεθνής αλληλεγγύη και η διάθεση για αντίσταση αγκαλιάζει και τη δική μας πραγματικότητα. Μέσα από τις καθημερινές μας παρεμβάσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη, ερχόμαστε σε επαφή με έναν κόσμο που βράζει από αγανάκτηση και απαιτεί να σταματήσει κάθε ελληνική εμπλοκή στους πολεμικούς σχεδιασμούς.

Το μεγάλο στοίχημα, όμως, είναι να μετατρέψουμε αυτή την αυθόρμητη οργή σε οργανωμένη, συλλογική δύναμη μέσα στιςγειτονιές, στους χώρους εργασίας και τα πανεπιστήμια. Χρειαζόμαστε την πολιτική θεωρία ως ζωντανό εργαλείο δράσης για να απαντήσουμε στα ίσα: Πώς μπλοκάρουμε τις βάσεις του θανάτου; Πώς βάζουμε τέλος στη συνεργασία με το κράτος-τρομοκράτη του Ισραήλ; Πώς κάνουμε πράξη τη λευτεριά στην Παλαιστίνη;

Παίρνουμε τη συλλογική μας μοίρα στα χέρια μας ενάντια στη βαρβαρότητα. Η συμμετοχή σου είναι καθοριστική. Έλα μαζί μας κι εσύ!

Βάσω Λίπα,
ΣΕΚ Ρεθύμνου

Ετοιμαζόμαστε και στα Χανιά για το μονοήμερο στις 28 Νοεμβρίου, μέσα σε μια περίοδο έντονης αγωνιστικής δραστηριότητας, με τον κόσμο που παλεύει και αντιστέκεται και θέλει να συζητήσει πώς θα κλιμακώσουνε τους αγώνες μας, ακολουθώντας το παράδειγμα της Γαλλίας, πώς θα οργανώσουμε την απεργιακή κλιμάκωση και πώς θα σταματήσουμε τον πόλεμο και τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού.

Η συζήτηση αποκτά ιδιαίτερη σημασία στην Κρήτη, καθώς οι αμερικανικές βάσεις στη Σούδα αποτελούν ορμητήριο των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων στη Μέση Ανατολή, ενώ οι ΗΠΑ στηρίζουν στρατιωτικά το Ισραήλ, που συνεχίζει τη σφαγή και τη γενοκτονία των Παλαιστινίων. Παράλληλα, ο Δήμος Χανίων και η Αντιπεριφέρεια συνεργάζονται με τις βάσεις, μετατρέποντας την πόλη, κάθε φορά που καταγράφουν στρατιωτικούς, σε θεματικό πάρκο αναψυχής τους, την ώρα που οι κοινωνικές ανάγκες των κατοίκων παραμένουν υποβαθμισμένες. Η πάλη ενάντια στις βάσεις, στον πόλεμο και στη γενοκτονία που διαπράττει το κράτος-τρομοκρατία του Ισραήλ δεν μπορεί να αποσυνδεθεί από τον αγώνα ενάντια στην πολιτική που εμπλέκει τη χώρα στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς, διαλύει τη δημόσια υγεία και παιδεία και διαθέτει τεράστια ποσά για πολεμικούς εξοπλισμούς, αντιμετωπίζοντας τις κοινωνικές ανάγκες ως περιττό κόστος.

Καλούμε κάθε εργαζόμενο και εργαζόμενο, κάθε νέο και νέα που αντιστέκεται στον πόλεμο και στην κοινωνική αδικία, να συμμετάσχει στο μονοήμερο της 28ης Νοεμβρίου στα Χανιά, για να συζητήσουμε συλλογικά τα επόμενα βήματα, να οργανώσουμε τους αγώνες μας και να δυναμώσουμε τη διεθνοιστική αλληλεγγύη και την πάλη ενάντια στον πόλεμο και τις βάσεις.

Ειρηναίος Μαράκης,
πρώην δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στα Χανιά

Πανελλαδικά

14 Νοέμβρη

Βόλος, θάλος

Πάτρα Αιθ. ΕΒΕ,

Αράτου 21

Γιάννενα

Συνεδριακό Κέντρο

Περιφέρειας, Στοά

Σαρκά

21 Νοέμβρη

Ξάνθη

Εργατικό Κέντρο

22 Νοέμβρη

Θεσσαλονίκη

Εργατικό Κέντρο

27 Νοέμβρη

Ρέθυμνο

Κέντρο Νέων

28 Νοέμβρη

Χανιά

Εργατικό Κέντρο

Την τελευταία εβδομάδα, οι διαδηλώσεις σε όλη την Ελλάδα απέδειξαν πως ο ξεσηκωμός των μαθητών, των εργατών, των ανασφάλιστων και γενικά των πολιτών σε διάφορες χώρες του κόσμου, δεν έχει όρια. Με μια ευρύτερη ματιά, από την αποκατάσταση των εκπαιδευτικών στην Γαλλία ως την αποκατάσταση ιδιωτικοποιημένης γης στην Αλβανία ο κόσμος δείχνει στην πράξη πως είναι χρέος του να παλέψει για βιώσιμες συνθήκες καθημερινότητας.

Η συμμετοχή της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς είναι απαραίτητη για να εμπνεύσει την ιδέα πως επαναστάσεις γίνονται όταν οι άνθρωποι εστιάζουν στην ενότητα της αντίστασης με έναν κοινό στόχο και όχι να περιμένουμε τον επόμενο σωτήρα να δώσει την λύση συγκριτικά με την θέση της εξουσίας.

Η θέση μας είναι σαφής, το μονοήμερο συζητήσεων για μια καλύτερη κοινωνία που ακολουθεί αυτές τις μέρες, πρέπει να γίνει πηγή έμπνευσης για εκείνο τον κόσμο προκειμένου να κλιμακωθεί η κινητοποίηση, για ποια Αριστερά παλεύουμε, πως αντιμετωπίζουμε τις εξειδίκευτες επιθέσεις της κυβέρνησης και τι αντίκτυπο προσδοκούμε να έχουν οι μετέπειτα δράσεις μας.

Σας προσκαλούμε όλους/ες/α να παρακολουθήσετε τις κουβέντες του μονοήμερου στη Θεσσαλονίκη για να έχουμε όλη την εικόνα του αγώνα που ξεδιπλώνεται μπροστά μας και να αποδείξουμε πως η κοινωνία είναι με το δίκαιο και μπορεί να νικήσει.

Γιώργος Αθανασίου,
φοιτητής Δημοσιογραφίας και ΜΜΕ στο ΑΓΘ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Με μαζική συμμετοχή πραγματοποιήθηκε η αντιφασιστική εκδήλωση της Αριστερής Κίνησης Περιστερίου με κεντρική ομιλήτρια τη Μάγδα Φύσσα την Παρασκευή 23 Οκτώβρη. Το στέκι της δημοτικής κίνησης γέμισε ασφυκτικά με κόσμο να παρακολουθεί ακόμα και από το πεζοδρόμιο.

Ήταν η συνέχεια της δυναμικής αντιφασιστικής διαδήλωσης που έγινε στο Περιστερί μια βδομάδα νωρίτερα ως απάντηση στη φασιστική επίθεση με ναζιστικά σύμβολα στο στέκι της Αριστερής Κίνησης.

Την εκδήλωση άνοιξε η δημοτικής συμβουλός της Κίνησης **Ελένη Βαφειάδου** που τόνισε ότι η επίθεση εντάσσεται στην συνολικότερη προσπάθεια των νεοναζί δολοφόνων να ανασυνταχθούν όπως έδειξαν και δολοφονικές επιθέσεις στον αντιφασίστα στην Ελευσίνα και τον πρόσφυγα μαθητή στα Σεπόλια. Έχουμε τη δυνατότητα και πρέπει να μην τους αφήσουμε να εμφανιστούν στη γειτονιά μας παρόλες τις προσπάθειες που κάνουν, υπογράμμισε. Κατήγγειλε ξανά την Δημοτική αρχή Παχατουρίδη που δεν καταδίκασε την επίθεση στο στέκι καθώς και ότι δεν παραχωρήθηκε το θέατρο του Δημαρχείου για να γίνει η εκδήλωση.

Η **Μάγδα Φύσσα** από την αρχή έθεσε την συνέπεια στον αγώνα ενάντια στο φασισμό. Παρότι η ακροδεξιά στην Ευρώπη ανεβαίνει, οι λαοί βγαίνουν στους δρόμους και αντιστέκονται. Είμαστε αλληλέγγυοι στον αντιφασίστα στην Ελευσίνα που προσπάθησαν να δολοφονήσουν και θα μας βρουν απέναντι κάθε φασιστική επίθεση. Έχουμε το δίκιο και θα κερδίσουμε, τόνισε.

Η άρχουσα τάξη στη Γαλλία λέει ότι αυτοί που εξεγείρονται είναι μετανάστες. Η πραγματικότητα είναι ότι αυτό το αφήγημα πέφτει. Είναι μαθητές και νεολαία των φτωχών - εργατικών γειτονιών της Γαλλίας και τρομάζουν, είπε ο **Πάνος Παπανικολάου**, γιατρός, γραμματέας της ΟΕΝΓΕ και δημοτικός σύμβουλος της Αριστερής Κίνησης. Συνέδεσε επίσης τον βρώμικο ρόλο της αστυνομίας και των αστυνομικών τμημάτων του Περιστερίου με βα-

Όλοι/ες/α μαζί ενάντια

σανιστήρια που είχαν γίνει σε μετανάστες και ότι τραμπούκοι της νύχτας του Περιστερίου είχαν άμεση σχέση με μέλη ή ήταν μέλη της Χ.Α.

Ξανά στη φυλακή

Από τη μεριά της **ΚΕΕΡΦΑ Περιστερίου**, αναδείξαμε το ζήτημα των ρατσιστικών επιθέσεων και πνιγμών προσφύγων και μεταναστών στο Αιγαίο, με τη βούλα του Πλεύρη. Ενός υπουργού που είχε υποστηριχθεί από τον Χρυσοχοϊδη, όταν ακόμα ήταν στο ΛΑΟΣ. Τονίσαμε ότι οι εξαγγελίες του Χρυσοχοϊδη για τις επεμβάσεις της Αστυνομίας σε σπίτια μεταναστών είναι πογκρόμ, που έχουν ξανακάνει τα τάγματα της Χ.Α. σε Περιστερί, Αιγάλεω, Νίκαια παλιότερα.

Αυτό δίνει πάτημα στους φασίστες να προσπαθήσουν ναβάλουν ξανά πόδι στις γειτονιές μας, στα σχολεία μας, στις δου-

λειές μας. Με την μεγάλη εικόνα σε Γαλλία, Ιταλία, Αλβανία, Ισπανία και Βέλγιο, έχουμε τη δύναμη να τσακίσουμε την κυβέρνηση και ναβάλουμε τους φασίστες ξανά στη φυλακή, όπως στις 7 Οκτώβρη 2020.

Ακολούθησε συζήτηση με εικόνες από τις μάχες του παρελθόντος και τις δυνατότητες της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς να γίνει η δύναμη συσπείρωσης του αντιφασιστικού κινήματος. Η εκδήλωση έκλεισε με το ραντεβού της Αριστερής Κίνησης Περιστερίου σε παρέμβαση στην παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου για να φωνάξουμε αντιφασιστικά, αντιπολεμικά συνθήματα, με σημαίες της Παλαιστίνης και να καλέσουμε την νεολαία, τους μαθητές/ριες και τον αντιφασιστικό κόσμο του Περιστερίου «να μην χαρίσουμε στους φασίστες τα παιδιά και τις γειτονιές μας».

Σπύρος Γεωργακόπουλος

Σύσκεψη ΚΕΕΡΦΑ

Σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ βρισκόταν σε εξέλιξη το απόγευμα της Δευτέρας 26 Οκτώβρη, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο. Στόχος ήταν η κλιμάκωση των αγώνων ενάντια στους ναζί του Κασιδάρη αλλά και ενάντια στα ρατσιστικά μέτρα Πλεύρη-Χρυσοχοϊδη που τους στρώνουν το δρόμο.

Η αντιφασιστική δράση είναι ήδη έντονη τις τελευταίες βδομάδες. Παντού όπου έχουν σημειωθεί φασιστικές επιθέσεις ή απειλούν να εμφανιστούν οι νεοναζί δολοφόνοι, τα αντανakλαστικά του κινήματος είναι άμεσα και μαζικά. Από την Ελευσίνα μέχρι το Μεταξουργείο και από το Περιστερί μέχρι το Νέο Ηράκλειο και τη Νέα Σμύρνη, σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, αντιρατσιστικές-αντιφασιστικές κινήσεις, δημοτικά σχήματα και κόμματα της Αριστεράς οργανώνουν τη μάχη για να τους τσακίσουν.

Αντίστοιχη αντίδραση προκαλούν οι ρατσιστικές επιθέσεις της κυβέρνησης. Οι αναγγελίες του Χρυσοχοϊδη για νέα πογκρόμ της αστυνομίας ακόμα και μέσα σε σπίτια μεταναστών, οι ολοένα και πιο σκληρές επιθέσεις του Πλεύρη στους πρόσφυγες που φτάνουν στην Κρήτη και όλη τη χώρα, οι νέες δολοφονικές επαναπροωθήσεις του Λιμενικού όπως πρόσφατα στη Λέσβο και τη Σάμο, ξεσηκώνουν την κατακραυγή του αντιρατσιστικού κινήματος και του κινήματος αλληλεγγύης.

Ο συντονισμός και η κλιμάκωση των αγώνων είναι το επόμενο βήμα. Αυτό είχε ως κέντρο η σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ. Όπως ανέφερε το κάλεσμά της: «Είναι η ώρα να δυναμώσουμε τους αγώνες μας για να κλείσουμε τον δρόμο στη φασιστική απειλή! Να δώσουμε τη μάχη να κλείσουν τα γραφεία-ορμητήριο των ναζί του Κασιδάρη, για να μη βρουν σπιθαμή γης να πατάνε οι ναζί στις γειτονιές και τα σχολεία.

Να δώσουμε τη μάχη για να πάνε φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου, να σταματήσουν οι δολοφονίες μεταναστών στα σύνορα, να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, να δοθούν χαρτιά, άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες και τους μετανάστες και να είναι καλοδεχούμενα τα προσφυγόπουλα στα σχολεία. Για γειτονιές αλληλεγγύης και όχι μίσους.

Ενώνουμε τις δυνάμεις του αντιφασιστικού και του αντιρατσιστικού κινήματος, των εργαζόμενων και της νεολαίας, πατώντας στην παράδοση των ενωτικών αγώνων που τσάκισαν τη Χρυσή Αυγή για να δώσουμε τις μάχες νικηφόρα».

Νομιμοποίηση των μεταναστών

Συγκέντρωση στο Υπ. Μετανάστευσης και Ασύλου πραγματοποίησε την Τετάρτη 21 Οκτώβρη το Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας και το Σωματείο Εργαζομένων στο Ελληνικό με αίτημα τη νομιμοποίηση των μεταναστών οικοδόμων που εργάζονται στο εργοτάξιο του Ελληνικού.

Στη συγκέντρωση συμμετείχαν η Ένωση Αράβων Εργατών στην Οικοδομή, το Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας, καθώς και αλληλέγγυοι/ες από αντιρατσιστικές οργανώσεις, φωνάζοντας συνθήματα όπως «ΠΟΤΕ δουλειά χωρίς χαρτιά» και «Έλληνες και ξένοι εργάτες ενωμένοι».

Στη διάρκεια της συγκέντρωσης το λόγο πήρε ο πρόεδρος του Συνδικάτου Οικοδό-

μων που ενημέρωσε ότι μετά την πίεση της συγκέντρωσης ο υπ. Μετανάστευσης και Ασύλου Θ. Πλεύρης αναγκάστηκε να αποδεχτεί την πραγματοποίηση συνάντησης με το συνδικάτο, που θα οριστεί τις επόμενες ημέρες. Κάλεσε στην Γενική Πανεργατική Απεργία της 25 Νοέμβρη καθώς και στη συνέντευση του Συνδικάτου Οικοδόμων την Κυριακή 1 Νοέμβρη.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στο Ελληνικό τόνισε ότι οι μετανάστες οικοδόμοι είναι εργάτες και όχι εγκληματίες όπως τους αντιμετωπίζει η κυβέρνηση και ότι ο μόνος δρόμος είναι ο κοινός αγώνας μέσα από τα σωματεία.

Κατερίνα Θωίδου

Λευτεριά στον Ακίφ Καν

Ρατσιστική σκεωρία εναντίον του μετανάστη από το Κασμίρ Ακίφ Καν με ανυπόστατη κατηγορία για κακούργημα, καταγγέλει η ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ, καλώντας συγκέντρωση τη Δευτέρα 26 Οκτώβρη στα δικαστήρια της Ευελπίδων και απαιτώντας την αθώωση και αποφυλάκισή του.

Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της: «Την περασμένη Τετάρτη 21/10, ιδιοκτήτρια μίνι μάρκετ στον Άγιο Παντελεήμονα του επιτέθηκε ρατσιστικά, απαιτώντας να της μιλήσει στα ελληνικά και όχι στα αγγλικά. Ενώ ο ίδιος προσπαθούσε να της εξηγήσει ότι το μόνο που ήθελε ήταν να αγοράσει κάτι για να φάει και να φύγει, φίλος της ιδιοκτήτριας, τον χτύπησε, του έριξε σπρέι πιπεριού και τον ακινητοποίησε καλώντας την αστυνομία.

Ο Ακίφ κατέληξε κρατούμενος στο ΑΤ Αγ. Παντελεήμονα αντιμετώπιος με την ανυπόστατη κατηγορία για το κακούργημα της ληστρικής κλοπής. Ο ίδιος καταγγέλλει και ξυλοδαρμό από τους αστυνομικούς κατά την μεταφορά του από το ΑΤ Αγ. Παντελεήμονα στο ΑΤ Κυψέλης το ίδιο βράδυ.

Ο Ακίφ Καν είναι εξέχον μέλος της εθνικής κοινότητας του Κασμίρ, πρωτοστάτης των αγώνων για τα δικαιώματα όλων των μεταναστών στην Ελλάδα, άνθρωπος με ακέραιο χαρακτήρα, για τον οποίο το κράτος επιφυλάσσει σταθερά μόνο καταστολή και περιορισμό δικαιωμάτων. Η καθημερινή του πραγματικότητα είναι ενδεικτική της κατάστασης που βιώνουν όλοι οι μετανάστες/ριες ερχόμενοι/ες να ζήσουν και να δουλέψουν στην Ελλάδα».

σε ρατσισμό και νεοναζί

ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟ

Αντιφασιστική διαδήλωση έγινε το πρωί του Σαββάτου 24 Οκτώβρη στο Μεταξουργείο. Την κινητοποίηση κάλεσαν η Λαϊκή Συνέλευση Κολωνού - Σεπολίων - Ακαδημία Πλάτωνος, ο ΣΕΠΕ "Αριστοτέλης", η ΚΕΕΡΦΑ Μεταξουργείου - Κολωνού και άλλες συλλογικότητες.

Ήταν μια δυναμική απάντηση στη φασιστική επίθεση με μαχαίρι που δέχτηκαν στις 12 Οκτώβρη δύο προσφυγόπουλα από την Αίγυπτο, με αποτέλεσμα τον πολύ σοβαρό τραυματισμό του ενός. Η επίθεση είχε γίνει έξω από το σχολείο των θυμάτων, το 6ο Εσπερινό ΓΕΛ Αθηνών, από ομάδα είκοσι περίπου ανηλίκων.

Το παρών στη διαδήλωση έδωσαν δεκάδες αντιφασίστες/ριες της περιοχής, ανάμεσά τους πολλοί εκπαιδευτικοί. Με πανό συμμετείχε και η **Αγωνιστική Παρέμβαση της Α' ΕΛΜΕ Αθήνας**.

«Είμαστε εδώ ενάντια στη δολοφονική επίθεση που δέχτηκαν δύο μαθητές σχολείου της ΕΛΜΕ μας», μας είπε ο **Γιάννης Μπουγιούκας**, από το σχήμα. «Το τελευταίο διάστημα πληθαίνουν οι μαρτυρίες εκπαιδευτικών, γονιών και μαθητών για συμπεριφορές ρατσιστικού και φασιστικού χαρακτήρα. Βλέπουμε προσπάθεια να διεισδύσει η φασιστική ιδεολογία στα σχολεία.

Αυτό ευνοείται από τις συνθήκες φτωχοποίησης και εξαθλίωσης των λαϊκών στρωμάτων και εν τέλει της περιθωριοποίησης στο ασφυκτικό πλαίσιο της καπιταλιστικής μητρόπολης όλο και περισσότερων πληθυσμιακών ομάδων. Εμείς ως εκπαιδευτικοί - και φυσικά και οι μαθητές και οι γονείς - πρέπει να βρεθούμε απέναντι στα φαινόμενα της ρατσιστικής και φασιστικής βίας, να ορθώσουμε το ανάστημά μας και να πούμε ένα βροντερό όχι στον ρατσισμό και τον φασισμό».

Η συγκέντρωση ξεκίνησε στο σταθμό Λαρίσης με ανακοινώσεις. Ακολούθησε η διαδήλωση που πέρασε έξω από το σχολείο όπου έγινε η επίθεση και κατέληξε στην πλατεία Αγίου Παύλου όπου έγιναν χαιρετισμοί.

«Είμαστε εδώ για να διαδηλώσουμε ότι κανένα ρατσιστικό και φασιστικό κήρυγμα δεν θα περάσει ούτε στη γειτονιά ούτε στα σχολεία μας», είπε η **Αθανασία Κατσούλη** από το ίδιο σχήμα της Α' ΕΛΜΕ Αθήνας. «Μπροστά στο φόβο των μικρών παιδιών για το μέλλον, οι χρυσαυγίτες προσπαθούν να τα επηρεάσουν, εξοπλίζοντας 15χρονα με λουστάρια, ρόπαλα και μαχαίρια κατά οποιουδήποτε διαφορετικού, κυρίως πρόσφυγα και μετανάστη. Η διαδήλωση σήμερα είναι η αρχή μιας σειράς δράσεων που θα κάνουμε σε αυτή και πολλές άλλες γειτονιές ώστε οι φασίστες να μην πατήσουν πόδι».

24/10, Μεταξουργείο. Φωτό: Λένα Βερόδε

«Οι επιθέσεις αυξήθηκαν μετά την αποφυλάκιση Κασιδιάρη και δεν χωρά καμιά υποτίμηση καθώς σχεδιάζει να ανοίξει γραφεία στο κέντρο της Αθήνας», είπε η **Αθανασία Συμψηρή** από την τοπική ΚΕΕΡΦΑ. «Οι νεοναζί προσπαθούν να ανασυγκροτηθούν πατώντας στις πολιτικές της κυβέρνησης που κλείνει τα σύνορα και συγκαλύπτει δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών όπως στη Πύλο. Χρειάζεται να συγκρουστούμε με αυτή την πολιτική, να συνεχίσουμε όπως σήμερα για να μην αφήσουμε κανένα χώρο στους φασίστες», συνέχισε, καλώντας στην ανοιχτή σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ τη Δευτέρα 26/10.

Δεσμοί αλληλεγγύης

«Με τους μετανάστες και τις μετανάστριες μεγαλώσαμε μαζί στα σχολεία, στη δουλειά, στη γειτονιά και τώρα κάποιοι προσπαθούν να μας πουν ότι είναι ο εχθρός μας», είπε η **Άννα** από την Λαϊκή Συνέλευση Κολωνού-Σεπολίων-Ακαδημία Πλάτωνος. «Ο εχθρός μας είναι αυτοί που βγάζουν πολλά λεφτά στις πλάτες μας. Προσπαθούν να μας πείσουν ότι ο κόσμος χωρίζεται σε έλληνες και ξένους, σε χριστιανούς και μουσουλμάνους. Ο κόσμος χωρίζεται σε πλούσιους και φτωχούς», συνέχισε, αναδεικνύοντας το ρόλο των φασιστών και τονίζοντας ότι οι δεσμοί αλληλεγγύης ντόπιων και μεταναστών/προσφύγων δεν θα σπάσουν.

Για τη δράση των φασιστών σε συνεργασία με την αστυνομία και τους θεσμούς στο δήμο της Αθήνας και αλλού, μίλησε ο **Παναγιώτης Κεφαλληνός** από την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αθήνα, καλώντας σε πολυμέτωπο κίνημα για την ανακοπή της πορείας τους. «Να διευρυνθεί το μέτωπο ενάντια στους φασίστες και την ακροδεξιά», κατέληξε.

«Ανοιχτά σχολεία για όλα τα παιδιά, έξω οι φασίστες από τη γειτονιά», «Ούτε στην Αθήνα ούτε πουθενά, τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά», «Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά», «Ποτέ ξανά φασισμός», «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» ήταν κάποια από τα συνθήματα των διαδηλωτών/ριών.

Στο στόχαστρό τους ήταν και η αστυνομία του Χρυσοχοϊδή που, παρότι έχει στα χέρια της βίντεο με τα πρόσωπα των δραστών, δεν έχει προχωρήσει σε καμία σύλληψη συγκαλύπτοντας τη δράση τους και μη καταλογίζοντας ρατσιστικό κίνητρο στην επίθεση.

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Μεγάλη αντιφασιστική διαδήλωση οργανώθηκε την Κυριακή 1 Νοέμβρη στην πλατεία ΗΣΑΠ Ηρακλείου στις 6μμ. Ενάντια στη ναζιστοσύναξη που κάθε χρόνο προσπαθούν να στήσουν τα ορφανά της Χρυσής Αυγής στα πρώην γραφεία της εγκληματικής οργάνωσης στη γειτονιά, το αντιφασιστικό κίνημα ετοιμάζει ξανά τη δυναμική απάντησή του.

Η ανταπόκριση που βρίσκει το κάλεσμα εκφράστηκε στην πολύ πετυχημένη εκδήλωση που έγινε το απόγευμα του Σαββάτου 24 Οκτώβρη με πρωτοβουλία Οργανώσεων της Αντικαπιταλιστικής - Ριζοσπαστικής Αριστεράς και Συλλογικοτήτων της περιοχής. Το θεατράκι του ΗΣΑΠ γέμισε από κόσμο όλων των ηλικιών με τον ενθουσιασμό από τη νέα έκρηξη του κινήματος στη Γαλλία την ίδια μέρα -που περιλάμβανε και μαζική πολιορκία της Λεπέν στην Ορλεάνη- να κυριαρχεί.

Μέσα από τις εισηγήσεις των ομιλητών/ριών αναδείχτηκαν οι πιο κρίσιμες πλευρές της πάλης ενάντια στους φασίστες και την ακροδεξιά και απαντήθηκαν κάποια από τα πιο καίρια ερωτήματα για το πώς μπορεί ο αγώνας να είναι ξανά νικηφόρος.

Ούτε εφησυχασμό, ούτε φόβο και παράλυση μπροστά στη φασιστική απειλή, πρότεινε ο **Γιώργος Ράγκος** από την δημοτική κίνηση «Κόκκινη Ρωγμή» στο Ηράκλειο. Και αφού θύμισε ότι τα γραφεία της ΧΑ στην περιοχή ήταν τα πρώτα που έκλεισαν πανελλαδικά από τις μεγάλες κινητοποιήσεις της γειτονιάς, κάλεσε σε κλιμάκωση των αγώνων πάνω σε τρεις άξονες:

«Πρώτον, καμία σπιθαμή γης στους φασίστες, κανένα δημοκρατικό δικαίωμα στους εχθρούς της δημοκρατίας. Άρα μαζική συμμετοχή στη διαδήλωση της 1η Νοέμβρη. Δεύτερον, δεν υπάρχει αντιφασιστικός αγώνας χωρίς πάλη ενάντια στον ρατσισμό και τον εθνικισμό. Οι φασίστες μεγαλώνουν και κερδίζουν επιρροή ακριβώς από αυτό το αντιδραστικό ιδεολόγημα. Τρίτο, εμπνεόμαστε από την ενωτική παράδοση του αντιφασιστικού κινήματος και μέσα εκεί, δυνάμυνουμε την αντικαπιταλιστική Αριστερά για να τσακίσουμε τις κυβερνήσεις και το σύστημα».

Από τις μεγάλες κινητοποιήσεις και συγκρούσεις σε όλη την Ευρώπη, καθώς και την επιτυχημένη απεργία στις 21 Οκτώβρη εδώ, ξεκίνησε η **Βίκυ Βασιλάτου**, καθηγήτρια και μέλος του ΔΣ της ΟΛΜΕ, πριν περιγράψει αναλυτικά το σύνολο των επιθέσεων που δέχονται οι εργαζόμενοι και η νεολαία σε όλο τον πλανήτη ξεσηκώνοντάς τους.

«Η άνοδος των φασιστικών ιδεών στα σχολεία και στην καθημερινή ζωή δεν είναι φυσικό φαινόμενο», τόνισε, στοχοποιώντας τις επίσημες πολιτικές των κυβερνήσεων, τα μεγάλα ΜΜΕ, την άρχουσα τάξη. «Το αντιφασιστικό κίνημα είναι το αντίδοτο» κατέληξε, υπογραμμίζοντας την ανάγκη της σύνδεσής του με όλους τους αγώνες, οικονομικούς, πολιτικούς, συνδικαλιστικούς κλπ.

Στα νέα καθήκοντα του αντιφασιστικού κινήματος εστίασε ο **Κώστας Παπαδάκης** από την Πολιτική Αγωγή στη

δίκη της Χρυσής Αυγής. Αρχικά ανέδειξε τις κυβερνητικές ευθύνες στην επανομιμοποίηση Κασιδιάρη και κατέρριψε τις θεωρίες περί εκφασισμού της κοινωνίας. «Τον συσχετισμό των δυνάμεων στην κοινωνία τον καθορίζουν οι αγώνες», τόνισε, μιλώντας με τη σειρά του για τα μεγάλα κινήματα που συγκλονίζουν την Ευρώπη και όλο τον κόσμο.

Ενότητα

Στη συνέχεια ξεσκέπασε το δήθεν αντισυστημικό προσώπιο των φασιστών και προανήγγειλε επανίδρυση ομάδας Πολιτικής Αγωγής κατά των επίδοξων μιμητών της ΧΑ. Ενώ μεγάλο βάρος έδωσε στο τρόπο δράσης του αντιφασιστικού κινήματος, επιμένοντας ότι μόνο η πλατιά ενότητά του, χωρίς αποκλεισμούς καμιάς δύναμης ή συλλογικότητας, είναι αυτή που θα τους τσακίσει όπως έγινε με την ιστορική καταδίκη της ΧΑ. «Όλοι μαζί να σβήσουν οι ναζί», κατέληξε.

Ακολούθησαν πολλές τοποθετήσεις αγωνιστών/ριών της περιοχής από συνδικάτα, την ΚΕΕΡΦΑ, τον Αντιφασιστικό Συντονισμό Αθήνας-Πειραιά, το Αντιφασιστικό Δίκτυο Παιδείας, το ΣΕΚ και άλλες οργανώσεις και συλλογικότητες.

Την ιστορία πάλης των βορείων προαστίων ενάντια στους ναζί, θύμισε η **Αφροδίτη Φράγκου**, από την τοπική ΚΕΕΡΦΑ, τονίζοντας ότι σε αυτή την εμπειρία χρειάζεται να πατήσουν οι νέοι αγώνες. Στις μάχες των μαθητών/ριών της περιοχής ενάντια σε ρατσιστικές επιθέσεις όπως στο 6ο Γυμνάσιο Ηρακλείου αλλά και για να μην πέφτουν ταβάνια στο κεφάλι τους όπως στο 1ο ΓΕΛ Ηρακλείου, στάθηκε ο εκπρόσωπος του Αντιφασιστικού Δικτύου Παιδείας.

Τους αντιρατσιστικούς-αντιφασιστικούς αγώνες στα νοσοκομεία ανέδειξε η **Μαρία Ντάσιου**, από την Ομοσπονδία Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας. Στο απεργιακό κίνημα που φοβίζει κυβερνήσεις και φασίστες παντού, αναφέρθηκε ο **Γιάννης Σηφακάκης** από το ΣΕΚ, μιλώντας για τη σημασία της γενικής απεργίας στις 25 Νοέμβρη και καλώντας στο μονοήμερο εκδηλώσεων στο Πάντειο για τον Ιμπεριαλισμό στις 8 Νοέμβρη.

Ενώ στο κρίσιμο ζήτημα της ενότητας του αντιφασιστικού κινήματος επανήλθε ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** από το ΣΕΚ, τονίζοντας ότι αποτελεί τον καθοριστικό παράγοντα για το τσάκισμα των ναζί φέρνοντας τα ιστορικά παραδείγματα της δεκαετίας του '30.

Ακολούθησε συναυλία με τους HIGHJAK, Drapetis, Grimm, Epanastatis Psyxis, Zarquon, Purified Wisdom που έστειλαν τα δικά τους αντιφασιστικά και αντιρατσιστικά μηνύματα και ενίσχυσαν με την μουσική τους την πεποίθηση ότι το Νέο Ηράκλειο είναι πόλη αντιφασιστική.

Λένα Βερόδε

24/10, Νέο Ηράκλειο. Φωτό: Λένα Βερόδε

Στάσεις εργασίας στις ΔΟΥ

Την Τετάρτη 4 Νοέμβρη ξεκινάει ο κύκλος των κυλιόμενων στάσεων εργασίας στις ΔΟΥ ενάντια στις κεντροκοποιήσεις των υπηρεσιών στην περιφέρεια. Οι στάσεις εργασίας κορυφώνονται στις 25 Νοέμβρη, ημέρα πανεργατικής απεργίας.

Όπως γράφει μεταξύ άλλων η ανακοίνωση της ΠΟΕ-ΔΟΥ: «Οι φετινές προγραμματισμένες κυλιόμενες στάσεις εργασίας ενάντια στις προωθούμενες κεντροκοποιήσεις δεν είναι η πρώτη μας “απάντηση”, ούτε η τελευταία. Έρχονται σε συνέχεια της πετυχημένης κλαδικής απεργίας της 19ης Μάρτη, των περσινών κυλιόμενων στάσεων εργασίας, αλλά και της καθολικής απεργίας-αποχής από τον προληπτικό έλεγχο και την αποχή από την οδήγηση υπηρεσιακών οχημάτων το διάστημα 17 με 26 Αυγούστου.

Όπως έχουμε τονίσει και σε προηγούμενη φάση, αντιπαλεύουμε τις κεντροκοποιήσεις τόσο από τη σκοπιά της εργασιακής ανασφάλειας που θα προκαλέσει μια ενδεχόμενη περαιτέρω αναδιάρθρωση και αποψίλωση των λιγοστών δημόσιων οικονομικών υπηρεσιών που έχουν απομείνει (σε συνάρτηση με την ακόμα μεγαλύτερη ερημοποίηση των τοπικών κοινωνιών), όσο και από τη σκοπιά της μείωσης του μισθολογικού κόστους και της μεγαλύτερης εντατικοποίησης της εργασίας που θα προκαλέσει η άρση της χωρικής αρμοδιότητας και η επίτευξη σχετικών οικονομικών κλίμακας. Αυτή η εξέλιξη αντικειμενικά θα οδηγήσει σε ακόμα μεγαλύτερη μείωση του προσωπικού το επόμενο διάστημα.

Κλείνοντας, θεωρούμε ότι ο τρόπος

με τον οποίο δούλεψαν τα ΔΣ στις περσινές στάσεις εργασίας (έκδοση δελτίων τύπου από τους τοπικούς συλλόγους, πραγματοποίηση συναντήσεων και ενεργοποίηση των τοπικών φορέων, διενέργεια συσκέψεων – ενημερωτικών συναντήσεων με τα ΝΤ της ΑΔΕΔΥ καθώς και καλή οργάνωση την ημέρα της κινητοποίησης κοκ) πρέπει να αποτελέσουν οδηγό και για τις φετινές κινητοποιήσεις, οι οποίες αισιοδοξούμε ότι θα στεφθούν από ανάλογη επιτυχία.

ΚΑΤΑΘΕΤΟΥΜΕ ΟΛΕΣ ΜΑΣ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ! ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΙΣΧΥΡΕΣ Δ.Ο.Υ. ΣΕ ΚΑΘΕ ΝΟΜΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ!»

Το πρόγραμμα των στάσεων εργασίας θα το βρείτε ηλεκτρονικά στην ιστοσελίδα της ΠΟΕ- ΔΟΥ.

Στη μάχη της Γενικής Απεργίας 25Ν

Αμέσως μετά την απεργία στις 21 Οκτώβρη, συνεργεία της Εργατικής Αλληλεγγύης και του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης έκαναν εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους, συζητώντας τα βήματα της συνέχειας με κέντρο τη Γενική Απεργία στις 25 Νοέμβρη.

«Την Παρασκευή 23 Οκτώβρη πήγαμε στο Δρομοκαίτειο νοσοκομείο», μεταφέρει η **Λίλιαν Μπουρίτη**. «Είναι μία εξόρμηση που κάνουμε εβδομαδιαία, αλλά αυτή τη φορά, η συζήτηση γινόταν με άλλους όρους. Συζητήσαμε για την επιτυχία των συλλαλητηρίων στις 21 Οκτώβρη. Αρκετοί εργαζόμενοι από το νοσοκομείο απέργησαν εκείνη τη μέρα. Κοινός τόπος στις συζητήσεις ήταν ότι πλέον μπήκε και η Ελλάδα στον χορό των κινητοποιήσεων σε όλη την Ευρώπη. Μιλούσαμε για τη Γενική Απεργία στις 25 Νοέμβρη ως συνέχεια.

Συζητήσαμε πάνω στα προβλήματα και τις ελλείψεις του ψυχιατρείου. Τη διάλυση που έφερε το νομοσχέδιο Βαρτζόπουλου, τις παραιτήσεις ψυχιάτρων. Πάνω στο αίτημα των χρημάτων για προσλήψεις και όχι για τον πόλεμο, συνδέαμε το μονοήμερο συζητήσεων που διοργανώνει το ΣΕΚ στις 8 Νοέμβρη. Η συζήτηση για τον ιμπεριαλισμό, το αίτημα να σπάσουμε την συνεργασία Μητσοτάκη-Νετανιάχου, είναι κεντρικές συζητήσεις αυτήν την περίοδο, γι’ αυτό καλούσαμε τους εργαζομένους σε συμμετοχή».

«Πετυχημένη ήταν η εξόρμηση στην ΕΡΤ3 στη Θεσσαλονίκη στην οποία πολλοί συναδέλφοι/ισες προμηθεύτηκαν την Εργατική Αλληλεγγύη», αναφέρει ο **Πέτρος Πομώνης**, εργαζόμενος στην ΕΡΤ3. «Είναι τρεις παράγοντες που οδήγησαν σε αυτό. Το ότι έχουμε καθιερώσει συστηματικά την παρουσία μας, ο πολιτικός λόγος του συνεργείου και το κάλεσμα για δράση. Υπάρχει εξεγερσιακό κλίμα σε όλη την Ευρώπη και όχι μόνο. Αυτό μαζί με τη διάχυτη δυσάρεσκειά απέναντι στην κυβέρνηση και το σύστημα, οδηγεί την Εργατική Αλληλεγγύη, μία εφημερίδα που μιλάει για απεργίες και συγκρούσεις, να έχει μεγάλη απήχηση. Στην εξόρμηση συζητήσαμε αρκετά με συμβασιούχους μέλη

του ΠΑΣΗΜΥΤΕ που πρόσφατα προχώρησε σε πολύ πετυχημένη απεργιακή κινητοποίηση με κέντρο την υπογραφή ΣΣΕ».

«Στον δήμο Νίκαιας η ανταπόκριση που είχαμε από τους εργαζόμενους ήταν πολύ θετική», μας είπε η **Φρόσω Μαριέλλου**. «Συζητούσαμε για το επόμενο βήμα που είναι η παμπειραϊκή απεργία στις 30 Οκτώβρη, μέρα παγκόσμιας δράσης για πάνω από 100 λιμάνια σε όλο τον κόσμο. Άνοιγαν μεγάλες συζητήσεις με τους εργαζομένους, για τους πετρελαιάδες και τους εφοπλιστές».

«Η απεργία στις 30 Οκτώβρη σε όλο τον Πειραιά ήταν κεντρική στην εξόρμηση μας στον δήμο Κερατσινίου», δήλωσε η **Ανυσία Τζονιού**. «Στην απεργία της 21 Οκτώβρη παρόλο που η στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ κηρύχτηκε τελευταία στιγμή, εργαζόμενοι συμμετείχαν και κατέβηκαν στο δρόμο. Άνοιξαν μεγάλες συζητήσεις για τους μετανάστες και για την Παλαιστίνη, για τη συνεργασία του Μητσοτάκη με το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ και την καλλιέργεια της ισλαμοφοβίας από τις κυβερνήσεις».

«Στο νοσοκομείο του Αγίου Σάββα κάναμε δύο εξορμήσεις την περασμένη εβδομάδα», μεταφέρει στην ΕΑ, η **Κατερίνα Πατρικίου**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων του νοσοκομείου. «Την ημέρα της απεργίας κάναμε εξόρμηση στην πύλη του νοσοκομείου. Στην εξόρμηση την αμέσως επόμενη μέρα στα τμήματα, κάναμε αποτίμηση της απεργίας συνδέοντας έτσι το κινηματικό με το πολιτικό. Οι συνάδελφοι έβαζαν την ανάγκη της κλιμάκωσης και της γενίκευσης. Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες βρέθηκαν πίσω από τις ανάγκες και τα αιτήματα των συναδέλφων και αυτό χρειάζεται το επόμενο διάστημα να αλλάξει, να υπάρχουν πιο γρήγορα αντανakλαστικά και συντονισμός.

Η εικόνα της κρίσης και του ξεσηκωμού είναι σε παγκόσμια κλίμακα. Αυτή την παγκόσμια εικόνα θα συζητήσουμε στο μονοήμερο συζητήσεων “Ιμπεριαλισμός. Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων” στις 8 Νοέμβρη με κέντρο το πώς μπορούμε και εδώ να φτάσουμε στην ανατροπή».

Σ.Γ.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Επιτυχία για την Αγωνιστική Πρωτοβουλία

Οι εκλογές της 22ας Οκτώβρη στο Σωματείο Εργαζομένων του Ιπποκρατείου ολοκληρώθηκαν με αυξημένη συμμετοχή των συναδέλφων και μικρές αλλαγές στους συσχετισμούς.

Δυστυχώς, η κυβερνητική παράταξη της ΔΑΚΕ διευρύνει την αυτοδυναμία της, φτάνοντας στο 64% και καταλαμβάνοντας 6 από τις 9 έδρες του ΔΣ. Πρόκειται για ένα αρνητικό αποτέλεσμα, που αντανakλά τόσο τη λειτουργία ενός ισχυρού μηχανισμού, ο οποίος εμφανίζεται με τον μανδύα της δήθεν «ανεξάρτητης» παράταξης, όσο και τη συνολική ανεπάρκεια της αντιπολίτευσης να διαμορφώσει μια πειστική αγωνιστική εναλλακτική μέσα στο Σωματείο.

Μέσα σε αυτό το δύσκολο περιβάλλον, η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή κατέγραψε μια σημαντική επιτυχία. Με 111 ψήφους, από 77 το 2024, και ποσοστό 11,9% από 9,6%, αυξήσαμε τις ψήφους μας κατά 44% και αναδειχθήκαμε δεύτερη δύναμη στο Σωματείο.

Το αποτέλεσμα αυτό αποτελεί αναγνώριση από ένα διευρυνόμενο κομμάτι συναδέλφων της συνεπούς αγωνιστικής μας παρουσίας. Της προσπάθειάς μας να βρισκόμαστε μπροστά σε κάθε μικρή και μεγάλη μάχη, απέναντι στην υποστελέχωση, την εντατικοποίηση, τις ιδιωτικοποιήσεις

και την κυβερνητική πολιτική που διαλύει τη δημόσια Υγεία.

Θέλω προσωπικά να ευχαριστήσω θερμά όλες τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους που μας στήριξαν με την ψήφο τους και με εξέλεξαν ξανά στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο του σωματείου. Η εμπιστοσύνη τους είναι για εμάς δύναμη αλλά και ευθύνη να συνεχίσουμε ακόμη πιο αποφασιστικά.

Θα συνεχίσουμε μέσα και έξω από το ΔΣ, στους χώρους δουλειάς, στις συνελεύσεις, στους δρόμους και στις απεργίες, για να γίνει το Σωματείο πιο μαχητικό, πιο δημοκρατικό, πραγματικό όπλο στα χέρια των εργαζομένων.

Για να δυναμώσουμε τους αγώνες μας, σε συντονισμό με τους εργαζομένους των υπόλοιπων νοσοκομείων και ολόκληρης της εργατικής τάξης.

Πρώτος μεγάλος σταθμός, η απεργία στις 25 Νοέμβρη! Συνεχίζουμε με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση, συλλογικήτητα και αποφασιστικότητα.

Οι αγώνες μας είναι η δύναμή μας, η ανατροπή είναι η προοπτική μας!

Γιάννης Κούτρας,

Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή
στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο

Αριστερή στροφή στην ΑΑΔΕ

Μια πολύ μεγάλη νίκη σημείωσε η ριζοσπαστική Αριστερά στις εκλογές των Υπηρεσιακών Συμβουλίων (ΥΣ) της ΑΑΔΕ, που πραγματοποιήθηκαν την Παρασκευή 23/10.

Στις κάλπες του Β' Υπηρεσιακού (εφοριακός κλάδος), η **Αυτόνομη Κίνηση Εφοριακών** βγήκε πρώτη δύναμη στους μόνιμους δημόσιους υπαλλήλους και δεύτερη στους ΙΔΑΧ, εκλέγοντας εκπρόσωπο και στα δυο συμβούλια. Μάλιστα το αποτέλεσμα ενόχλησε τόσο πολύ τη Διοίκηση της ΑΑΔΕ που τα ξημερώματα του Σαββάτου κυκλοφόρησε “διορθωμένο” πρακτικό που εμφάνιζε την κυβερνητική παράταξη της ΔΑΚΕ πρώτη δύναμη στους μόνιμους με μια ψήφο διαφορά. Παρότι αυτή η “αλλαγή” δεν επηρεάζει ουσιαστικά το αποτέλεσμα, είναι ενδεικτικό που είναι διατεθειμένη να φτάσει η κυβέρνηση για να ανακόψει την αριστερή στροφή μέσα στον κλάδο.

Η νίκη αυτή έρχεται ένα χρόνο μετά την εκλογή της ΑΚΕ σε πρώτη δύναμη και στον Σύλλογο εφοριακών Αττικής,

επιβεβαιώνοντας το κύμα ριζοσπαστικοποίησης που εμφανίζεται μέσα στις τάξεις των εργαζομένων τα τελευταία χρόνια, ακόμα και σε υπηρεσίες που ο μηχανισμός ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚΕ εμφανιζόταν ισχυρός επί δεκαετίες. Άνοδο της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς είχαμε και στο Α' Υπηρεσιακό (λοιποί κλάδοι), όπου η Αριστερή Ενωτική Πρωτοβουλία έλαβε 120 ψήφους. Είναι ένα αποτέλεσμα αυξημένο κατά 50% από τις προηγούμενες εκλογές για τα ΥΣ, ωστόσο δεν ήταν αρκετό για εκλογή αντιπροσώπου, καθώς ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ κατέβηκαν ενιαία υπό τον μανδύα δυο “κλαδικών” ψηφοδελτίων, σχηματίζοντας ένα ισχυρό εκλογικό μηχανισμό. Επόμενες εκλογές είναι στις 20/11 για το Ε' ΥΣ (εφοριακοί στο Υπ. Οικονομικών), όπου η Εργατική Αλληλεγγύη συμμετέχει στο ψηφοδέλτιο της ΑΚΕ με υποψήφιο τον **Μάκη Γερωντίδη**.

Νίκος Τουρνάς,

εργαζόμενος στην ΑΑΔΕ, μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ

Δυναμική κλιμάκωση ενάντια σε Μακρόν και Λεπέν

Συνέχεια από τη σελ. 2

Όμως ο Λεορνού, γνωρίζοντας ότι οι αγορές ομολόγων παρακολουθούν κάθε κίνηση της κυβέρνησης, απλώς τους φώναξε για να τους κάνει κήρυγμα περί «τάξης και ασφάλειας». Η mody's τελικά δεν υποβάθμισε την πιστοληπτική ικανότητα της Γαλλίας αλλά ούτε ο Λεορνού μπόρεσε να εκτονώσει την κατάσταση. Η CGT κάλεσε σε «γενικές συνελεύσεις σε όλους τους χώρους εργασίας, προκειμένου να αποφασιστεί και να οργανωθεί η γενική απεργία στις 5 Νοεμβρίου».

Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες έχουν κηρύξει γενική απεργία για τις 5 Νοεμβρίου αλλά κρατούν ανοιχτούς τους διαύλους με την κυβέρνηση. Ο «διάλογος» του Μακρόν και του Λεορνού είναι ένδειξη αδυναμίας της δικής τους πλευράς όπως και η δολοφονική κρατική βία που έχουν εξαπολύσει εναντίον των διαδηλωτών/ριών.

Οι γενικές συνελεύσεις και η απεργία στις 5 Νοέμβρη είναι η ευκαιρία οι εργάτες να πάρουν τον αγώνα στα χέρια τους και να κλιμακώσουν τις δράσεις μαζί με τη νεολαία, προχωρώντας σε απεργίες διαρκείας και καταλήψεις, βάζοντας καθαρά ότι η απάντηση στη φτώχεια, την δολοφονική κρατική βία, τον ρατσισμό και την φασιστική απειλή, δεν μπορεί να είναι άλλη από την ανατροπή της κυβέρνησης Μακρόν-Λεορνού και το ξήλωμα μιας προς μια όλων των πολιτικών που ακολουθεί.

«Η 24 Οκτώβρη ήταν μια ιστορική μέρα. Στην Ορλεάνη έγινε η μεγαλύτερη αντιφασιστική διαδήλωση από το 1997 όταν διαδηλώναμε ενάντια στο Εθνικό Μέτωπο του Λεπέν στο Στρασβούργο» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Ντενί Γκοντάρ από την A2C, την αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στη Γαλλία και συντονιστής της Marche des Solidarités. «Η αντιφασιστική διαδήλωση ενώθηκε με τους μαθητές και όλοι μαζί αποκλείσαμε το συνέδριο των φασιστών. Η συνέχεια για το κίνημα είναι να γίνει Ορλεάνη παντού! Όπου προσπαθεί η Εθνική Συμπίερωση να εμφανιστεί είτε στους δρόμους είτε σε εκδηλώσεις, σε κάθε γειτονιά και σε κάθε χώρο δουλειάς. Η 5 Νοέμβρη είναι ο επόμενος μεγάλος σταθμός για το κίνημα. Παλεύουμε για να μην είναι μία τελετουργική απεργία αλλά ξεκίνημα ενός απεργιακού μετώπου διάρκειας που θα ρίξει τον Μακρόν και θα βάλει ακόμα περισσότερο τους φασίστες στο στόχαστρό του».

Δημήτρης Δασκαλάκης,
Γιώργος Πίττας

Το Σάββατο 24 Οκτώβρη έκλεισε ο κύκλος συντονιστικών σχημάτων ΕΑΑΚ σε όλη την Ελλάδα με το συντονιστικό στην Αθήνα. Φοιτήτριες και φοιτητές του ΣΕΚ στις Σχολές συμμετείχαν βάζοντας στο κέντρο την κλιμάκωση των δράσεων του φοιτητικού κινήματος με πλούσιο πρόγραμμα κινητοποιήσεων το επόμενο διάστημα.

ΑΘΗΝΑ

Από τα τεράστια πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια στις 21 Οκτώβρη ξεκίνησε η **Μαριάννα Σπυριδάκη**, μέλος του σχήματος Contraactivo ΕΑΑΚ στις Εστίες ΕΚΠΑ. «Ήταν πρωτοβουλία που οργανώθηκε από τα πιο πρωτοπόρα τμήματα της νεολαίας και κατάφερε να συσπειρώσει μαζί με την απεργία των εκπαιδευτικών ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας που όχι μόνο τίθεται απέναντι στα σχέδια της κυβέρνησης αλλά βάζει και τη συνέχεια», είπε καταχειροκροτούμενη. «Είδαμε το προηγούμενο διάστημα τα σχέδια ασφαλείας και τις κάρτες εισόδους στις εστίες και τις σχολές μας. Υπήρξαν αντιστάσεις, αλλά χρειάζεται το επόμενο διάστημα να βάλουμε μπροστά ότι οι Φοιτητικοί Σύλλογοι θα συνδεθούν με τους Συλλόγους των εστιών. Ότι θα ανοίξει μια πλατιά πρωτοβουλία μέσα στο φοιτητικό κίνημα που θα ενώνει το ζήτημα για την κατοικία με τη δημόσια δωρεάν Παιδεία», είπε μεταξύ άλλων καλώντας σε οργάνωση των συλλαλητηρίων στις 11 Νοέμβρη για την κατοικία, την ίδια μέρα με τη γενική απεργία στην Ισπανία.

Τόνισε το ρόλο που έπαιζαν οι εστίες και τα πανεπιστήμια όπως η ΑΣΟΕΕ για τους μετανάστες και την ανάγκη το φοιτητικό κίνημα να πρωταγωνιστήσει στους αγώνες ενάντια σε ρατσισμό και φασισμό, ειδικά τώρα που η κυβέρνηση κλιμακώνει τη ρατσιστική της εκστρατεία. Σχετικά με την γενική απεργία στις 25 Νοέμβρη, έφερε το παράδειγμα της επιστολής των φοιτητών του Columbia, στους εξεγερμένους φοιτητές της Γαλλίας. Οι φοιτητές που οργάνωσαν τη φοιτητική Ιντιφάντα, αποτιμώντας τον αγώνα τους αναγνώριζαν ότι χρειαζόταν να ανοιχτούν πέρα από τα campus και να συνδεθούν με τους αγώνες της εργατικής τάξης.

Με τις εικόνες του παγκόσμιου ξεσηκωμού ξεκίνησε την τοποθέτηση της η **Ανυσία Τζονιού**, μέλος του σχήματος ΕΑΑΚ στο ΠΑΔΑ, μιλώντας μεταξύ άλλων για τις 30 Οκτώβρη, μέρα απεργίας ενάντια στον πόλεμο. «Οι λιμενεργάτες βγαίνουν μπροστά διεκδικώντας ότι τίποτα δεν θα περάσει στο γενοκτονικό Ισραήλ. Απέναντι στα συνέδρια που γίνονται στις σχολές με τη συμμετοχή Ισραηλινών ιδρυμάτων, τις επιστολές που στέλνει το υπουργείο Παιδείας στα ελληνικά πανεπιστήμια να συνεργαστούν με πανεπιστήμια του Ισραήλ, τις συνεννοήσεις στελεχών της Νέας Δημοκρατίας με σιωνιστικές ακροδεξιές οργανώσεις αλλά και τα δισεκατομμύρια που δίνει η κυβέρνησή μας για πολεμικούς εξοπλισμούς το φοιτητικό κίνημα πρέπει να δώσει ξεκάθαρη απάντηση», ανέφερε στην τοποθέτησή της.

«Προχωράμε σε συνελεύσεις για τον τριήμερο εορτασμό του Πολυτεχνείου, ο οποίος θα ανοίξει τον δρόμο για έναν γύρο συνελεύσεων με καταλήψεις, ενόψει της γενικής απεργίας στις 25 Νοεμβρίου», τόνισε στην τοποθέτησή της η **Ίρις Αρβανίτη**, μέλος του σχήματος ΚΑΡΦΙ-ΕΑΑΚ στη Φιλοσοφική. Για να πάρουμε πίσω την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, κόντρα στις διαγραφές, την αναθεώρηση του άρθρου 16. Με καταλήψεις διάρκειας και διαδηλώσεις θα τσακί-

ΣΧΟΛΕΣ

Να συνεχίσουμε στο δρόμο της Γαλλίας

21/10, Αθήνα. Φωτό: Γιώργος Πίττας

σουμε τους φασίστες, και τη ρατσιστική πολιτική του κράτους που τους κάνει πλάτες. Ήδη πριν πέντε μέρες είδαμε και άλλους 12 νεκρούς πρόσφυγες στη Λέσβο και τη Σάμο λόγω της πολιτικής των κλειστών συνόρων της ΕΕ και της Νέας Δημοκρατίας που βάζει το ελληνικό λιμενικό να τους δολοφονεί. Τέτοια ρατσιστικά εγκλήματα είναι και οι θάνατοι μεταναστών εργατών στα κάτεργα του ελληνικού και της Motoroil.

Ένα κίνημα που θα βγει αντισεξιστικά για να μπει φρένο στις γυναικοκτονίες που έγιναν κανονικότητα, ένα κίνημα που θα παλέψει την ομοφοβία και την τρανσφοβία, που δεν θα επιτρέψει να υπάρξει άλλη Ζάκι με αφορμή και την πρόωρη αποφυλάκιση του δολοφόνου του Ζακ Κωστόπουλου. Ένα κίνημα που θα βγει αντιπολεμικά να διεκδικήσει ότι δε θα πολεμήσει για τα συμφέροντα κανενός ιμπεριαλιστή.

Σας καλούμε στο μονοήμερο που οργανώνουμε στο Πάντειο στις 8 Νοέμβρη, για να ανοίξουμε τη συζήτηση για τον ιμπεριαλισμό, και τα αντιπολεμικά αιτήματα που ενώνουν τα παγκόσμια αιτήματα και μας θυμίζουν πως ο εχθρός βρίσκεται στην ίδια μας τη χώρα», είπε στην τοποθέτησή της.

ΒΟΛΟΣ

Από την παρέμβαση του ΣΕΚ στις Σχολές στο συντονιστικό των ΕΑΑΚ στο Βόλο η εικόνα ήταν ότι η οργή απέναντι στην κυβέρνηση της ΝΔ πρέπει να μετατραπεί σε οργανωμένο κίνημα και ότι οι φοιτητές δεν μπορούν να παλεύουν αποκομμένοι από τις μεγάλες εργατικές μάχες και το διεθνές φοιτητικό και μαθητικό κίνημα που εξεγείρεται σε μια σειρά από χώρες αυτή την στιγμή. Η πρότασή μας στο συντονιστικό ήταν ότι χρειάζεται άμεση κλιμάκωση και σύνδεση των αγώνων και συγκεκριμένα την οργάνωση νέων γύρων συνελεύσεων μετά τις 28 Οκτώβρη για απόφαση για 3μερες καταλήψεις μέχρι τις 17 Νοέμβρη. Από εκεί και έπειτα κλιμακώνουμε εν όψει της πανεργατικής απεργίας στις 25 Νο-

έμβρη, επεκτείνοντας τις καταλήψεις μας, ανοίγοντας έτσι το δρόμο για καταλήψεις διαρκείας.

Τώρα είναι η ώρα για πραγματική κλιμάκωση. Οι οποραδικές και συμβολικές διαμαρτυρίες δεν αρκούν απέναντι στη συνολική επίθεση που δεχόμαστε. Μόνο με ανυποχώρητους αγώνες στους δρόμους μπορούμε να ρίξουμε την κυβέρνηση και τις πολιτικές της!

Σταύρος, φοιτητής στον Βόλο

Εκδηλώσεις

Εκδήλωση: «Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός. Παλαιστίνη, Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία- κοινός αγώνας»

ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ: Τετάρτη 4/11 11:30πμ

ΠΑΔΑ 1: Δευτέρα 2/11 2:30μμ

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ: Τετάρτη 4/11 11πμ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ: Πέμπτη 5/11 2:30μμ

ΑΣΟΕΕ: Τρίτη 3/11 1μμ

Εξορμήσεις στις παρελάσεις της 28ης Οκτωβρίου

ΚΕΝΤΡΟ Προπύλαια 11πμ

ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 12μες

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Θησέως και Σιβιτανίδου 10πμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Γαρδένια, Λεωφόρος Παπάγου 11πμ

Ν.ΣΜΥΡΝΗ

Ομήρου και Ελευθερίου Βενιζέλου 11πμ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Πλατεία Φλέμινγκ 11πμ

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ Τρία Αστέρια 10πμ

ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Αγ.Ιωάννου και Γιαβάση 11πμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Πεζόδρομος Εθνικής Αντιστάσεως 10.30πμ

ΝΙΚΑΙΑ Πέτρου Ράλλη 10πμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Δημοτικό Θέατρο 12μες

ΒΟΛΟΣ Παραλία 12μες

Μαρξιστικά Φόρουμ		
ΓΚΥΖΗ καφενείο Ραγκαβή 53, 7μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Εξεγερμένη Γαλλία, από τον Μάη του '68 στο σήμερα Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς	ΓΑΛΑΤΣΙ Καφέ Sawadee (Ταϋγέτου 107), 7.30μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Αντίσταση στην κλιματική καταστροφή Ομιλητής: Στέλιος Τζομπανάνκης	ΒΥΡΩΝΑΣ Φίφτυ Γαστροκαφέ, 7.30μμ ΠΕΜΠΤΗ 29/10 Η κρίση του ιμπεριαλισμού, το αντιπολεμικό κίνημα και η προοπτική του. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Καφέ LAB (πάρκο ΚΑΠΑΨ), 7μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Ρόζα Λούξεμπουργκ, Μαζική Απεργία, Κόμμα και Συνδικάτα Ομιλήτρια: Πελαγία Κατέλη	ΚΥΨΕΛΗ Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης Φωκίωνος Νέγρη, 7.30μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Για την Αριστερά που ξέρει τι θέλει και πως μπορεί να το πετύχει Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας	ΙΛΙΟΝ-ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Ίλιο, Πλατεία Γεννηματάς, καφέ Kop Leo 7μμ ΠΕΜΠΤΗ 29/10 Από τον Μάη του '68 στην Γαλλία του 2026 Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Βραζιλιάνα, 7μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Η κρίση του ιμπεριαλισμού, το αντιπολεμικό κίνημα και η προοπτική του. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη Ομιλητής: Αλέκος Κοροβέσης	ΕΞΑΡΧΕΙΑ Καφέ Φράου (Φειδίου), 7.30μμ ΠΕΜΠΤΗ 29/10 Αντίσταση στην κλιματική καταστροφή Ομιλητής: Ντίνος Μπουντζίκας	ΛΙΑΝΟΝ-ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Ίλιο, Πλατεία Γεννηματάς, καφέ Kop Leo 7μμ ΠΕΜΠΤΗ 29/10 Από τον Μάη του '68 στην Γαλλία του 2026 Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Καφέ Ζάτοπεκ, 7μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Η κρίση του ιμπεριαλισμού, το αντιπολεμικό κίνημα και η προοπτική του. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη Ομιλητής: Κώστας Καραγιάννης	ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Σύλλογος Ιμβρίων, 8μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Τα αδιέξοδα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού Ομιλήτρια: Ίρις Αρβανίτη	ΑΙΓΑΛΕΩ Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ ΠΕΜΠΤΗ 29/10 Από τον Μάη του '68 στην Γαλλία του 2026 Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Sloth cafe, 8.30μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Γαλλία: Από τον Μάη του '68, στην γενιά που θέλει να τα αλλάξει όλα Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη	ΖΩΓΡΑΦΟΥ Καφέ Ταρτούφος, 7.30μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Γαλλία: Από τον Μάη του '68, στην γενιά που θέλει να τα αλλάξει όλα Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπυριδάκη	ΗΡΑΚΛΕΙΟ Καφέ Host, Κεντρική πλατεία, 8μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Η κρίση του ιμπεριαλισμού, το αντιπολεμικό κίνημα και η προοπτική του. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Καφέ Τρίκυκλο, 7μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Η κρίση του ιμπεριαλισμού, το αντιπολεμικό κίνημα και η προοπτική του. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος	ΕΛΛΗΝΙΚΟ Καφενείο πλατείας Σουρμένων, 7.30μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Η κρίση του ιμπεριαλισμού, το αντιπολεμικό κίνημα και η προοπτική του. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη Ομιλητής: Ιάσωνας Παπαδάτος	Ν. ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Νισύρου και Πάτμου,7.30μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Η κρίση του ιμπεριαλισμού, το αντιπολεμικό κίνημα και η προοπτική του. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης
ΘΗΣΕΙΟ Συνεργατικό καφενείο, Περιβολάκι, 8μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Η κρίση του ιμπεριαλισμού, το αντιπολεμικό κίνημα και η προοπτική του. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης	ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ, 7μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Η κρίση του ιμπεριαλισμού, το αντιπολεμικό κίνημα και η προοπτική του. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη Ομιλητής: Μάνος Νικολάου	ΜΑΡΟΥΣΙ Καφέ Σπίρτο, Πλατεία Ηρώων, 7.30μμ ΠΕΜΠΤΗ 29/10 Η κρίση του ιμπεριαλισμού, το αντιπολεμικό κίνημα και η προοπτική του. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαγεωργίου
ΠΑΤΗΣΙΑ σινέ Ατενέ, 7.30μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Για την Αριστερά που ξέρει τι θέλει και πως μπορεί να το πετύχει Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη		ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής, 7.30 μμ ΠΕΜΠΤΗ 29/10 Η κρίση του ιμπεριαλισμού, το αντιπολεμικό κίνημα και η προοπτική του. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη Ομιλητής: Δημήτρης Ανδρονικίδης
		ΠΕΙΡΑΙΑΣ Τζιμανη (Ζωσιμάδων 42), 7μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός. Παλαιστίνη, Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία, κοινός αγώνας Ομιλήτρια: Σοφία Φορτούνα
		ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Δημαρχείο Νίκαιας, 7μμ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/10 Ο αγώνας για Δημόσια και δωρεάν Παδεία Ομιλήτρια: Φρόσω Μαργέλου
		ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Δημαρχείο Κερατσινίου, 7μμ ΠΕΜΠΤΗ 29/10 Η μάχη για Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
		Θεσσαλονίκη ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Σταυρούπολη, Καφέ Πέτρος, 7μμ ΠΕΜΠΤΗ 29/10 Μουντιάλ του κέρδους και του πολέμου Ομιλήτρια: Ιωάννα Κουμεντάκη
		ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Καφέ Poeta, 8μμ ΠΕΜΠΤΗ 29/10 Ουγγαρία 1956. Οι εργάτες ενάντια στον υπαρκτό κρατικό καπιταλισμό Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης
		ΧΑΡΙΛΑΟΥ Καφέ Μικρό, 7.30μμ ΠΕΜΠΤΗ 29/10 Ο εκρηκτικός Μάης τους '68 Ομιλήτρια: Τζένη Δεμφτζίδου
		ΚΑΜΑΡΑ Καφέ Γιάφκα, 7.30μμ ΠΕΜΠΤΗ 29/10, Ο εκρηκτικός Μάης τους '68 Ομιλητής: Πέτρος Πομώνης

Εξορμήσεις

ΤΡΙΤΗ 27/10
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Μανιάντικα 7μμ
ΠΑΤΡΑ Πλ.Όλγας 7.30μμ
ΠΕΜΠΤΗ 29/10
Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΑΤΡΑ Πλ.Όλγας 7.30μμ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30/10
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ
Μάρκετ Iv, Πλ. Γαρδένιας 7μμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ.Νικολάου 7.30μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Μεγάλη πόρτα-Πηγάδι 7μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 7μμ
ΣΑΒΒΑΤΟ 31/10
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος, “Κελάρι” 12μες
ΙΛΙΟΝ Πλ.Γεννηματάς 12μες
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ. Ελευθερίας 12μες
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 12μες
Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν.Σμύρνης 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12.30μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ, Πλ. Εθνικής Αντίστασης 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Λαϊκή Αργυρουπόλεως 11πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαργιωτάκη και Θησέως 11.30πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μες
ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας Λένορμαν 12μες
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 12μες
Ν.ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 12μες
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μες
ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μες
ΠΑΤΗΣΙΑ
Λαϊκή Αγ. Παντελεήμονα 12μες
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασίου και Βεΐκου 12μες
ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκύζη 12μες
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ
ΚΑΜΑΡΑ Γούναρη με Σβάλου 11πμ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Παπάζογλου 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 11πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Πλ.Αγοράς 11πμ
ΑΡΤΑ Αγ. Δημήτριος 8μμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 12μες

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματί-

σουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δη-

μιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους

ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα Τηλ. 210 5241001
Συντάκτης: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λέανδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikig@gmail.com, τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

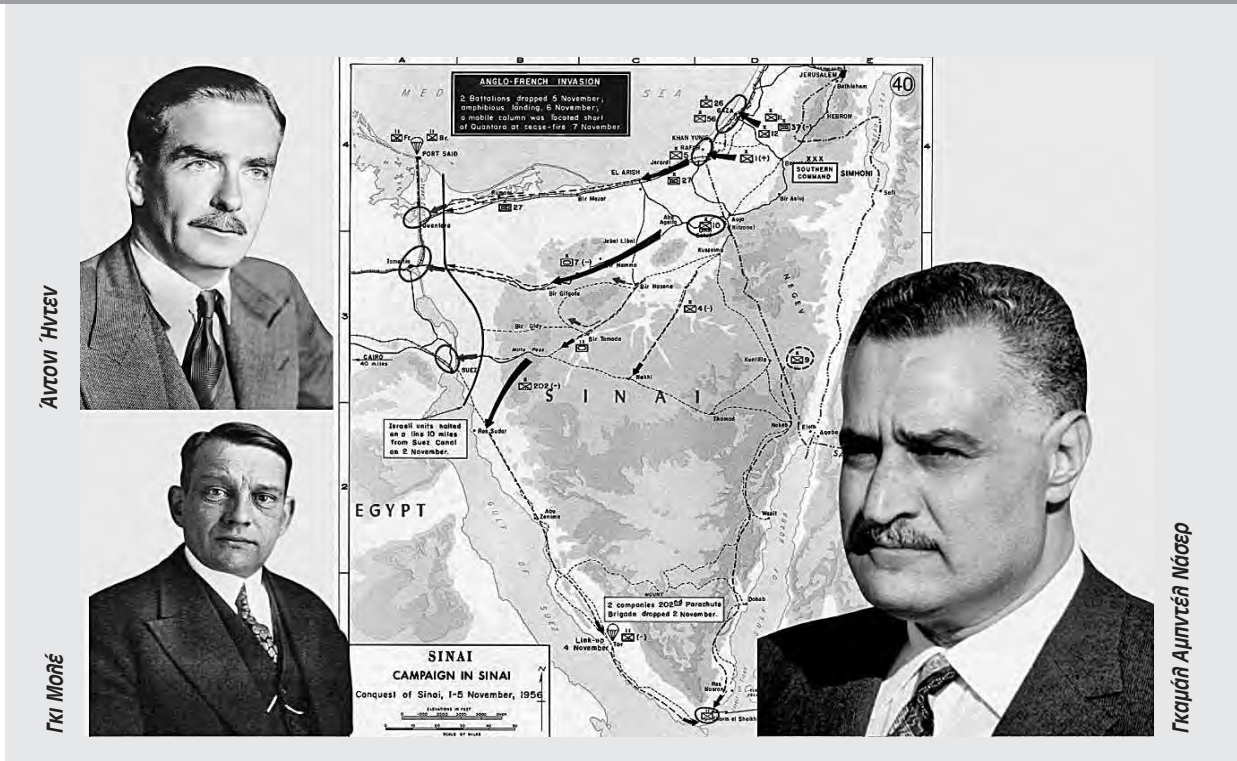
Εβδομήντα χρόνια συμπληρώνονται στις 29 Οκτώβρη από την τριπλή εισβολή του Ισραήλ, της Βρετανίας και της Γαλλίας στην Αίγυπτο. Στόχος τους ήταν να πάρουν πίσω τη Διώρυγα του Σουέζ, που ο Νάσερ είχε εθνικοποιήσει τρεις μήνες νωρίτερα, και να ρίξουν το καθεστώς του. Το εγχείρημα κατέληξε σε ταπεινωτική ήττα και σφράγισε την υποβάθμιση της Βρετανίας και της Γαλλίας ως μεγάλων δυνάμεων στη Μέση Ανατολή.

Ο Γκαμάλ Αμπντέλ Νάσερ ήταν ένας από τους «Ελευθερούς Αξιωματικούς» που τον Ιούλη του 1952 ανέτρεψαν τον βασιλιά Φαρούκ. Η ανατροπή ήταν το τελευταίο επεισόδιο μιας μακριάς σειράς αγώνων ενάντια στη βρετανική κατοχή, που είχε αρχίσει το 1882, όταν τα βρετανικά στρατεύματα μπήκαν στην Αίγυπτο από το Πορτ Σάιντ και την έκαναν αποικία. Στα τέλη της δεκαετίας του 1940 η εργατική τάξη οργανωνόταν και πάλευε ενάντια στις ξένες εταιρείες, ενώ τα κόμματα του παλιού καθεστώτος είχαν χάσει κάθε αξιοπιστία. Οι αξιωματικοί πήραν την εξουσία πάνω σε αυτό το κύμα. Το νέο καθεστώς δεν ήταν αντιιμπεριαλιστικό εξ αρχής. Οι αγροτικές του μεταρρυθμίσεις ήταν διστακτικές, αρκετές πάντως για να θεωρηθούν «κακό παράδειγμα» στην περιοχή, και ο Νάσερ, που έγινε πρωθυπουργός το 1954 και πρόεδρος τον Ιούνιο του 1956, στράφηκε αρχικά στις ΗΠΑ και τη Βρετανία για δάνεια.

Το μεγάλο αναπτυξιακό του σχέδιο ήταν το Υψηλό Φράγμα του Ασουάν, ένα τεράστιο έργο στον Νείλο που θα έλεγχε τις πλημμύρες, θα έδινε νερό για άρδευση σε νέες καλλιεργήσιμες εκτάσεις και θα παρήγαγε ηλεκτρικό ρεύμα για τη βιομηχανία. Η Παγκόσμια Τράπεζα, οι ΗΠΑ και η Βρετανία είχαν υποσχεθεί τη χρηματοδότηση, όμως η Δύση δεν εμπιστευόταν τον Νάσερ. Είχε αγοράσει όπλα από την Τσεχοσλοβακία το 1955, στήριζε τους Παλαιστίνιους αντάρτες, φιλοξενούσε στο Κάιρο τα στελέχη του Αλγερινού FLN που από το 1954 είχε ξεκινήσει τον ένοπλο αγώνα για ανεξαρτησία και αρνιόταν να μπει στο φιλοδυτικό Σύμφωνο της Βαγδάτης. Στις 19 Ιούλη 1956 ο Αμερικανός υπουργός Εξωτερικών Τζον Φόστερ Ντάλες απέσυρε την προσφορά για το φράγμα, και η Βρετανία και η Παγκόσμια Τράπεζα ακολούθησαν.

Η απάντηση ήρθε μια βδομάδα αργότερα. Στις 26 Ιούλη, σε μαζική συγκέντρωση στην Αλεξάνδρεια, ο Νάσερ ανακοίνωσε ότι το κράτος παίρνει την Εταιρεία της Διώρυγας του Σουέζ και ότι τα έσοδά της θα χρηματοδοτούσαν το φράγμα. Η κίνηση συγκλόνισε τον αραβικό κόσμο, όπου ο Νάσερ έγινε το σύμβολο ενός ηγέτη που τα έβαζε στην πράξη με τους ιμπεριαλιστές.

Ο Βρετανός πρωθυπουργός Άντονι Ήντεν δεν ήθελε απλώς να απομονώσει τον Νάσερ, ήθελε να τον καταστρέψει. Η γαλλική κυβέρνηση του Γκι Μολέ πίστευε ότι, αν τελείωνε με τον Νάσερ, θα κρατούσε την Αλγερία. Στα τέ-

Η προηγούμενη ήττα των ιμπεριαλιστών στη Μέση Ανατολή

λη του Οκτώβρη, στις Σέβρες έξω από το Παρίσι, Βρετανοί, Γάλλοι και Ισραηλινοί υπέγραψαν μυστικά το «Πρωτόκολλο των Σεβρών». Το Ισραήλ, εξοπλισμένο με γαλλικά τανκς και αεροπλάνα, θα επιτιθέταν στο Σινά και η Βρετανία με τη Γαλλία θα εμφανίζονταν ως «ειρηνευτές» για να χωρίσουν τους αντιμαχόμενους και να «προστατέψουν» τη Διώρυγα. Στις 29 Οκτώβρη ο ισραηλινός στρατός πέρασε τα σύνορα, στις 31 Οκτώβρη άρχισαν οι αγγλογαλλικοί βομβαρδισμοί, με αεροπλάνα που απογειώνονταν και από τις βρετανικές βάσεις στην Κύπρο, και στις 6 Νοέμβρη Βρετανοί πεζοναύτες αποβίβστηκαν στο Πορτ Σάιντ, ενώ Γάλλοι αλεξιπτωτιστές έπεφταν στο Πορτ Φουάντ.

Εισβολείς

Οι εισβολείς περίμεναν ότι το καθεστώς θα κατέρρεε σε λίγες μέρες. Το Πορτ Σάιντ φλεγόταν, με άταφους αμάχους στα στενά ανάμεσα στις ξύλινες παράγκες, όμως η πόλη πολεμούσε. Μοιράστηκαν όπλα σε εργάτες και φτωχούς, και λαϊκές επιτροπές, όπου οι κομμουνιστές έπαιξαν σημαντικό ρόλο, οργανώσαν την αντίσταση από γειτονιά σε γειτονιά. Διαδηλώσεις ξεσπάσαν από τη Βαγδάτη ως την πλατεία Τραφάλγκαρ στο Λονδίνο. Η Ουάσιγκτον, που δεν ήθελε να χαρίσει στη Μόσχα τον ρόλο του προστάτη των Αράβων την ώρα που τα σοβιετικά τανκς έπνιγαν την Ουγγαρία, αρνήθη-

κε να στηρίξει τη στερλίνα που κατέρρεε και στρίμωξε τους συμμάχους της στον ΟΗΕ. Στις 6 Νοέμβρη ο Ήντεν δέχτηκε την κατάπαυση του πυρός και ως τα Χριστούγεννα τα τελευταία αγγλογαλλικά στρατεύματα είχαν φύγει.

Η αναταραχή στη Μέση Ανατολή έβαζε την Κύπρο στον «χάρτη» των αρχουσών τάξεων της Ελλάδας και της Τουρκίας. Το νησί, όπου η Βρετανία είχε μεταφέρει το στρατηγείο της για τη Μέση Ανατολή μετά τη συμφωνία του 1954 για την αποχώρηση από τη στρατιωτική βάση του Σουέζ, ήταν το «αβύθιστο αεροπλανοφόρο» της περιοχής, και οι δύο σύμμαχοι στο ΝΑΤΟ γίνονταν ανταγωνίστριες για τον έλεγχό του.

Η κρίση του Σουέζ όξυνε τα διλήμματα της ελληνικής άρχουσας τάξης και της κυβέρνησης Καραμανλή. Η ΕΡΕ βρισκόταν σε κόντρα και ταυτόχρονα σε διαπραγμάτευση με τη Βρετανία για την Κύπρο. Μετά την εξορία του Μακαρίου τον Μάρτη μάζευε ψήφους στον ΟΗΕ για την αυτοδιάθεση και άνοιγε δρόμους προς τους Άραβες, και κυρίως προς την Αίγυπτο, όπου ζούσε μια από τις μεγαλύτερες και πλουσιότερες ελληνικές παροικίες. Το καλοκαίρι έθεσε υπό την αιγίδα της μια διάσκεψη του Εμπορικού Επιμελητηρίου Αθηνών με επιμελητήρια αραβικών χωρών, και ο Καραμανλής με τον υπουργό Εμπορίου Παπαληγούρα δέχτηκαν τους Άραβες αντιπροσώπους.

Ήταν το προοίμιο μιας διεξόδου

του ελληνικού κεφαλαίου στον αραβικό κόσμο που θα έπαιρνε φόρα τις επόμενες δεκαετίες, αφού το γραφείο του Κωνσταντίνου Δοξιάδη σχεδίαζε ήδη από το 1955 το πρόγραμμα κατοικίας του Ιράκ και οι ελληνικές κατασκευαστικές εταιρείες θα ακολουθούσαν με λιμάνια και δρόμους από τη Λιβύη ως τη Σαουδική Αραβία, όπου ο Γιάννης Λάτσης θα έφτανε να χτίζει μαζί με την κρατική Petromin το διυλιστήριο του Ραμπίγκ.

Η κυβέρνηση όμως φοβόταν ότι, αν το παράκανε, το Λονδίνο δεν θα έδινε ποτέ την Κύπρο σε φίλο ενός από τους χειρότερους εχθρούς του, όπως το διατυπώνει ο ιστορικός Ευάνθης Χατζηβασιλείου, θαυμαστής του Καραμανλή, που μελέτησε την κρίση στα βρετανικά αρχεία. Και οι Αμερικανοί πίεζαν την Αθήνα να πάει στη Διάσκεψη για το Σουέζ που συγκλήθηκε στο Λονδίνο τον Αύγουστο, ενώ ο εφοπλισμός είχε κάθε λόγο να θέλει την Ελλάδα στο πλευρό της Βρετανίας και της Γαλλίας.

Απόφαση

Στην άλλη πλευρά της ζυγαριάς βρισκόνταν οι αραβικές ψήφοι στον ΟΗΕ και οι δεκάδες χιλιάδες Έλληνες της Αιγύπτου, που θα πλήρωναν πρώτοι μια ανοιχτή σύγκρουση με τον Νάσερ. Ο Καραμανλής αποφάσισε να μην στείλει αντιπρόσωπο στη Διάσκεψη για το Σουέζ, και από όσες χώρες κλήθηκαν η Ελλάδα ήταν η μόνη που αρνή-

θηκε εκτός από την ίδια την Αίγυπτο, όπως θα σημείωνε αργότερα ο Μοχάμεντ Χεϊκάλ, έμπιστος του Νάσερ. Στην Ουάσιγκτον η απόφαση προκάλεσε «πλήρη έκπληξη», όπως έγραφε το ημερήσιο δελτίο της CIA στις 12 Αυγούστου.

Οι Αμερικανοί αναλυτές την εξηγούσαν με την ανάγκη της Αθήνας να ζυγίσει τα ναυτιλιακά της συμφέροντα και τον δυτικό της προσανατολισμό με το αντιβρετανικό κλίμα που είχε ξεσηκώσει το Κυπριακό. Ήταν ο υπολογισμός μιας άρχουσας τάξης που είχε κερδίσει τον Εμφύλιο με βρετανικά και αμερικανικά όπλα, δεν σκεφτόταν στιγμή να βγει από το ΝΑΤΟ και ήθελε να χρησιμοποιήσει τον Νάσερ ως μοχλό για τη δική της διεκδίκηση στην Κύπρο.

Οι εφοπλιστές πάντως δεν είχαν τέτοια διλήμματα. Με τη Διώρυγα κλειστή ως την άνοιξη του 1957 οι ναύλοι εκτοξεύτηκαν, ο Ωνάσης βρήκε ξαφνικά δουλειά για τα δεξαμενόπλοια που είχαν μείνει δεμένα από το μποϊκοτάζ της Aramco.

Η ήττα στο Σουέζ έκλεισε την εποχή της βρετανικής και γαλλικής κυριαρχίας στη Μέση Ανατολή και έκανε τον Νάσερ σύμβολο του αντιαποικιακού αγώνα από τη Βόρεια Αφρική ως το Ιράκ. Τα καθεστώτα που ανέβηκαν με αυτό το κύμα κράτησαν όμως την εξουσία στα χέρια των στρατιωτικών και της κρατικής γραφειοκρατίας, και οι κομμουνιστές που είχαν πολεμήσει στο Πορτ Σάιντ ενάντια στο Ισραήλ βρέθηκαν στις φυλακές του Νάσερ.

Σήμερα η ελληνική άρχουσα τάξη, δεμένη με τη στρατηγική συμμαχία με το Ισραήλ, μοιράζεται την κρίση της «υπερδύναμης» που χάνει από την Ερυθρά Θάλασσα ως τα Στενά του Ορμούζ. Με τη Μέση Ανατολή στις φλόγες, τα διλήμματά της είναι πολύ μεγαλύτερα από εκείνα των μέσων της δεκαετίας του '50. Δεν είναι ώρα για την Αριστερά να κάνει πατριωτική αντιπολίτευση για το Τουρκολιβυκό μνημόνιο. Είναι ώρα για σύγκρουση με την κυβέρνηση του πολέμου και με τις βλέψεις της άρχουσας τάξης στη νέα μοιρασία της Μέσης Ανατολής.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Διαβάστε επίσης

Μαζικές εκρήξεις σε όλο τον κόσμο

ΙΤΑΛΙΑ

Ένα μαζικό κύμα εξεγέρσεων και διαδηλώσεων «πλανιέται στην Ευρώπη» και «όλες οι δυνάμεις της γερασμένης Ευρώπης ενώθηκαν σε μια ιερή συμμαχία για να το κυνηγήσουν». Το «γαλλικό παράδειγμα» λειτουργεί ως καταλύτης.

Αυτό συμβαίνει στην Ιταλία, όπου στις 16 και 17 Οκτώβρη περίπου 100.000 μαθητές, φοιτητές και γονείς συμμετείχαν σε κινητοποιήσεις σε περισσότερες από 40 πόλεις. Διαδήλωσαν ενάντια στα διαλυμένα σχολεία, την ακρίβεια και τις στρατιωτικές δαπάνες. Με αυτοσχέδια πλακάτ και παλαιστινιακές σημαίες και με συνθήματα όπως «Περισσότερα σχολεία, λιγότερες βόμβες» και «Διαλέξτε τη λάθος γενιά». Ακολούθησε ένα κύμα καταλήψεων σχολείων σε όλη την Ιταλία.

Το νεοσύστατο «**Movimento 17 Ottobre**», που πήρε το όνομά του από τις διαδηλώσεις εκείνης της ημέρας και η Μελόνι το έχει χαρακτηρίσει ήδη «τρομοκρατική οργάνωση», έχει ανακοινώσει 250 συγκεντρώσεις κάθε Σάββατο μέχρι τον Δεκέμβριο.

Είχε προηγηθεί μια ολόκληρη εβδομάδα απεργιών στη νότια Ιταλία. Στην Απουλία, οι χαλυβουργοί στον Τάραντα αγωνίζονται ενάντια στο κλείσιμο του χαλυβουργείου Ilva, το οποίο θα σημάνει έως και 20.000 απολύσεις. Την περασμένη εβδομάδα υποστηρίχθηκαν από οδηγούς φορτηγών και αγρότες, οι οποίοι βοήθησαν στον αποκλεισμό του λιμανιού εμποδίζοντας τα βυτιοφόρα να εισέρχονται και να εξέρχονται από το διυλιστήριο Eni. Ο αγώνας ενάντια στο επικείμενο κλείσιμο του Ilva συνδυάζεται με την οργή για τις υψηλές τιμές των καυσίμων και την διαβίωση των αγρωτών.

Οι τιμές της ενέργειας έχουν αυξηθεί κατά 22 έως 26% από τον Φεβρουάριο, ενώ μόνο το ντίζελ κατά 31%. Ο πληθωρισμός έχει σκαρφαλώσει στο 4,2%. Οι πραγματικοί μισθοί έχουν μειωθεί κατά 9,4% από το 2021. Η Ιταλία έχει επίσημα 5,4 εκατομμύρια ανθρώπους που ζουν σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας, συμπεριλαμβανομένων 1,1 εκατομμυρίου παιδιών. Πάρα πολλοί νέοι δεν μπορούν να βρουν μια αξιοπρεπή δουλειά ακόμη και με ένα καλό πανεπιστημιακό πτυχίο. Η κυβέρνηση Μελόνι έχει δεσμευτεί να δαπανήσει το 3,2% του ΑΕΠ της σε όπλα έως το 2028 και το 5% έως το 2035. Αντιθέτως, οι δαπάνες για την υγεία και την εκπαίδευση μειώνονται εδώ και χρόνια.

Η Ένωση Συνδικάτων Βάσης (USB) κάλεσε σε γενική απεργία την Παρασκευή 30 Οκτωβρίου στην οποία θα

25/10, Πανηγυρισμοί στο Βελιγράδι μετά τη νίκη της Φοιτητικής Λίστας. Φωτό: Djordje Kostic/Reuters

ΣΕΡΒΙΑ

Το κίνημα της νεολαίας και των απλών ανθρώπων στη Σερβία κατάφερε μία συντριπτική νίκη. Οι φοιτητές κατάφεραν να δώσουν πολιτική έκφραση στο κίνημα που συντάραξε τη χώρα για δύο χρόνια και να οδηγήσουν στην έξοδο τον Αλεξάνταρ Βούτσιτς. Το δυστύχημα της 1ης Νοεμβρίου του 2024 στον σιδηροδρομικό σταθμό της πόλης Νόβι Σαντ που στοίχισε τη ζωή σε 16 ανθρώπους, όταν κατέρρευσε το στέγαστρο ανακαινισμένου κτιρίου, αποτέλεσε τη θρυσάλλδα για το ξέσπασμα ενός κινήματος ενάντια στη συγκάλυψη και τη διαφθορά με πρωταγωνιστές τους φοιτητές.

Έκτοτε οι μαζικές διαμαρτυρίες κλιμακώθηκαν, και απέκτησαν αντικυβερνητικό χαρακτήρα με ένα κίνημα αυτό αναφέρεται συχνά ως «Τέμπη της Σερβίας». Με την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων δεκάδες χιλιάδες βγήκαν στον δρόμο για να γιορτάσουν τη «νίκη του λαού» με τους πανηγυρισμούς να κρατούν όλο το βράδυ.

Οι εκλογές στη Σερβία που συνέπεσαν με τις εκλογές στη Βραζιλία, όπου η κεντροαριστερά κατάφερε μία σημαντική νίκη ενάντια στην ακροδεξιά, είναι σημάδι των καιρών, είναι ένα αποτέλεσμα της πώλησης που αποτελεί το βασικό χαρακτηριστικό των καιρών μας.

συμμετέχουν όλοι οι τομείς του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, με συγκεντρώσεις σε κάθε πόλη. Αυτή η απεργία έχει τεράστια σημασία.

Η 30 Οκτωβρίου είναι η διεθνής ημέρα δράσης των λιμενεργατών κατά του πολέμου. Μία διεθνής μέρα στο πλευρό της Παλαιστίνης. Είναι η συνέχεια των μεγάλων απεργιών και κινητοποιήσεων στο πλευρό της Παλαιστίνης όλα τα προηγούμενα τρία χρόνια.

Μισθοί-Όχι βόμβες

Η USB θεωρεί, και σωστά, τον αγώνα ενάντια στο υψηλό κόστος ζωής και τους χαμηλούς μισθούς στενά συνδεδεμένο με τον αγώνα ενάντια στις πολεμικές δαπάνες: «Οι τεράστιες δημόσιες δαπάνες που διατίθενται για την αγορά και κατασκευή νέων οπλικών συστημάτων - με μια αύξηση δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ στον κρατικό αμυντικό προϋπολογισμό- έρχονται σε έντονη αντίθεση με την απροθυμία της κυβέρνησης να στηρίξει τους μισθούς

και τις συντάξεις μας». Οι μαθητές και φοιτητές δίνουν και αυτοί ραντεβού στις διαδηλώσεις εκείνης της ημέρας με πορείες από τα σχολεία και τις σχολές τους.

Κάτω από αυτή την πίεση, το μεγαλύτερο ιταλικό συνδικάτο CGIL, το οποίο εκπροσωπεί 4,5 εκατομμύρια εργάτες, που ελέγχεται κυρίως από το κεντροαριστερό Δημοκρατικό Κόμμα, έχει ανακοινώσει γενική απεργία για τις 20 Νοέμβρη. Πιο πριν, στις 13, 14 και 16 Νοεμβρίου, οι τοπικές συγκοινωνίες σε διάφορες μεγάλες πόλεις πρόκειται να απεργήσουν για 24 ώρες.

Η κυβέρνηση της φασίστριας Μελόνι είναι αδύναμη και σε φόβο και γι' αυτό η απάντησή της είναι η εκστρατεία συκοφάντησης του κινήματος για τις «σπασμένες βιτρίνες» και η ωμή καταστολή. Ψήφισε διάταγμα που εισάγει ένα νέο ποινικό αδίκημα, τη «βίαιη συμμετοχή σε διαδήλωση», που επιφέρει ποινή φυλάκισης μεταξύ δύο και πέντε ετών και

πρόστιμο 20.000 ευρώ και επιτρέπει την προληπτική κράτηση τόσο κατά τη διάρκεια όσο και εκτός διαδηλώσεων. Επιπλέον, έστειλε 500 στρατιώτες, στα πρότυπα της εθνοφρουράς του Τραμπ, για να περιπολούν τους δρόμους του Μιλάνου. Θα έχει την τύχη του Μακρόν, που έχει επιβάλει ακόμη και απαγόρευση κυκλοφορίας σε ορισμένες περιοχές του Παρισιού αλλά οι διαδηλώσεις κλιμακώθηκαν ακόμη περισσότερο.

Το πρόβλημα είναι η στάση της ηγεσίας της αντιπολίτευσης. Η Μελόνι απαίτησε από το κεντροαριστερό Δημοκρατικό Κόμμα και το Κίνημα Πέντε Αστέρων να «αποστασιοποιηθούν αμέσως από τη βία». Και αυτά ανταποκρίθηκαν. Η Έλι Σλάιν, πρόεδρος του Δημοκρατικού Κόμματος, καταδίκασε τις συγκρούσεις και εξέφρασε «την αλληλεγγύη της προς τους αστυνομικούς, τους δημοσιογράφους και την πόλη του Μιλάνου». Αυτό το καθήκον πέφτει στις πλάτες της επαναστατικής Αριστεράς στην Ιταλία.

ΑΛΒΑΝΙΑ

Και στην Αλβανία η εξέγερση έχει αποκτήσει τον χαρακτήρα μιας συνολικής αμφισβήτησης του πολιτικού κατεστημένου, με τη νεολαία στην πρωτοπορία.

Η αφετηρία ήταν η «Επανάσταση των Φλαμίνγκο», που ξέσπασε τον Μάη και συνεχίστηκε και το καλοκαίρι. Η αφορμή ήταν ένα τουριστικό έργο αξίας περίπου 1,4 δις ευρώ στο νησί Σαζάν και κατά μήκος ενός προστατευόμενου βιότοπου για φλαμίνγκο. Ο κύριος επενδυτής είναι ο Κούσνερ, γαμπρός του προέδρου των ΗΠΑ Τραμπ.

Στις 13 Οκτώβρη, οι φοιτητές επέστρεψαν στους δρόμους, διαμαρτυρόμενοι για τα υψηλά δίδακτρα, τις άθλιες πανεπιστημιακές υποδομές, τα ενοίκια και την ανεργία. Μέσα σε λίγες ημέρες οι κινητοποιήσεις εξαπλώθηκαν από τα Τίρανα σε όλες τις πόλεις με τη συμμετοχή μαθητών και εκπαιδευτικών. Οι διαδηλωτές απορρίπτουν τόσο τον Ράμα όσο και τον δεξιό ηγέτη της αντιπολίτευσης, Σαλί Μπερίσα. Τα συνθήματα που κυριαρχούν είναι «Ράμα στη φυλακή, Μπερίσα στη φυλακή» και «Η Αλβανία θέλει επανάσταση».

Η κυβέρνηση Ράμα απάντησε, και εδώ, με δακρυγόνα, κανόνια νερού, μαζικές συλλήψεις και συκοφάντηση του κινήματος.

Στις 19 Οκτωβρίου, ο Ράμα πραγματοποίησε συνέντευξη Τύπου με ανώτερους αξιωματούχους της αστυνομίας, όπου ανακοίνωσε ότι για την «αντίσταση, τη θυσία και το θάρρος» που έχουν επιδείξει, οι μηνιαίοι μισθοί των αστυνομικών θα αυξηθούν στα 2.500 ευρώ το επόμενο έτος.

Αλλά αυτή η δήλωση έριξε περισσότερο λάδι στη φωτιά. Οι Αλβανοί εργάτες έχουν από τους χαμηλότερους μισθούς στην Ευρώπη. Το ένα πέμπτο του πληθυσμού χαρακτηρίζεται επίσημα ως φτωχό. Οι διαδηλωτές αναγνωρίζουν ότι αυτό δεν είναι ένδειξη δύναμης αλλά αδυναμίας από το κράτος.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση στηρίζει την κυβέρνηση Ράμα, μεταξύ άλλων και εξαιτίας της συνεργασίας του με τη Μελόνι για τη δημιουργία κέντρων κράτησης προσφύγων σε αλβανικό έδαφος.

Η εξέγερση στην Αλβανία δημιουργεί τις προϋποθέσεις για τη δημιουργία μίας επαναστατικής αριστεράς που θα βάζει τις ανάγκες των εργατών και της νεολαίας πάνω από τα συμφέροντα και τα κέρδη της ντόπιας άρχουσας τάξης και των διεθνών συμμάχων της. Που θα βάζει την σύγκρουση με το πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο μαζί με την αμφισβήτηση του ίδιου του συστήματος.

BRAZILIA

Χαστούκι σε Τραμπ και φασίστες - Μπολσονάρο

κόντρα με την πολιτική γραμμή που είχε διαλέξει το Κόμμα των Εργαζομένων (PT) και ο Λούλα. Πήγαν στον πρώτο γύρο επιλέγοντας να μην πολώσουν ενάντια στην ακροδεξιά. Έλεγαν πως η νίκη είναι σίγουρη και πως ο κίνδυνος θα ήταν να χαθούν οι δυνάμεις του κέντρου. Όταν ήρθε το αποτέλεσμα στον πρώτο γύρο, έσπειραν την απογοήτευση γιατί έκαναν απλά αθροίσματα ψήφων και υπολόγιζαν πως οι ψήφοι των άλλων δεξιών υποψήφιων θα πάνε στον Μπολσονάρο και άρα η μάχη είναι χαμένη.

Το ίδιο συνέβη όσον αφορά την ανοιχτή παρέμβαση του Τραμπ. Ο Λούλα δεν μπορούσε να μετατρέψει τις επεμβάσεις του ιμπεριαλισμού σε δύναμη για τον προεκλογικό του αγώνα, δεν μπορούσε να βγει με σύνθημα “Ψηφίστε με για να μην κάνει ό,τι θέλει η Ουάσινγκτον στη χώρα μας”, γιατί ταυτόχρονα προσπαθούσε να καθησυχάσει τον Τραμπ και να κρατήσει ανοιχτή την πόρτα για τις αμερικάνικες επενδύσεις και αγορές.

Έτσι ήταν το κίνημα της νεολαίας που τα έφερε όλα αυτά στο προσκήνιο τις τελευταίες βδομάδες, αναγκάζοντας την ηγεσία του PT να κάνει βήματα, όταν είδε ότι μπορούσε να κερ-

δίσει τις εκλογές. Η πιο αναπάντεχη εξέλιξη μέσα στην προεκλογική εκστρατεία ήταν ότι οι κινητοποιήσεις ανάγκασαν το Κογκρέσο να ψηφίσει την ιστορική αλλαγή από έξι μέρες εργασίας τη βδομάδα σε πενήνήμερο. Οι βδομαδιατικές ώρες εργασίας από 44 έγιναν 40, χωρίς μείωση των μισθών. Το μέτρο είχε περάσει από τη Βουλή το Μάη και τώρα πέρασε και από τη Γερουσία. Όχι μόνο οι “κεντροδεξιοί” αλλά και ο ίδιος ο Μπολσονάρο αναγκάστηκε τελικά να ψηφίσει υπέρ του πενήνήμερου, πιεσμένος από τη μαζική κινητοποίηση.

Πεζοδρόμιο

Ήταν μια μεγάλη απόδειξη μπροστά στα μάτια εκατομμυρίων ότι οι απειλές της ακροδεξιάς για ένα κύμα αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων μπορούν να γυρίσουν ανάποδα όταν το πάνω χέρι το παίρνει το πεζοδρόμιο. Υπάρχουν εκτιμήσεις ότι οι κινητοποιήσεις της Κυριακής 11 Οκτώβρη που συνδύασαν τη μάχη για το πενήνήμερο με τη μάχη ενάντια στην επιστροφή των φασιστών ήταν οι μεγαλύτερες διαδηλώσεις από τη δεκαετία του ‘80. Ο Λούλα μόλις το προηγούμενο βράδυ ανακοίνωσε πως θα έπαιρνε κι αυτός μέρος στην κινητοποίηση.

Οι δρόμοι παρέμειναν το κέντρο των εξελίξεων μέχρι και τις εκλογές. Οι εργαζόμενοι σε ντελίβερι κράτησαν ανοιχτή τη μάχη τους ενάντια σε μια καινούργια νομοθεσία που τους εντάσσει σε ειδικό καθεστώς με λιγότερα δικαιώματα από τους άλλους εργαζόμενους. Οι ιθαγενείς λαοί της Βραζιλίας βρίσκονται σε συντονισμένες κινητοποιήσεις σε διάφορα σημεία ενάντια σε επιθέσεις που δέχονται από πολυεθνικές και το κράτος, αλλά και απαιτώντας παρεμβάσεις ενάντια στις επιπτώσεις της κλιματικής καταστροφής. Αλλά στους δρόμους των μεγαλουπόλεων τη σφραγίδα της συνέχισε να τη βάζει η νεολαία, όπως έγινε και στις διαδηλώσεις στις 18 Οκτώβρη. Η νεολαία χρησιμοποίησε σύμβολα και συνθήματα που την ενώνουν με τις νεολαιίστικες κινητοποιήσεις σε ολόκληρο τον κόσμο. Είναι φαινόμενο καινούργιο για τη Βραζιλία, όπου οι μεγάλες (και γραφειοκρατικές) οργανώσεις πάντα καθόριζαν τη συνθηματολογία.

Το μπλοκάρισμα του Μπολσονάρο και η νίκη του Λούλα είναι ανάσα για όλη τη Λατινική Αμερική. Ο Τραμπ χρησιμοποίησε την επέμβαση και το πραξικόπημα που έκανε στη Βενεζουέλα για να δώσει το σήμα του ελέγχου του σε όλη την περιοχή, και με βάση αυτό το παράδειγμα ξεκίνησε τον πόλεμο στο Ιράν. Η Βραζιλία στέλνει ανάποδο μήνυμα. Όμως, ο κόσμος που έδωσε τη μάχη την οποία ο ίδιος ο Λούλα δίσταζε να δώσει, δεν πρέπει να εμπιστευτεί την ίδια λογική των κοινοβουλευτικών μοιρασιών που μας έφερε μέχρι εδώ. Η μάχη ενάντια στη λιτότητα, ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος πρέπει να δοθεί με την ίδια λογική και ένταση που φάνηκε στους δρόμους αυτόν τον καυτό Οκτώβρη.

ΗΠΑ Σταθερότης Μηδέν

Υπήρχε ένα παλιό και βρόμικο επιχείρημα της ηγεσίας και της δεξιάς πτέρυγας των Δημοκρατικών στις ΗΠΑ που έλεγε ότι οι υποψήφιοι που κατεβαίνουν με αριστερό πρόγραμμα παίζουν το παιχνίδι των Ρεπουμπλικάνων. Όσο πιο συστημικός και κεντρώος είναι ένας υποψήφιος τόσο πιο πιθανό είναι να κερδίσει ψήφους από τα Δεξιά του. Όσο πιο αριστερός είναι βολεύει τη Δεξιά.

Αντίθετα με αυτές τις ξεπερασμένες λογικές, ο Τραμπ ενόψει των ενδιάμεσων εκλογών στις 3 Νοέμβρη επιλέγει να κάνει ευθεία επίθεση στην αριστερή πτέρυγα των Δημοκρατικών. Ο εχθρός του είναι το κίνημα που αντιστέκεται και φοβάται οποιαδήποτε πολιτική έκφραση που θα φέρει τη φωνή και τα αιτήματα του κινήματος μέσα στο αποστειρωμένο πολιτικό σύστημα των ΗΠΑ.

Εξαπολύει επιθέσεις με όλη τη σημασία της λέξης. Η ομοσπονδιακή αστυνομία εισέβαλε στο σπίτι της βουλευτίνας **Ιλχάν Ομάρ**, που εκπροσωπεί τη Μινεσότα. Οι “Αρχές” ερευνούν υποτί-

θεται αν η Ομάρ έχει νόμιμα τα χαρτιά της “μετανάστευσής” της στις ΗΠΑ. Η Ομάρ όμως έφτασε στη χώρα όταν ήταν ανήλικη. Οι γονείς της ήταν από τη Σομαλία και ήρθαν ως πρόσφυγες λόγω του πολέμου. Η Ομάρ πολιτογραφήθηκε κανονικά όταν ενηλικιώθηκε και “εντάχθηκε” τόσο ομαλά στις ΗΠΑ που έφτασε να γίνει και βουλευτής. Όμως ο Τραμπ την στοχοποιεί γιατί στο πρόσωπό της στοχοποιεί όλα τα παιδιά προσφύγων και μεταναστών.

Γυναίκες

Στοχοποιεί όλες τις γυναίκες που τολμάνε να σηκώνουν το ανάστημά τους και να συμμετέχουν στους αγώνες και την πολιτική. Στοχοποιεί ιδιαίτερα τις γυναίκες που φοράνε μαντίλα και δεν θεωρούν αυτή τη μαντίλα ως “περιορισμό” αλλά στοιχείο της προσωπικότητας και της αυτοπεποίθησής τους στο δημόσιο χώρο. Στοχοποιεί ταυτόχρονα ολόκληρη την Αριστερά που στέκεται στο πλευρό των προσφύγων, των μεταναστών και της Παλαιστίνης ενάντια στις ρατσιστικές και δολοφονικές σκούπες της ICE.

Το γεγονός ότι η επίθεση σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε μόλις τρεις βδομάδες πριν από τις εκλογές στις οποίες η Ομάρ θεωρείται

το φαβορί στην περιφέρειά της δείχνει σε πόσο συγχυσμένη κατάσταση βρίσκεται ο Τραμπ, η κυβέρνηση του, αλλά και ολόκληρο το “MAGA” κίνημά του. Πάνε προς τις ενδιάμεσες εκλογές έχοντας τον κίνδυνο να δουν να εκφράζονται στις κάλπες όλα τα μέτωπα της αντίστασης και να καταγράφονται οι απανωτές αποτυχίες. Η αποτυχία στον πόλεμο στο Ιράν που υποτίθεται θα είχε τελειώσει μέσα σε λίγες μέρες και τώρα συζητάνε για την αναζωπύρωσή του. Η αποτυχία στον έλεγχο όλης της Μέσης Ανατολής που έχει εκτινάξει την τιμή του πετρελαίου, ενώ ο Τραμπ ήλπιζε πάντα να χρησιμοποιεί τη χαμηλή τιμή στα βενζινάδικα σαν προσωπική του επιτυχία. Η αποτυχία του να λυγίσει το κίνημα της Αντίστασης παρά την καταστολή και την κινητοποίηση όλων των κρατικών μηχανισμών γίνεται ένας εξτρα παράγοντας διασπάσεων και αντιπαραθέσεων μέσα στη βάση του MAGA και στα υψηλόβαθμα στελέχη που ετοιμάζονται για τους ρόλους τους στην μετά-Τραμπ εποχή.

Σε μια σειρά πολιτείες, οι ευκαιρίες που ανοίγονται με βάση αυτήν την κρίση αρπάζονται από την Αριστερά. Στο Μίσιγκαν, ο Τραμπ εξαπολύει όλη τη ρατσιστική του ρητορική ενάντια στον **ελ-Σαγιέντ**

που αν εκλεγεί θα είναι ο πρώτος μουσουλμάνος Γερουσιαστής στην ιστορία των ΗΠΑ. Τα τσιράκια του κυκλοφορούσαν ότι είναι “χρηματοδοτούμενος από τη Μουσουλμανική Αδελφότητα” και τώρα ο Τραμπ λέει πως είναι “τζιχαντιστής”. Η μόνη αλήθεια είναι ότι στις εσωκομματικές εκλογές των Δημοκρατικών, το ισραηλινό λόμπι έριξε κάποια από τα μεγαλύτερα ποσά στην ιστορία του για να μην είναι ο ελ-Σαγιέντ υποψήφιος. Όλο το χρήμα πήγε στον κουβά και η εκλεκτή των σιωνιστών, Χέιλι Στίβενς, έμεινε εκτός κούρσας. Ο ελ-Σαγιέντ έγινε υποψήφιος των Δημοκρατικών και η Στίβενς δεν άργησε να ανακοινώσει ότι... συμφωνεί με πολλές από τις πολιτικές του Τραμπ. Ακόμη και η εκπρόσωπος των “Αράβων υπέρ του Τραμπ” μετά την επίθεση του Τραμπ προς τον ελ-Σαγιέντ αναγκάστηκε να δηλώσει ότι “Ο πρόεδρος πέρασε μια κόκκινη γραμμή και οι δηλώσεις του είναι ρατσιστικές”.

Τίποτα δεν είναι σταθερό και τίποτα δεν είναι ίδιο πλέον στην αμερικάνικη πολιτική σκηνή. Οι ενδιάμεσες εκλογές θα δυναμώσουν αυτή την αστάθεια και θα δώσουν επιπλέον ευκαιρίες στην Αριστερά.

Νίκος Λούντος

17/10, Διαδηλώσεις στις ΗΠΑ ενάντια στον Τραμπ. Φωτό: NoKings

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ

Από την Αντίσταση στον Εμφύλιο

Μια βραδιά με πολύ ζωντανή συζήτηση έγινε στο φιλόξενο χώρο των κατελημμένων Προσφυγικών της Λεωφόρου Αλεξάνδρας, με αφορμή την εκδήλωση που οργάνωσε το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο για το βιβλίο «Επανάσταση και Αντεπανάσταση στην Ελλάδα – Ο Εμφύλιος Πόλεμος 1946-1949», την Παρασκευή 23 Οκτώβρη. Ομιλητές ήταν ο δημοσιογράφος και ιστορικός Τάσος Κωστόπουλος και ο συγγραφέας του βιβλίου Λέανδρος Μπόλαρης. Τη συζήτηση που ακολούθησε συντόνισε η Αλεξάνδρα Σιαφάκα, εργαζόμενη στην ΕΡΤ.

«Μου δόθηκε η ευκαιρία, κατ' αρχήν, να διαβάσω ένα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο» είπε ο Τάσος Κωστόπουλος. «Συνήθως αυτά που διαβάζουμε, όταν μιλάνε για πράγματα που σε κάποιο βαθμό τουλάχιστον γνωρίζουμε, η αυθόρμητη τάση είναι κανείς να κάνει μια νοερή διόρθωση: αυτό θα το έγγραφα αλλιώς, κλπ. Αυτή τη φορά, παραδόξως, αισθανόμουν διαρκώς να συμφωνώ με τα γραφόμενα στο βιβλίο του Λέανδρου σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Το βιβλίο “Επανάσταση και αντεπανάσταση στην Ελλάδα – Ο Εμφύλιος Πόλεμος 1946-1949” αποτελεί ένα έξοχο δείγμα υψηλής ιστορικής εκλαικευσης, που απευθύνεται σε ένα ευρύ κοινό του κοινωνικού κινήματος, καταφέροντας να δώσει ένα συνοπτικό αλλά επαρκές και εμπειριστατωμένο ερμηνευτικό πλαίσιο και σχήμα για ένα γεγονός που καθόρισε σε μεγάλο βαθμό την εξέλιξη της μεταπολεμικής Ελλάδας».

«Η Αντίσταση κι ο Εμφύλιος είναι διαρκές θέμα συζήτησης στην Αριστερά, και θα μείνει», συνέχισε ο Λ. Μπόλαρης. «Αλλά έχει σημασία και για το σήμερα. Ζούμε σε μια στιγμή που όλη η συζήτηση στο κίνημα είναι τι γίνεται στη Γαλλία, τι γίνεται

στην Ισπανία, και τι ξεπροβάλλει εδώ. Είμαστε σε –ή πάμε για– ένα Μάη του 1968; Το σίγουρο είναι ότι έχουμε ένα ολόκληρο κομμάτι κόσμου που βάζει ξανά στην ατζέντα της συζήτησης την εξέγερση, την κόντρα με το σύστημα, τη λέξη επανάσταση. Και αυτό που προσπαθεί να δείξει το βιβλίο, που γράφτηκε πριν από αυτά τα γεγονότα προφανώς, είναι ότι σαν Αριστερά πρέπει να προβλέπουμε και να προλέγουμε, που έλεγε κι ο Γκράμσι. Γιατί δεν είναι η πρώτη φορά που η Ευρώπη έζησε περίοδο πολέμων αλλά και επαναστάσεων. Και το βιβλίο επιχειρεί να απαντήσει

στο ερώτημα: γιατί στο τέλος του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου δεν είχαμε επανάληψη των επαναστάσεων που είχαμε στο τέλος του Πρώτου;».

Αναπόφευκτα, η συζήτηση που ακολούθησε αφορούσε όλα τα κρίσιμα ζητήματα για το κίνημα τότε και σήμερα: από το ρόλο των εθνικοαπελευθερωτικών και αντιφασιστικών κινημάτων ή το αν ήταν ζήτημα «λαθών» ή ζήτημα στρατηγικής η πολιτική του ΚΚΕ τότε, μέχρι τους σημερινούς αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας.

Κώστας Πίττας

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
παρουσιάζει στο Πάντειο Πανεπιστήμιο
το βιβλίο

**Μαρτυρίες
από την Αντίσταση,
τον Εμφύλιο,
την Υπερορία,
τον Επαναπατρισμό**

Εκδόσεις Ασίνη. Επιστημονικά επιμέλεια:
Τζ. Βαρνάβα-Σκούρα, Πρ. Παπαστράτης

ΠΕΜΠΤΗ
29/10
6.30μμ
ΠΑΝΤΕΙΟ
Αίθουσα Α1
Γυάλινο κτίριο
1ος όροφος

ΘΑ ΜΙΛΗΣΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

- **Προκόπης Παπαστράτης**, ιστορικός, ομότιμος καθηγητής Παντείου
- **Τζέλα Βαρνάβα-Σκούρα**, ομότιμη καθηγήτρια ΕΚΠΑ
- **Μαρία Στύλλου**, περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα Κάτω»

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Φειδίου 14-16 Αθήνα, पास από Τεχνό-Ριζ • Τ 210 5247584 • www.marxistika.gr

Συνέχεια στο πρόγραμμα των εκδηλώσεών του δίνει το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο με την παρουσίαση του βιβλίου «Μαρτυρίες από την Αντίσταση, τον Εμφύλιο, την Υπερορία, τον Επαναπατρισμό» (εκδόσεις Ασίνη) στο Πάντειο Πανεπιστήμιο την Πέμπτη, 29 Οκτώβρη, στις 6.30μμ (Αίθουσα Α1, Γυάλινο κτίριο, 1ος όροφος). Θα μιλήσουν για το βιβλίο οι Προκόπης Παπαστράτης, ιστορικός και ομότιμος καθηγητής του Παντείου, η Τζέλα Βαρνάβα-Σκούρα, ομότιμη καθηγήτρια του ΕΚΠΑ και η Μαρία Στύλλου, από το περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα Κάτω».

Οι μαρτυρίες του βιβλίου ανοίγουν ένα πολύτιμο παράθυρο στις εμπειρίες και τα βιώματα του κόσμου που μάτωσε και πάλεψε στην Αντίσταση, βγήκε στους δρόμους με την ελπίδα για ένα μέλλον χωρίς καταπίεση, φτώχεια και πόλεμο. Ήταν ένα κίνημα που πάλεψε για να αλλάξει τον κόσμο αλλά ηττήθηκε, και που πλήρωσε την ήττα του με διώξεις, εξορίες και πολιτική προσφυγιά. Είναι φωνές που δεν ανήκουν μόνο στο παρελθόν. Μιλούν σε όσες και όσους δίνουμε σήμερα τις δικές μας μάχες για να αλλάξει ο κόσμος.

Όπως γράφει η Τζέλα Βαρνάβα-Σκούρα στη βιβλιοπαρουσίαση στο τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω που κυκλοφορεί: «Το βιβλίο αυτό συγκροτήθηκε κυρίως από το υλικό συλλεγμένων που είχα πραγματοποιήσει την άνοιξη του 1985 για την παραγωγή της βρετανικής τηλεοπτικής σειράς ιστορικού ντοκιμαντέρ “Greece: The Hidden War (Ελλάδα: Ο Κρυμμένος Πόλεμος)”... Παρουσιάζει για πρώτη φορά τα γεγονότα της εποχής από την οπτική των ηττημένων με αφηγήσεις που αφορούν βιωμένες εμπειρίες από την Κατοχή, την Αντίσταση, την Απελευθέρωση και από τα γεγονότα που οδήγησαν στον Εμφύλιο Πόλεμο, καθώς επίσης βιώματα από τον εκπατρισμό μετά την ήττα του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας (ΔΣΕ) και τον επαναπατρισμό που ξεκίνησε για πολλούς και πολλές μετά την κατάρρευση της Δικτατορίας των Συνταγματαρχών το 1974».

